

Iva Adamcová

**1.6.2013
ŠUMPERK**

Iva Adamcová – Šumperk 1. 6. 2013

Ještě velice krátce, než začneme, bych vás chtěla upozornit na nějaké takové organizační záležitosti. Je to pro vás velmi důležité. Uvidíte, že budete vděční, až vám to teď řeknu. Máme tu jen jeden záchod pro ženy a jeden záchod pro muže. Tak není problém, když budete během toho povídání odcházet, aby pak se neutvořila během té čtvrthodinové přestávky fronta a aby vás to netížilo. Klidně chodte, fakt mě to neruší. Ještě si pamatuji, jak v Hostýně jezdil tříletý chlapeček na kole během přednášky. Nikomu to nevadilo, ten byl úžasný.

Ano, když se sejde skupina tolerantních lidí, vůbec o nic nejde, každý všechno přijímá. Tak prosím vás, tohle. Jinak tady byly ještě dodány dva věšáky, tak si pověste věci, ať je nemusíte mít na sobě. I když někomu by mohlo být chladno, přece jenom je to kostel, i když je tu krásně. Na to, že jsem si představovala, že to bude víc studené, je to příjemné. Přestávka bude asi v půl jedenácté, oběd bude mezi 12 a 1 hodinou a po obědě si budete moci napsat nějaké dotazy, které budeme zodpovídat. Budu ráda, když budou, protože když vám nebude něco jasné, odnesli byste si takové ty otazníky s sebou, zbytečně byste si komplikovali život a bylo by to pro vás nepříjemnější a ta cesta by se vám trošku zaklikatila, protože tu odpověď byste dostali, ale bylo by to pro vás trošičku složitější.

Takže vás vítám, jsem ráda, že jste přišli, mnozí dorazili i několik set kilometrů, což mne velmi těší. I to prostředí je velmi zvláštní, protože byť jsem po tom lidském způsobu jakoby nevěřící, vy už víte, že jsem přišla pokřtěna už shůry, ačkoli křtěná lidsky nejsem. A poslední dobou se ke mně dostává spousta informací, kdy vám mám i tímto směrem vysvětlit vše potřebné. Zrovna včera mi volal můj muž a říkal: „Musíš jim to říct.“ Víte, teď je doba, kdy planeta skutečně postupuje a přichází informace, které jsou úplně jiné, než byly, protože se osvobozujete. Osvobozujete se i tím, že se dějí věci, které byly dříve nemyslitelné. Už jsem vám říkala na základních přednáškách, že i církve se rozpadnou. Jsme v kostele. A před týdnem, de facto ani ne před celým týdnem, dokonce i sám papež, což je šokující pro církev, sám při jednom kázání řekl veřejně před všemi lidmi, že všichni budou spaseni. I ti jakoby nevěřící, i ti, kteří nikdy v nic nevěřili, a i členové jiných církví. Vidíte, že to vychází zevnitř ven i z tohoto člověka, který byl vybrán. Nicméně, výběr papeže, a to už jsem se někde zmínila, jestli jste slyšeli všechny přednášky, které byly natočeny, ten je vždycky nastavený také shůry, to vy víte. Proto vždycky přijde ten, který to má otevřít.

Ano, člověk se bude smět dozvědět informace, skutečnosti, které byly zkresleny ve třetím století na jednom náboženském koncilu, protože byla upravena základní svatá kniha, Bible. Ten, kdo bude vědoucí, bude vidět tyto nuance. A dá se tam najít spousta informací, které jsou pro vás pravdivé, ale které mnohým, když ještě mají vlastně nad sebou příkrývku egoismu, nemohou dojít. A proto dneska budu mluvit velmi detailně, abyste porozuměli základnímu postupu. Ano, já uvádím do praxe informace, které přinesl Ježíš Kristus. Vše skutečně bylo pravdivé, pouze v nevědomosti lidstva si to každý vysvětloval úplně jinak. Bůh je skutečně vaší součástí. Jste to vy. A existuje hladina, pod kterou se ten Bůh musí dostat sem do hmoty. Do hmoty, která se jmenuje

lidské tělo. Takže každý z vás je vlastně Bohem, který si přijde zahrát do lidské hmoty, do lidského těla, které dostane své jméno od vašich rodičů nebo těch, kteří vám to jméno dali. A to je jméno celého nabraného osudu. Protože v té hmotě, ve které žijete, je vaše DNA. A to DNA je program, ve kterém je váš vývoj nastavený se vším všudy. Jsou tam všichni lidé, které máte potkat, a všechny jejich činy, které vám mají ti lidé udělat, protože vašim původním přáním bylo, abyste to prožili a mohli v nevědomosti svých těl a jmen zareagovat. Proto je vše dobré.

A už víte, že kdybych třeba dneska, když už se vrátím k těm církvím, posuzovala a kritizovala církev, už bych podlehla egoismu. Ne! Vše je dobré. Bylo to nutné, protože éra 3D oddělenosti člověka od Boha musela být navržena, abyste si prožili mnohé životy, ve kterých pochopíte, jak nesmyslný je odpor člověka. To znamená, prosazování vůle vašeho jména a těla. Abyste si uvědomili své skutečné Božství. Ale to jde pouze tehdy, až skutečně prožijete svůj počet životů. Budou spaseni úplně všichni. I ti, kteří dneska dělají egoismy. Ano, budou všichni spaseni v době, až budou mít náběr a odžitek všech svých egoistických slupek. Vy moc dobře víte, že to Ego je napřed obrovské, život po životě se odkládá každá slupka. A naopak vaše Božství přibývá. Vaše Božství je vlastně prožitek všech vašich zkušeností, které nabere v té chvíli. A jestliže se prožijete k tomu, abyste tyto informace, které přišly přes tuto schránku, přes tuto hmotu, mohli slyšet, tehdy už odpor síly této hladiny je ztenčený. Člověk, který by měl nad sebou ještě vysokou hladinu té oddělenosti, tomu by nebylo dobře. Jsou lidé, kteří jsou ještě pyšní na to, co dokázali. Myslí si, že výtvořily jejich rukou jim patří. Přivlastňují si svoji práci. To je pořád ještě iluze hmoty. A vy tu hmotu jste sem přišli jako Bůh v nevědomosti odložit.

Dívejte se: Je Bůh, to je to červené šrafování, který je jednou bytostí, a i kdyby tady bylo těch panáčků bilion, bude jednou bytostí. Na tomto obrázku vidíte pak člověka čistého, který už nepodléhá této iluzi hmoty a který už ví a žije čistě. V tomto stavu u tohoto člověka dochází k úmrtí egoismu. A ten člověk jenom svou přítomností vedle druhých lidí, aniž by si to přál, pozor, aniž by to chtěl, je ovládá. A ovládá je systémem, který vám dneska musím do detailu popsat. Některé věci si budete pamatovat, některé zase zapomenete. Dneska vám zase trošičku pomohu pootevřít třetí oko, znovu si ho pěkně zavřete, ale už budete vědět, že to existuje. A zase ve vás zůstane víc informací, proto jste si sem přišli. A proto ve vašem osudu jste směli dneska dorazit sem.

Jestliže existuje tato jedna velká bytost a jste to vy, ano, když tento človíček zavře oči, jeho realita je: „Jsem Bůh a jsem vše, co existuje.“ Mluvíme teď o lidech, ale jsou to i všechny ostatní věci, zvířata, rostliny, které jsou tady. Je to celek. Všechno je jedna velká, nádherná energie. Tak se dívejte, komu děláte odmítavé emoce. Tento človíček nebo tento, to je jedno, který z nich, když se bude zlobit na druhého člověka, tady vzniká karma. Ano, odpor vůči stejné bytosti v iluzi ponořené do jiného těla je odpor sama k sobě. A vy to nevíte. Ano, tehdy se napíše karma. Jestliže já se zlobím na druhého člověka, kterého vidím ve svých očích jako oddělenou bytost, zlobím se vlastně sama na sebe. A pozor, to, co se vydává z vás, děláte sami sobě, to znamená, že to musíte sklidit. Tak přijde jiný člověk nebo ten samý, který vás zase rozzlobí. A všechno je nekonečné, nekončící, dokud si neuvědomíte skutečnou podstatu světa.

Každá čakra má svá pravidla. První čakra, když budete někoho považovat za špatného i někdo vás bude považovat za špatného. Tak to není, nikdy nikdo na planetě nebyl špatným. Je to vždycky Bůh, který si přijde odkládat egoismy. A pozor, jediný, kdo tady dělá cokoli špatného v této rovině, je tato mluvící hladina. Nejste to vy. Jakmile se Bůh ponoří do lidského těla, sem, pod tu hladinu, musíte mít všichni Ego. Musíte. I osvícení lidé, kteří se ponoří do svých těl, ho mají. Oni také slyší egoismy, které slyšíte vy ve svých srdcích, ale tyto lidi už to neštve. Už je to neirituje, už ví, že jim to nepatří. Oni ignorují tyto hlasy, které se tam ozývají, protože vědí, že to je jenom lákadlo. Pokud podlehnete těmto lákadlům, jste skutečně mrtví, protože jste jako marionety této hladiny, kterou posloucháte. Jakákoliv negativní myšlenka, která se ve vás ozve, není vaše. Jestliže toto pochopíte, zastavíte karmu. A ta se zastaví velmi jednoduchým způsobem. Budete se zase smát, já vás znám.

Nejkrásnější a nejrychlejší zastavení karmy člověka je, když vám někdo přijde něco udělat. Čím negativnějšího, tím lépe. Věřte mi, protože k vám se vrací to, co jste udělali někde v minulosti svých těl. Buď v minulých životech, nebo v současném životě. A teď pozor. Nemusí to být vaším tělem. Protože Bůh odečítá realitu bytí. Jestliže já tělem druhému člověku neublížím, ale v hlavě to prožiju, tak jsem to udělala. Vy musíte mít i čisté myšlenky. Ano, čisté bytosti neprožívají negativismy, protože karma se zapisuje už v činu myšlenky. Stačí, když si tu myšlenku, která je vám předložena od hladiny egoismu, nepřivlastníte. Bude se vám to zdát ze začátku velmi těžké, ale není. Jednoho dne se vám to podaří. Přijde taková obrovská úleva: „Ježíš, dneska necítím nic, žádný odpor.“ Budete pořád lehčí a lehčí. Ano, teprve tehdy, až přestanete podléhat této hladině, dojde ke vzkříšení. Všechno, co Ježíš říkal, byla pravda. On pouze přišel ukázat okamžiky toho, co vás všechny čeká. Ale musela uplynout zkušební doba 2000 let, kdy množství hmoty na planetě, myslím lidských těl (všechno je hmota), bude ovládat Duch. Ano, Duch je vždycky nad hmotou. A hmota je lidské tělo.

Začíná to tím, když se narodíte do tohoto života svým rodičům, tak si začnete přivlastňovat třeba rodiče. A už žárlíte na své sourozence, už tam jsou negativismy, které tam probíhají. To je první vlastnění. Pak vlastníte svoje tělo. Připadáte si jako jméno a tělo, a to tělo, když někdo urazí, je je. Zkuste si představit, jak ten člověk reaguje. Nejenom to, když vás někdo nepochválí za to, co jste udělali, jak to tam vevnitř bouří. Je to tím, že si přivlastňujete to tělo. Ne, zapomeňte na své jméno. Pozorujte pouze konání. Teď je zapotřebí udělat tohle. A udělám to rád. A udělám to rád, pozor, to se taky může stát, to je také jedna z velkých zkoušek, i kdyby to nedopadlo dobře. Protože i toto jste si ve svých osudech zapsali, že se musíte naučit.

Za prvé, když já s dobrým úmyslem udělám něco ve prospěch druhých lidí a třeba se to i nějak pokazí nějakým způsobem, můj úmysl byl čistý. Otec ve vás odečítá úmysly. Vy si nemusíte vyčítat žádné viny a žádné sebekritiky ani tím pádem kritiky dalších lidí. To je velmi, velmi důležité, abyste věděli. Nenechte hýbat hladinu svého nitra v nějakém odporu. Protože karma skutečně končí jediné tím, že vám někdo přijde prozkoušet tu vaši hladinu, reakci té hladiny, ve které jste. A každý z vás umí něco jiného. Protože Bůh je rozmanitý, jeho buňky jsou různé. A někdo umí první čakru, ale neumí vyšší čakry, i když to je velmi, velmi obtížné. Tam ještě mohou být třeba lítosti

na čtyřce. Někdo neumí dvojku, čtyřku, někdo neumí kritiku. Jsou různé fáze vašeho vývoje podle emocionálního kvocientu neboli náběru prožitků minulých životů tak, v jakém stavu jste dnes. Nemusíte nikdy štourat do vašich minulostních stavů, protože byste si mohli zkomplikovat život. Pokud vaše Nadjá neboli Božství, Bůh ve vás, ví, že vám má něco ukázat, On vám to ukáže velmi rád a ví, že vám to nezkomplikuje cestu. Je to jeho vůle. Uvědomte si, že v této chvíli jste nejlepší, jací jste kdy byli. A není důvod pátrat po něčem. Když zapomenete ale na to, že jste jméno a tělo, fakt konáte bez těch přivlastňovacích procesů konání, jenom odevzdáte své tělo tomu konání a víte, že On koná za vás v čistotě, to už jste hodně vysoko. To už je čistá karmajóga.

Karmajogín je člověk, který koná pro lidi z lásky, ale nepřivlastňuje si výsledky práce ani to konání. Vy to rádi uděláte a bez ohledu na to, že by vás třeba za to někdo zkritizoval, protože se mu to třeba nemusí líbit. Pozor, to taky je pravda, jo? Ne, ne, ne, to zase je cesta toho druhého člověka. Každý z vás jste zodpovědný za svoje reakce a ani tohle by s vámi nemělo hýbat. Já si pamatuji, když vylezly první křečanské přednášky, hned v tom pátém nebo šestém díle, to už jsem říkala někde na přednáškách, tam pod tím byl nějaký dodatek nějakého rozhořčeného člověka, který ještě měl tu hladinu egoismu silnější: „Pozor na ni, je to sionistka, schvaluje smrt. Říká to velmi dobře, je nebezpečná.“ A já jsem za měsíc znovu tenkrát jela v listopadu, toto bylo v říjnu, v listopadu jsem jela do Starých Křečan a tam nějaký pán v obecnstvu mi říkal: „Ivanko, co jste tomu říkala, té reakci?“ Já říkám: „Vždyť je to dobře.“- „Já vám nerozumím.“ Říkám: „Poslyšte, tento človíček je stejným Bohem jako jste vy. Vy, kteří to umíte slyšet. Je jedno, v kolikátém životě se tady bytost pohybuje. Byť by byla v prvním. Je to stejný Bůh. A jestliže mne ten člověk odmítne jakýmkoli způsobem, protože za něj mluví tato hladina egoismu, já vím, že to odmítá ta hladina, on za to nemůže. Ta hladina je ještě tak silná, že ho udržuje v iluzi hmoty neboli v oddělenosti jeho těla. A ještě musí nějaké životy bojovat svým egoismem proti druhým, aby si zkušeností došel k odložení další vrstvy egoismů. A kdyby mě poslouchal, bylo by mu špatně. Už dnes mu nebylo dobře, protože takto reagoval.“

Kdyby na mne druhý člověk křičel, mně to vůbec nic nedělá. Já vím, že je to dobře. Já vím, že křičí hladina, kterou není on. Já se na něj nemohu zlobit. A teď pozor, když se nezlobíte, neprožíváte žádné odsudky, že on je špatný, stačí soucit. A víte proč? Ten člověk si totiž v tu chvíli píše svoji vlastní karmu tím útokem. Jestliže soucítíte s tím člověkem, protože znáte skutečnou realitu světa, že je Bůh ponořený pod hladinu egoismu a ta hladina nenávidí, hladina kritizuje, hladina bouří jakýmkoli způsobem, odsuzuje, zlobí se, fňuká, nenávidí, ten člověk za to nemůže. Pokud útok bude směřovaný k vám, zkříží vám cestu, je vašim minulým vybitím současné karmy. Ono to proběhne a vy byste to nezastavili, kdybyste znovu vybudili odsuzující procesy v sobě neboli negativní emoce. Vydržte. Soucíte s tím člověkem, neboť tím, že vám to teď vybil, přišel vám pomoci. Ale nesmíte to znovu zapsat dalším odporem. To je velmi, velmi důležité vědět. Jinak byste si stále zapisovali další a další karmenní zápisy.

Jednoho dne, když se vybijí všechny karmy, které skutečně se vybijí, zůstane nad vámi tento kanál otevřený a pak bude pokračovat proces, který je velmi zajímavý. Ta hladina se vás totiž nebude chtít vzdát. Už bude vědět, že jste se vzdali i všech druhých lidí, tam

není jenom vlastnění své osoby, už jsme o tom mluvili. Je tam vlastnění partnerů, rodičů, svých dětí. Zkuste si vzpomenout, jak jste reagovali, když vaše děti jdou do toho svého života, jak nechcete. Nebo třeba když přijde k vašemu synovi partner, který zrovna by se vám nelíbil, jak by se k němu hodil. Prosím vás, oni se mají v programu osudu, patří si. Nikdy nezasahujte svým egoismem, je to výběr vašeho dítěte, které si vybralo svého partnera. Ať se tam děje, co se děje. A právě opakem konání a ukazováním na správné chování toho partnera vašeho dítěte můžete docílit úlevy. Vysvětlím.

Zkuste si představit, máte dítě, máte třeba dceru a najednou ta dcera vám přijde domů plakat, co jí dělá manžel, vám jako mamince. Většina z vás by asi to dítě začala litovat. To Ego tam chce tak jako pomlouvat toho svého zeťáka, když budeme říkat, samozřejmě, systém dcera a zeť. Ne, vy tím té dceři přiložíte polínko do ohně. Ona odejde s tím vědomím, že její manžel je opravdu blbec. Tím se čakry úplně uzavřou. Ne, vy si máte s dcerou sednout a říct jí: „Prosím tě, nic si z toho nedělej. Zkrátka musíš se koukat na jeho dobré vlastnosti.“ Každý z vás má dobré vlastnosti. I ty jako by horší, ale ty nedělá vaše vlastní Nadjá, ty si odkládáte, protože karmicky jste ještě nedorostli. Proto jste si je přišli odložit. A musíte i vy je dělat druhým lidem. Tak vidíte? Se sebou byste soucítili, ale když to pak dělá ten druhý směrem k vám, ne. Proto já zklidním tu moji dceru a ona ode mě odejde s větší otevřeností. Ty čakry se uvolní. A když přijde domů, její muž se začne chovat úplně jinak, než se choval. Aniž by spolu mluvili. Ano, dějí se pak obrovské zázraky. Vy se nesmíte oddělit od té Jednoty. A pak se dějí věci, nad kterými bude rozum stát.

Já si pamatuji, asi před 20-25 lety jsem jednou byla ve skupině lidí a útočil na nás slovně člověk, obrovsky nám nadával. Že jsme něco udělali blbě, jeho Ego se vztekalo, nadával nám do idiotů, že jsme to všechno podělali. A když si nepřipadáte jako Iva nebo vaše jméno, vám to je jedno. To je jako kdyby mi někdo urážel kolo u auta. Úplně buřt. Já věděla, kdo zuří, že jo, tak jsem s tím člověkem soucítila. A teď jsem jen tak popíjela to kafe a ostatní lidi reagovali různě. Někdo se hádal, někdo se s ním i dohadoval, někde bylo vidět, jak ho to dožralo, jak tam ta červeň běhá nahoru dolů, jak to s ním hýbe. A tak jsem pomalu popíjela, pozorovala jsem lidi a najednou ten člověk do mne zapíchl oči a říká: „Na vás to neplatí.“ Ano, kdybych v hlavě, jenom v hlavě, měla odsudek, už by to nikdy neřekl. Žijte tak. Nemusíte o těch věcech mluvit, jakmile ale budete žít tyto věci, druzí lidé budou cítit neoddělenost mezi vámi a jimi. Kdokoli přišel ke mně na návštěvu, se u mě vždycky cítil jako doma. Jako u takové hodné tetičky nebo babičky nebo maminky, řekl tam úplně všechno, protože si vlastně přišel popovídat sám se sebou.

Vaše nitro je jediná realita, která skutečně existuje, ale je stejná ve druhém člověku. A když se nebudete úctyhodně a láskyplně chovat k druhým lidem, nechováte se tak sami k sobě. A pokud v tom systému těch panáčků, kterých tady bude miliardy, bude jenom jeden jediný člověk, jeden jediný člověk, se kterým se nespojíte, nemůžete poznat Boha. A teď je to velmi těžké a je to dobře velmi těžké, protože už víte, že existuje mystická rovnice, která vám vlastně vypisuje, že i egoismus je součástí Boha. Ano, tak to je. Satan je skutečně pomocníkem, protože nedovolí, aby někdo sebemenším chtěním, slyšíte to,

chtěním, se dostal do vyšších božských sfér. Bez toho se nikdy nesjednotíte. Protože člověk čistý, bez egoismu, žije způsobem: „Přijímám to, co teď je. Nechci to jinak.“ Jakmile v sobě máte přání, aby to bylo růžovější, aby to bylo bledě modřejší, aby ten méně mluvil a ten víc pracoval, to jsou všechno vaše egoismy, co si představuje to Ego a nutí vás do těch představ a tlačíte na ty lidi.

Koukám, že se někdo chytil. /smích/ Víte, egoismus je ve skutečnosti nespokojenost, a to už víte. Jestliže Božství je spokojenost, ano, tím přijímáte původní vůli vašeho programu Boha, jste Bůh, který si přišel zahrát svou roli, v mém případě, samozřejmě, roli Ivy. Proto všechno je správné, co se děje, je mojí vlastní vůlí. Jakmile Iva někdy řekne něčemu „ne“, už nedovolím sama sobě neboli Bohu, aby se naplnil do této schránky. Já mohu říct „ne“ pusou, ale bez negativních emocí, prožitků nitra. To si odpusťte, jde to. Jde to velmi lehce, věřte mi. A teď pozor. Vaše nespokojenost v okamžiku odmítnutí činí tyto bloky. A když po čase v tom místě, kde je vymístěný program v přítomné chvíli, který jako Bůh jste si naplánovali, a to vaše tělo a jméno řeklo „ne“, tam je místo, kde Bůh chybí, brána na té čakře je přivřená a tam vznikne bolest. Protože tam, kde není Bůh, je bolest. Ta hmota bolí, očekává vaše Božství a vy v prosazování vůle vašeho jména tam sami sebe nepustíte. Jste to vy, kdo jste tou největší překážkou, vaše jméno a tělo. A projevuje se to takzvanou nespokojeností. Ano, proto se píše ve všech svatých textech o pokoře.

Krásné slovo, že jo? Pokora. Ano, pokora je, že nekomplikuji v tuto chvíli, i když se původní můj plán liší, nekomplikuji skupině lidí okolo mě svým prosazováním vůle Ivy to, co by se mělo dít. Já odstoupím a velmi ráda. Ale k pokoře se jde velmi postupně. Krok za krokem. Základní přednášky byly natočeny v říjnu 2011 ve Starých Křečanech, tam jsem vysvětlovala první stupeň. První stupeň je pomalý přechod, protože ze začátku prosazujete sami sebe a vytváříte negativní emoce, které vám, pozor, zvýrazňují pocit času. Mohli jste si všimnout, že dnes čas vnímáte jinak. Ano, on je najednou jiný než před lety. Je to tím, že jste snížili nelibosti a libosti v hladině egoismu. Napřed byly veliké nelibosti a veliké libosti, to se potom snižuje, až se dostanete do takzvané rovné hladiny přijímání. A ta nelibost..., zkuste si představit, když prožíváte krásné chvíle libosti, jak ten čas běží velmi rychle. Krásné chvíle utečou strašně, to je mžik. Jsou pryč. A ty nepříjemné, ty se vlečou. Protože to nechcete, bráníte se tomu a je to velmi obtížné, velmi obtížné pro vás, a tím vzniká iluze časového prostoru, který si sami vytváříte. Jakmile ale snížíte nelibosti, přiblížíte se k bráně 4D a minimalizujete si odpory, tehdy najednou pocit času se začne ztrácet, protože není, co by ho zjevovalo. Jo? Tam přestane být ta vlnovka, která brání vašemu klouzání po tom vašem osudu. A právě, vidíte to, negativní emoce neboli nespokojenosti v jakékoliv formě, protože každá čakra tu nespokojenost prožívá jinak, se zobrazují na tom vašem aurickém těle a vytvářejí karemní odpory. A pozor, protože tento odpor jste ještě nezvládli, musí přijít někdo, kdo vás do toho znovu uvede, protože vy to děláte sami sobě. To už jste před chvílkou viděli.

Čas opravdu ve skutečnosti neexistuje. V minulosti minulost byla přítomností, když se stala, tak se odstěhovala do minulosti jako vzpomínka. Smíte vzpomínat. Jsou lidé, kteří mi najednou tvrdí: „Ježíš, já se bojím vzpomínat.“ To je nesmysl. Vzpomínejte si,

na co chcete. Ale musíte vědět jak. Vzpomínejte si radši na ty krásné chvíle, ty negativní, které jste viděli jakoby negativní, na ty také smíte vzpomínat, ale pozor, bez toho, aniž byste tady a teď v této chvíli to znovu prožili v negativním odmítnutí. Jinak si tady a teď znovu zapisujete k té staré události dnešní odpory. A blokujete se ještě víc. Musíte z dálky vidět, že to bylo dobré, že ten člověk vám to tehdy udělal, vždyť dneska jste díky tomu takoví, jací jste. Ono vám to pomohlo. A právě proto jste to měli objednané. A teprve žitím, že vše je dobré, bez odporu a bez takovýchto odmítavých emocí, se dostanete do hladiny přítomnosti.

Přítomnost je okamžik, kdy Iva souhlasí s původní vůlí Boha, který si přišel zahrát Ivu. A Iva souhlasí. Teď, teď, teď, ano. Cokoli se děje a přichází jako komplikace, Iva vždycky souhlasí. Ona jenom řeší tělem to, co přichází. Ono to jde. Nebojte se, vy jste se naučili z reakcí svých rodičů a přátel a všeho v okolí, jak reagovat, ale je to naučené. Je to zvyk, který najednou neumíte odbourat. Zapomeňte na něj. To tím nevyřešíte, vy si to tím zkomplikujete. Zkuste to jednou skutečně přijmout. Sakumprdum. Pardon. Já se dneska bojím být sprostá. /Smích/ I když On ví, že i když mluvím sprostě, tak sprostá nejsem, protože sprosté slovo skutečně neexistuje. Je pouze drsný, odmítavý prožitek a ten já nikdy nemám. A navíc vám tyto fáze předvádím právě proto, abyste se nedostali do fáze takzvané pomyslné dokonalosti. Protože k Bohu, věřte mi, vede zlatá střední cesta. Člověk, který by byl až, až, až tak dokonalý, tak by mohl být pyšný. Vzpomeňte si na Scholastika z té krásné české pohádky. To je přesné. Pohádky jsou tak dokonalé. Kdykoliv tam vidím toho čerta, jak přijde našeptávat: „Podepiš tu smlouvu.“ Těchto smluv člověk v tom životě podepíše fakt strašně hodně. Nenechte se ničím uplatit. Nic si odsud neodnesete, ani to tělo. Nic vám nepatří. Ani peníze, které vyděláte a máte je v peněžence, nejsou vaše. Jsou jenom iluzorně nastavené, a právě proto přišli kvůli vývoji ve 3D. Proto také zmizí, už nebude zapotřebí, abyste se o něco tahali, když se v této formě odnaučíte na něčem viset. Je to velmi důležité.

První je visení na lidských tělech, to musíte prožít. Proto nebědujte nad svými osudy, jsou dokonale vybrané vámi jako Bohem. Váš osud je opravdu perfektně nastavený, protože je nutné, abyste jej takto prošli. Bůh ve vás nebolí vaše vlastní Nadjá, a my to Nadjá máme pak společné, nad námi je spojené, má skutečně domluveno konání druhých lidí a situace, které tam nastávají. Je to proto, že vy sami jako Bůh jste si zvolili tyto prožitky proto, abyste mohli zareagovat v nevědomosti. On to ví, že to dokážete. Váš program A-B nebolí vývoj reakcí je nastavený. Všechno je skutečně program. Ale vy to nevíte. Vy, vaše tělo a jméno, to neví.

Já si pamatuji, můj muž si jednou dělal starosti a ptal se nahoře, když přišli, jestli o mě nepříjde. Přece jenom, ten osud je tak zamotaný. „Neboj se, ona to dokáže.“ Všechno, co skutečně člověk má tady v tom programu, je nastavené tak, aby to dokázal nebo i nedokázal. Ale úsilí vaše jako osoby to komplikuje. Dělejte jenom morálně na každé té momentové dlaždici, kam vkročíte, to, co je morálně čisté. A to, co byste chtěli, aby se dělo z těch druhých stran. Pak je to nejčistší.

Já jsem se nedávno velmi smála. Mám kamarádku, která mi pomáhala s prodejem šperků. Ona je báječná, je to taková čistá osůbka. A odhalily jsme takovou malou drobnost, krásnou, protože jsme byly na jedné přednášce, je to teď nedávno. A

najednou vidím hodinu před losováním, že si jedna paní chtěla koupit záložku do knížky. Ona stojí 750 korun, je to taky rhodiované stříbro. Tak jsem tu paní chytla za peněženku a říkám: „Vydržte, za hodinu se losuje.“ A ona: „Jé, vy jste hodná.“ Tak strčila peníze zpátky do peněženky. A my jsme si potom po přednášce sedly do auta a jedeme, já jsem jí vezla do Prahy, aby pak jela do toho svého města, a ona mi říká: „Tys mi dala.“ Já říkám: „Co jsem ti udělala?“ A ona se smála a říká: „Já jsem obchodník, už jsem se těšila, že máme vyděláno 750,-Kč a ty jí řekneš, že to nemá koupit.“ A ona opravdu pak vyhrála. Já říkám: „Pozor, Jednota je, že to myslíš s tím člověkem dobře.“ A ona říká: „Já to taky s nimi myslím dobře.“ Já říkám: „Pozor, dobře je, že si vyměníš roli. Ty bys nebyla ráda, kdybych ti zastavila ruku a ušetřila ti 750,-Kč?“

Vidíte? Pohled dobře a dobře. A kdybyste postavili 100 lidí vedle sebe, každý to jinak prožije. Ne, vy musíte vědět, že ten druhý jste vy. A udělat to bez jakéhokoliv chtění těch 750,-Kč směrem k sobě. To je Jednota. Vidíte to? Vy se potřebujete sjednotit. A věřte mi, v této době planeta už je dávno v 5D, brána se zavřela a dneska jakýkoliv poryv vašeho egoismu vám dá tak na prdel, pardon. Dneska uspějí pouze čisté myšlenky. Věřte mi. A lidem, kteří žijí čistě a morálně, jsou lehcí, byť by třeba neměli peněz dostatek, ale jenom tak jako pokračovali, je krásně. Musíte vydržet nějaký ten čas, On se o vás vždycky postará. Jste to vy sami, kdo se staráte.

Jenže v této fázi, a už jsem se o tom zmínila, přichází ohromný odpor hladiny. Ta hladina egoismu vás nebude chtít pustit. A tak vás začne strašit. Protože strach je taková nejhrubší emoce, která tam je. Zkuste si zavřít oči na maličkou chvilku, uvědomte si, že když se bojíte, tak jste oddělení. Jste vy, taková malá kulička, taková uzavřená jednotka a bojujete proti celému světu. Z toho světa máte pocit, že na vás ten svět útočí. Jenže není, kdo by útočil. Všechno jste vy. Jediný útok, který můžete zažít, je původní váš útok na druhého člověka. A věřte mi, když vás někdo praští klackem po hlavě na ulici, není to ruka toho člověka, je to váš záznam, který se vybíjí někde v minulosti vašich těl nebo toho dnešního. A tato hladina, když už vás nebude moci strašit ve dne přes to lidské, tak začne strašit v noci. Budete mít zvláštní sny, které vás budou chtít vyděsit. Nebojte se toho, stačí jenom pozorovat, co se bude dít. Udržte se v přítomnosti. Strach je totiž dvojí iluze. Je to za prvé nespokojenost, že se mi něco stane nebo že na mě někdo útočí. To nejde, to není možné. To je iluze. A za druhé, ještě se to neděje, ale co bude? Je to dvojitě, je to ještě v budoucnosti. Ta budoucnost víte, že není, je trvalá přítomnost. Strach neexistuje. Strach vám podsouvá hladina egoismu, aby vás udržela v oddělenosti od jednotného Boha. To je velmi důležité vědět.

Já jsem zažila loni v Českém Krumlově neuvěřitelnou věc. A pak zase Božství pokračovalo, protože já se neumím bát. Přesto na mě poslalo opravdu výhružného ducha. To byla sranda. To byl středověký statek nedaleko Českého Krumlova, já jsem spala, to mělo takové ty 2 metry vysoké kamenné stěny, já jsem usnula a najednou mne vzbudilo, když jsem cítila, jak se mi přes hrudník utahuje silné lano. A viděla jsem, jak je pod postelí, to byla taková ta postel na nožičkách. Teď jsem cítila, jak se mi to utahuje, jak mě někdo svázal, otočím hlavu a vedle seděla hrozná příšera. Tedy člověk, ale byl špinavý a rozcuhaný a jak byl vzteklý, jak byl nenávistný a vyhrožoval. To vám ani nemohu říct, co mi říkal. Já jsem ho jenom pozorovala, říkám si: „Dobrý, ještě to je

dobrý.“ Pozoruju ho, pořád jenom nadával, nadával. Říkám si: „Ještě je to furt dobré, ještě nic nedělal, uvidíme, co se bude dít.“ To trvalo 10-15 vteřin a najednou to zmizelo a bylo to pryč. V tu chvíli jsem se propadla do obrovské blaženosti. Vidíte, ta hladina vás zkouší. Viděla jsem, jak se mi dvojnásobně otevřela srdeční čakra a následně se otevřela dvojnásobně pětka. Krásná blaženost projela celým kanálem až nahoru, bylo to neuvěřitelné.

Budete prozkoušeni v sebemenším vlastnění druhých lidí. Vy neuděláte nic s ničím. Váš osud je hotový, skutečně hotový. A svojí vlastní vůlí, kterou máte minimální, si ho můžete jenom zkomplikovat, protože si zdemolujete tělo. Nedělejte to. Většina těch nejtěžších zkoušek je vytvořena iluzorně a vůbec k nim nemusí dojít.

Budu vám vyprávět příběh, na který jsem si vzpomněla a včera jsem ho vyprávěla v rodině, kde jsme bydleli. Dlouho jsem si na něj nevzpomněla, i když není moc starý, je z roku 2005, kdy můj muž odsud odjel. A my jsme dostávali úkoly. My dostáváme úkoly, abychom byli vycvičení pro vás. A stalo se třeba, že dva roky jsme se neviděli, nesměl přijet. Pak tři roky nesměl přijet. A dokonce v tom roce na konci května shora přišlo Nadjá a řeklo mi: „A teď nesmíš půl roku volat.“ Tak jo, já jsem ten Takjo. /Smích/ Vždycky jsme věděli, že nám to prospělo, že jsme zase něco odložili. Nějaký ten tlak odpadl. Vy se osvobozujete, nepovažujte ty věci nikdy za špatné. Tak já jsem pak říkala mému muži: „Hele, já vím, že to přijmeš, dneska v noci mi bylo řečeno, že nesmíš půl roku volat.“ A on říká: „Neboj se, Ivanko, já to zvládnou.“ Jsem na něj pyšná. Říká druhý den: „Já si koupím dvouhodinovou kartu, a ještě ty dvě hodiny prokecáme. A pak tedy až prvního prosince.“ Druhý den zavolal, Ježíš, my jsme se tak nasmáli. On říká: „Představ si, já jsem položil ten telefon a najednou přišlo Ego a říká mi: „A je to v prdeli, o Ivanku přijdeš, to je jasné, půl roku tě neuslyší.“ A jak jsem stál, teď jsem tomu začal podléhat a cítil jsem, jako když mi někdo vráží meč od jedničky takhle páteří nahoru, jak jsem tuhnul.“ On vás chce chytit, ten Satan. On vás zkrátka zkouší, nenechte se. V tu ránu si to uvědomil a říkal: „Ne, ne, ne o Ivanku nikdy nepřijdu, to je tak super holka, žádné takové věci.“ V tu ránu ten nuž někdo vytahoval. Tak to zvládnul. Pozor, druhou noc, než mi volal a tohle mi vyprávěl, mi řekli, a to jsem mu taky řekla: „Podívej, oni to řekli tak divně, že nesmíš volat, ale neřekli, že nesmíš přijet.“ A on opravdu přijel dřív, za pět měsíců.

A to taky bylo krásné, protože on mi to neřekl, ale dva dny předtím, než přiletěl, jsem seděla v obýváku, četla jsem knížku. Tak mi ta knížka spadla přede mne a říkám si: „Ještě měsíc a už se uslyšíme, už to uteklo.“ A najednou stál přede mnou. Ruce v kapsách, usmíval se a kýval hlavou. Já říkám: „Ty přijedeš.“ A on zmizel. Načež za dna dny zvonek. Já jsem věděla, že on ví, že ve tři hodiny vždycky volával, tak budu doma. Že to je ustálený zvyk u mne, ve tři hodiny jsem vždycky doma. Ve tři hodiny a pět minut zvonek. Tak jsem vyběhla. A to byla jedna paní doktorka, která přinesla otisky. Tak jsem vzala otisky, jdu je odlévat. Zase zvonek. Ale to už jsem slyšela, jak běží po schodech. On vždycky zazvoní, vyběhne ty schody a buď stojí těsně za dveřmi, anebo se schová za roh. Tam je takový výběžek. On se schoval za roh. Já otevřela ty dveře, a to už jsem věděla, že je to on a říkám mu: „Tak polez, polez.“ A on vykoukl a říká: „Jak

to víš?“ Říkám: „Ty bambulo, to bys mi to nesměl říkat.“ /Smích/ Tím se pak spojíte. Vy jste pak jedno. Nejsou žádné odpory.

Ale toto jsem vám původně nechtěla vyprávět. Já jsem vám chtěla vyprávět výraznější příhodu. Mně to totiž připomíná tato budova, protože jsem se ocitla v obrovském chrámu. A to bylo velmi zvláštní, protože to bylo v době, kdy on odjížděl. To bylo ten samý rok, on pak odjížděl domů a těsně předtím mi řekli, že si nesmíme volat asi tři měsíce, ale jenom když se něco vážného stane. A to už mi bylo divné, vždycky je mi to divné. „Aha, tak se asi něco vážného stane.“ Uplynul měsíc, v jednu hodinu v noci se ozval telefon. Tak jsem vyskočila, běžím k telefonu, zvednu to a on mi říká: „Ivanko, to jsem já.“ Já říkám: „Co se děje?“ Protože jsem věděla, že má volat, jenom když bude něco vážného. A on říká: „Víš, já asi odsud odcházím, protože za ten měsíc, co jsem přijel zpátky, jsem zhubnul 6 kilo. Prosím tě, můžeš se zeptat nahoře? Podívat se, co se děje?“ Říkám: „Jo, dobře, zavolej zítra ve tři hodiny.“ Položila jsem telefon a teď jsem ležela na té posteli a nic, nic. Já jsem věděla, že on je mým mužem a jeho bod B odchodu je jeho vůlí, že ho budu respektovat. Ale je to zároveň i moje vůle, protože já jsem si zvolila i jeho odchod do svého osudu. Tam je Jednota. Já jsem šťastná, co jsme spolu prožili, že jsem ho vůbec směla potkat. To mi nikdo nevezme. A usnula jsem blaženě. Najednou se rozsvítilo z toho snu, objevil se obrovský chrám, po stranách byly vysoké židle, jak tam sedí ti církevní hodnostáři, uprostřed byl veliký trůn a na tom trůnu seděl Satan. Nemá rohy, nebojte se. Je to krásný Archanděl. A dával mi otázky. „Měli jste být dávno spolu, to ti nevádí?“ Říkám: „Ne, nevádí, jestliže to je vůle Boha, je to i moje vůle. Nebudu se nikdy bránit. Je to tak, jak to je.“ Řekl mi asi 30 otázek, to vám nemohu říct, na co všechno se mne ptal. Všechny jsem přijala. Najednou se zhaslo a já jsem usnula blaženě jako miminko. Všechno bylo čisté bez jakéhokoli odporu.

Ráno jsem se vzbudila, sedla jsem si na postel, já jsem věděla, že někdo z nich mi řekl (někdy si to nepamatuji), že on zhubl proto, že jí asi o 50 % méně, než by měl. Když pak volal ve 3 hodiny, říkám: „Hele, ty Kubo, ty bys měl jíst víc.“ A on: „No víš, to je pravda.“ Do týdne přibral 4 kila. Pak to zas přehnal tedy jako, takže to dohnal. Víte, jsou věci, které jsou jenom naladěné proto, abyste si prošli v té přítomné chvíli, jestli je odmítnete, jestli tu hmotu druhého člověka si budete chtít vzít. Nic nemůžete svázat, co se týče hmoty. Ta hmota vám uniká pod prsty, ona je iluzí, absolutní iluzí. Respektujte všechno, co se děje, je to váš vlastní plán. A tehdy se otevře tato brána a do vás se nalije Otec. Vědomě, plně. A souhlasíte s konáním druhých lidí, ať by dělali cokoli. A tím, že s ním souhlasíte, už vám to nikdy nikdo neudělá. Není, co se učít. Věřte mi, jde to. Zachovejte v každé chvíli té změny situace klid, ono to bude přicházet velmi nečekaně.

Já si pamatuji, moje francouzská dcera mi jednou volala, jak na ni egoismus přišel o půlnoci v bytě. Nečekáte, že o půlnoci v bytě uprostřed Paříže na vás hupsne nějaká zkouška. Oni si tehdy pouštěli s Aureliem v noci nějaký film. Aurelien usnul, ona taky, najednou se vzbudila o půlnoci. A tenkrát byly povodně někde v Rumunsku. Zrovna když otevřela oči, tak tam reportér mluvil s dvěma devadesátiletými stařečky, s babičkou a dědečkem. A oni strašlivě plakali, protože všechno, co měli celý život, byla bouda sbitá z prken, a tu jim vzala ta voda. A ona říká: „Už jsem cítila, že jsem v prdeli,

protože mi to tady prasklo a teď to jelo nahoru. To byla taková bolest.“ Druhý den volala: „Mami, pomoc, mě tak bolí hrudník a ruka.“ Říkám: „Ty Kubo.“ A teď jsem mluvila a mluvila, protože pozor, zasahování je jedním z magických stavů. A to už víte, o tom budeme mluvit v jedné z mých přednášek. Vy se sem všichni přicházíte učit. Nesmíte zasahovat. Ti lidé to musí pochopit, aby se vyčistili sami.

A proto procházíme vývojově zvláštními fázemi, což jsou i magické stavy, kdy se nám zvedne původní, už snížený egoismus. Tehdy projdete pár životy černou magií a pak bílou magií, kde ještě zasahujete a vůlí ovlivňujete stavy druhých lidí. Buďte z dobrých úmyslů, pozor. Karma totiž není špatná věc. Je tady spousta lidí, kteří neznají poslední přednášky, protože dlouho se nenatáčelo. A věřte mi, je to Boží vůle. Otec už loni v létě, když jsem byla ve Zlíně, mi dával najevo, že už stačí videa. Protože videa vás měla stáhnout směrem k zájmu, a pak už se dozvíte speciální věci a jestli chcete, můžete napsat Danovi Hrabalovi, pánovi, co se stará o všechny nahrávky, on vám pošle všechny audio nahrávky, co jsou k dispozici, kde se mluví jemněji. Ono by to zablokovalo lidi, kteří by nerozuměli. A pracuje to, protože ten, kdo chce vědět dál, kdo se potřebuje vyvíjet, tak se věci dozví.

Karma je dobrá věc. Karma je známka od dvojky do pětky. To znamená, že to neumíte dokonale. A teď si představte, že jako žáček ve třídě dostanete z písemky třeba čtyřku. Ta známka není špatná. Ona je dobrá, protože vy jste se dozvěděli, že jste blbí. Proto se budete učit, abyste další písemku opravili, že jo? Ano, karma je dobrá věc a jste tu proto, abyste se naučili správně, když to napasujeme na matematiku, počítat. A věřte mi, vy totiž musíte dodělat matematiku první třídy, abyste mohli pokračovat druhou, třetí a výš, až třeba do promoce. To jsou podmínky každé dimenzní řady. Prostě se musíte naučit. Vy byste nemohli pokračovat, neuměli byste propojit ty matematiky, kdyby někde něco chybělo.

To samé je v našem vývoji. Kdyby vám někdo sebral karmu, karmický zápis z minulosti, uškodí vám. Nedělejte to. Čím čistější budete, tím horší pocity budete mít. Protože vy podvědomě víte, to Božství už vám naznačuje, že jste se snížili. Ano, vy jste se potřebovali naučit tu fázi, a protože to tělo se pohybuje v iluzi času a prostoru a čas se posunul, přijde větší darda, abyste to stihli dohnat.

Já jsem učitel. Ten mág, který by to dělal a zasahoval by do karmy člověka, na sebe nasměruje odstřel, protože on zasahoval do osudu druhého člověka, byť by to bylo s dobrým úmyslem, ale v nevědomosti. Já znám mnoho léčitelů, kteří dneska jsou nemocní sami. Ale pozor, vy smíte léčit povídáním. S tím člověkem si sednout, vyřešit slovně. Vy budete vidět věci nestranněji. On to musí pochopit, aby to pustil. Tohle dělejte. Budete pro ty lidi světlem, které budou potřebovat, aby jim došly věci. Už dneska se vám musí dít, že vás podivně lidi oslovují a svěřují se vám s věcmi, které běžně lidem neříkají, protože z vás cítí už sníženou hladinu odmítání. To je velmi, velmi důležité.

Já jsem učitel. Nikdy jsem nezasahovala. Nikdy jsem nikomu nic nesebrala. Naopak, vy jste se přečistili přes moje tělo.

Víte, že napřed jsem přednášela doma, v soukromí, mluvila jsem šest až devět hodin, než jsem udělala základní výklad. A vrátím se ještě k těm přednáškám, protože přednášky byly natočeny pět a čtvrt hodiny, ale já jsem nevěděla, že tam bude v Křečanech kamera, oni mi to neřekli, to se fakt stalo samo. Já bych nikdy nevyšla sama s vůlí Ivy, abych to hodila na svět, dokud nebyl čas. Je pravda, že půl roku předtím mi Otec ukázal, že se mi změní život a že se ta změna stane. Ale já jsem zase jenom čekala a stalo se to. Díky tamté paní, co sedí ve druhé řadě. Ta mi pak zavolala.

Vždycky jsem musela vysvětlit systém světa, aby ten člověk přehodnotil svoje činy a věci, a teprve potom mi jeho vlastní Nadjá neboli Bůh pustil věci, které přehodnotil. A mně bylo jedno, jestli přehodnotil ze čtyřky na jedničku nebo z pětky na dvojku nebo z pětky na čtyřku. Vždycky něco pustil. To bylo ale prací toho člověka, to byl jeho vývoj. Toto stejně jde jenom v době mezi přechodem jednotlivých platónských měsíců, jindy ne. Jindy se zase budete vyvíjet společně.

Nedávno se mě jedna žena ptala, jestli vím, kdo je ta dívka, která by se měla narodit (měla by to být asi žena) a která nám přinese nové poznatky do té páté dimenze. Tam už budete konat divy a zázraky, ale pozor, zase se k tomu vracím, abyste si to nepletli. Teď ještě nesmíte. Všechno, co se stane za zázraky pod hladinou egoismu, je magickou fází. Teprve tehdy, až vám zemře Ego, a to poznáte, přijde stav obrovské láskyplnosti, čistoty. Budete prozkoušeni velmi, velmi silně na to, abyste nikoho nevlastnili, nic nevlastnili, všechno respektovali a tehdy, až praskne tato hladina, tak Bůh ve vás ty zázraky dělat bude. A pak už o ně nebudete mít zájem, ony se budou dít automaticky, protože tím konáním, kterým vy respektujete, dostanete všechno.

Podívejte se, už víte, že se vám děje všechno, co vytváříte. A teď dávejte dobrý pozor. Jestliže já jako egoista budu chtít od toho světa, aby mi něco dával, tak co mi bude dělat? To, co já jemu. On si taky ode mě bude brát. Já to nedostanu. Většinou se to děje tak, že vy o to poprosíte. Prosba, už víte, že je egoismus, prosazování vůle – vy to chcete jinak, než to je. My jsme byli udržováni v bibli 3D v těchto pozicích, ale pozor, zase je to mylně chápané. „Tlučte a bude vám otevřeno, prostě a bude vám dáno“, nepatří do roviny hmoty, patří to k Otci, k sjednocení, aby ta brána se otevřela. Vy máte žádat pouze své vlastní Nadjá. Nikdy nemáte mít učitele ve vnějším světě, ani mě.

Víte, prosby mají být v této chvíli pouze směrem do minulosti, kdy prosíte za odpuštění, za ty věci, které si uvědomujete. Směrem do budoucnosti vůbec ne. To si odpusťte, tím prosazujete vůli vašeho jména, které chce něco jiného. Věřte, že i prosba „Ať jsou všechny bytosti šťastné“ je zbytečná. Oni vlastně jsou, jejich skutečné Nadjá je ponořené do hmoty a ti lidé neví, že vše je dobré. Jim se děje pro jejich vývoj to nejlepší. Nadjá to ví, ale jméno a tělo odmítá. Nezasahujte do těchto věcí, vy byste se nikdy neprohluli do stanoviska Boha neboli 5D. A tento stav je velice, velice delikátní. Když ale naopak vydáváte, z vás jde jenom k lidem, aby pro radost, pro jejich radost se všechno dělo, tehdy od toho vnějšího světa dostáváte, aniž byste to chtěli. Ale to musí být skutečně čisté. Kdybych já vám všem dávala proto, abych dostávala, to nepracuje. Bůh jste vy, prožitek uvnitř, a On zná každou vlastní svou myšlenku. Jeho neoblafnete. To musí být absolutně čisté. Platí dávání a konání klidem.

Jednou mi poslali seshora přes jedno médium dopis, dodnes ho mám, přišel poštou, fakt, se známkou. Psali tam: „Celý život jsi dělala lidem jenom radost. Nikdy jsi nic nechtěla, ani pocitově ani hmotně. A všechno, co dáváš vesmíru neboli mně, Otci, já musím, podle svého vlastního zákona, ti vrátit. Protože ty jsi já a já jsem ty. Proto tě lidi budou milovat obrovsky, aby ti vynahradili to, co jsi vydala ze svého srdce.“ A když se na vás vždycky na těch přednáškách dívám, tak to cítím. Já vám děkuji. Ano, tady je pouze sjednocení. Kdybyste ze mě cítili cokoli jiného než lásku, cokoli jiného, nějaký prospěch nebo nějaký egoismus, něco, co bych očekávala jakoby zpětnou vazbu, už by to nefungovalo. Ne. Věřte mi, jakákoliv reakce je mi lhostejná. Já vím, že je správná, protože vychází z podhladinu iluze vašich těl, se kterými si někdy nevíte rady. Takže pro mě je skutečně vše dobré. Pokud je vše dobré a žijete to, trvale se vám otevře třetí oko a stáváte se Bohem.

Dan mi včera říkal, že se občas pídíte po modlitbě na šestce a na sedmičce. Té se nedočkáte. Šestka je prožitek vašeho vlastního Božství, které přijde a převezme si vás. Já jsem pouze převaděč přes tuto hladinu. Pak už si vás On vezme a povede vás sám. Neberte mě jako berličku. Každý z vás si může nabrat od jednoho procenta do sta. To je vaší záležitostí, co přijmete, s čím budete souhlasit a s čím ne. Nikdo skutečně není špatný, jenom se vyvíjí, a ten stav je trvalý. Bůh je vývoj, evoluce, pohyb, změna. A ta se děje neustále. Jestli si myslíte, že Ježíš sám před těmi dvěma tisíci lety se nezměnil, tak jste na velikém omylu. Vše se vyvíjí. Archandělé přibírají zespoda nás, my jsme všichni pak vycuclí do té pětky. A pozor, i pod hladinu. Je to nastavené. Jestliže se ale dneska budu ještě zaobírat anděly a budu je o něco prosit, jsem v dualitě. Jsem Iva a andělé neboli moje vlastní Božství. A oni vědí, že my jsme jedno. My jsme oni a oni jsou my. A vy se s nimi spojíte jedině tehdy, až přijmete osud nastavený ve hmotě vašeho těla.

Tak vidíte, že ten pohyb vývoje je nastavený. Nicméně teď to máte velmi těžké. Já to vím. Protože Ego bouří, nechce vás pustit a cestu vám ztěžuje tak, aby byla pro vás nepřehlédnutelná a obtížně rozpoznatelná. A proto na planetě přibylo spoustu věcí. Zkuste si představit, před mnoha lety, když ještě nebyla taková ta média, televize, rádia, internet, ti lidé žili jenom v blízkosti těch druhých těl. Ve svých vesnicích, ve svých městech, řešili pouze tyto vztahy. Oni žili ve 3D, někteří z nich se stali skutečně osvícenci, ale bylo to pro ně jednodušší. A byli také v malém počtu. Těch lidí teď bude velmi mnoho, až jedna miliarda, protože se vyvíjíte. Hmota na planetě přibyla a pomalinku se prolínáte do té vědomosti svého Božství. Lidé, kteří jsou ve 3D, dožijí své osudy pořád v hladině vibrační 3D a pak se přemístí na jinou planetu, která patří do 3D systému. To už není vaší záležitostí. Vy zůstáváte ve své hladině jakoby ve své třídě. Zkuste si představit, vy byste nemohli, když už máte za sebou první třídu, znovu tu první třídu dělat. Absolvovali byste ji, to je nesmysl, tam byste se nudili, tam byste všechno uměli.

Já jsem už žila v 5D, já jsem se pro vás vrátila, abych vám ukázala cestu, a proto mě nechalo Nadjá spát. Do třiatřiceti jsem fakt chrněla. A pak mi začaly svítit dva body na páteři a bylo mi řečeno, že mi je budou otevírat. Tam se děly takové obrovské věci, které

nastaly, proběhly, a pak trvalo od těch třiatřiceti do čtyřiceti let, než jsem směla poprvé vůbec promluvit k někomu. To si představte, kdyby vás někdo prdnul zpátky do první třídy místo do druhé, jak byste se nudili. Slabikář máte přečtený, „máma mele maso“ už znáte nazpaměť, to už je nuda. Tady vlastně musí ten človíček občas chrápat u toho vyučování, jinak by to nepřežil. To je ten stejný stav. To, co žijete, už vás nezajímá, to už umíte. Člověka nebo bytost vždycky zajímá jenom to, co ještě neumí, to je pro něj nové, a to si osahává. Tam se něco děje, není tam nuda, je to zajímavé, je to šťavnaté. Život je skutečně báječná věc. A jestliže se vymaníte z pocitu, že jste hmota, tehdy tu hmotu začnete ovládat. Napřed ona ovládá vás. Ano, ovládají vás emoce žárlivosti, vlastnění dětí, vlastnění peněz nebo pozemků. Tehdy bojujete o tu hmotu, je pro vás obtížná, klopýtáte, trápíte se kvůli tomu, nenávidíte nebo fňukáte nebo posuzujete nebo máte vztahovky, to je jedno. Ale jakmile prohlédnete, ta hmota k vám jde sama. A pozor, hmota jste i vy lidé, vidíte to? Ale musíte umět s tou hmotou pracovat.

Já si pamatuji, i když jsem neměla peníze, nikdy jsem si nepřipadala chudá, přestože jsem v uvozovkách lidsky chudá byla. Věřte, stávalo se mi, že jsem měla dvě koruny v peněženke a vůbec to se mnou nehýbalo. Druhý den mi přišlo přesně na nákup, další den zase, pak se zase něco přihodilo. Pak mě někdo pozval na jídlo. Děly se takové zázraky, které bych neviděla, kdybych měla ty kapsy nadité. Ano, i On říkával: „Nestarejte se, co bude druhý den, ani ptáci na nebesích se nestarají, čím se budou odívat a co budou jíst.“ Tehdy to pochopíte. Ale hlavně řekl jinou důležitou věc. Řekl větu, že chudí duchem se dostanou do království nebeského. To neznámá, že jsou blbí, že jsou chudí na rozumu, ale že nic nevlastníte. Že víte, že vám nic nepatří. Že se k tomu chováte neutrálně. To znamená, jestliže já budu mít miliardu, můžu být i chudá duchem, když si tu miliardu nebudu přivlastňovat. Já ji můžu využít a využívám ji rozumně. Nebudu si kupovat milionové auto jenom proto, abych se předváděla před druhými lidmi. Ne. Já si koupím auto, které má čtyři kola a volant, aby bylo pohodlné, abych někam dorazila. Proto se auto kupuje, abych někam dojela. Využívám toho k normálním věcem, nebudu rozhazovat. Znamená to, že si třeba zase něco odřeknu. Když ty peníze v nějaké fázi máte, smíte je používat, ale v rozumné míře. Rozhodně vím, že mi ty peníze nepatří. Ony tady kolem mě jsou jenom proto, že jsem schopná je rozumným způsobem využít, třeba i ve prospěch druhých lidí. Ale ještě větší zkouška je, když nemáte nic, a ještě to nic dáváte druhým. Ano, není hrdinstvím, když máte sto košil, někomu darovat jednu, ale když máte dvě, to už je hrdinství. A tím vším budete protaženi a většinou už veliké zkoušky máte za sebou v této fázi.

A teď si představte, už jsem se o tom zmínila, dřív jste žili jenom v iluzi toho běžného světa. Ale dneska vidíte tou vaší televizí a internetem do celého světa. A díváte se do oblastí, kam už vývojově nepatříte, třeba někam, kde se dějí obrovsky drsné věci. Jsou tam války, teď vidíte třeba v té Arábii, co se tam děje, jak je tam bombardování a jak se tam ti lidé nenávidí, každý den tam umírají i děti a dospělí, ženy, muži. Nebo vidíte oblasti, kde umírá člověk podvýživou, hladoví. Ty duše si zvolily toto období pro svůj vývoj v určité lokalitě světa. Je to pro ně velmi důležité a věřte, je vám to předkládáno, abyste i toto zkousli. Já vím, že je to pro vás těžké, ale realita je úplně jiná. Věřte mi, jsem obrovsky milující, nejsem bezcitná bytost. Naopak. Jediný postoj, který máte mít je, že vy byste to nedělali. Ale to už byste nedělali, to přece víte. Za druhé, já můžu

pomocť jenom někomu, na koho dosáhnu, kdo je vedle mě, tomu můžu pomocť, ale ne člověku, který je tisíce kilometrů daleko. A i kdybyste tam posílali ze svého konta peníze, ty peníze tam nemusí nikdy dorazit, když ti lidé to nemají mít. Většinou v Africe, tam ta charita vůbec ani nedorazila. Pak zjistili, že prezident nějakého toho afrického státu, přestože vydělával asi 600 dolarů za rok, měl miliardy dolarů někde na kontě. Oni sami, ta vláda, to rozkradli.

Tady se jen podíváte a už vás to má. Už se vám sevře nespokojeností a bolestí a pocitem, že něco je špatně, první čakra, a už to jede. Můžete mít lítosti, můžete odsoudit, co se tam děje. Věřte mi, že skutečně odsuzujete sami sebe, protože odmítáte. Ne, vy jste se tam nenarodili, to nemáte blízko.

Za druhé, tato hladina vás obrovsky drží, je nás tady velký počet, je nás sedm miliard na světě. Pouze jedna miliarda musí projít. A pozor, zůstane tady ta poslední hladina, která se zase bude zvedat před tím dalším zvednutím, které bude za další dva tisíce let. To znamená, že tady zůstanou i mnozí čistí lidé, kteří ještě neumí dokonale přijmout Boží vůli neboli svoji. Protože i vy v osudu máte, že se skrz tu televizi na ty věci dívat budete a že je odmítnete. Tak a teď uděláme malou čtvrt hodinovou přestávku. Aspoň se projděte a napijte se.

Teď máme pro vás maličké překvapení, velmi milé. Mělo být na začátku, ale protože ještě docházeli lidé, to spojení sem asi pro vás nebylo jednoduché, tak jsme se rozhodli, abychom nerušili hudbu. Mně nevadí, když mluvím, a ještě lidé docházejí. Máme tady mladou paní Lenku Kozderkovou, která vám přišla zahrát na příčnou flétnu. Tak si hezky poslechněte hudbu.

Děkujeme Leničko, to bylo krásné. Já jsem si připomněla můj zážitek a teď jsem taky cítila a měla pocit, že hraješ na mně, protože každý tón jsem cítila jinde. Jak to skákalo, vzpomněla jsem si na můj zážitek. Nevím, jestli jste ho někdy slyšeli. Já jsem dostala shůry dar. Člověk, který se spojí, vždycky dostává dary a vnímá všechny věci jednotně, nejsou oddělené. Vloni na jaře mi napsala jedna mladá žena, která je violoncellistkou, žije v Dánsku. Já neřeknu její jméno, nevím, jestli by souhlasila nebo ne. Ona je úžasná, velmi talentovaná. Je o měsíc starší než já, narozená 30. března, já jsem 30. dubna, jsme stejně staré. Ale ona vypadá mnohem mladší než já, je vysoká, štíhlá, krásná. Jmenuje se Míša, víc neřeknu.

Víte, moje maminka přišla skutečně kvůli mně. Přišla kvůli mně, nedávno jsem to viděla a byla mým velikým úkolem a já samozřejmě pro ni, protože vždycky si vzájemně dáváte ty své úkoly a kdokoli je pro vás obtížný, tak vy současně jste obtížní pro toho člověka. Tam si máte řešit ty věci, tak soucíte s tím druhým, že mu dáváte takové kapky. A já jsem byla takovým kapátkem pro moji maminku, protože moje maminka nechápala mou obrovskou lásku ke všem lidem na světě. Zajímavé bylo, abych neměla někde ztrátu nějaké části lidí, tak i jako malá holčička jsem milovala všechny. Moje maminka obrovsky pracovala. Moje babička byla velmi nemocná, byla ochrnutá. Seděla na vozíku od té doby, co jsem se narodila, tak moje maminka měla dvě domácnosti a neustále se starala. Proto můj tatínek se mnou chodil pořád sám. Plavat, lyžovat, na procházky, bruslit a taky do hospody. A teď pozor, to byla taková ta klasická putyka,

kde se plive na zem a rozhrnujete ten kouř, tenkrát za té totality. A to bylo u nás u sklárny v Řetenicích. To byl takový průjezd do dvora, z poloviny průjezdu byly tři schody, pak se šlo do té putyky, ale všichni ti (s prominutím) dědkové pro mě byli strejdové. Já jsem byla malá holčička, mně bylo pět, pro mě to byli staří dědkové, smradlaví od kouře a těch frťanů. Mně se tam tak líbilo. Vidíte, to Nadjá vědělo, že třeba bych nepřijala možná úplně tak blízko bezdomovce, proto mi tím osudem přes mého tatínka nabralo tyto typy lidí. Oni byli fakt úžasní. Čímž trpěla moje maminka, protože když potom takový kámoš mého tatínka přišel k nám do kuchyně, já jsem si mu sedla na klín, dala jsem mu pusku, maminka se mohla opupínkovat. To nechápala a bylo to pro ni velkým testem. Nicméně dneska to chápe. Už jedenáct let, teď jí bude sedmdesát devět, tak už je úplně jiná. Ale to bylo velké.

Ta maminka se mnou měla opravdu velký problém. A loni, to už se všechno změnilo, už to začínala poprvé respektovat. Přesto dlouhá léta, těch dvanáct let, co ke mně chodili v sobotu lidé a já jsem se jim věnovala, trošku na ně žárlila. Po těch dvanácti letech si zvykla. Vidíte, jak to učení postupuje. Najednou jsem vylezla na přednášky a žárlila na vás, když jsem někam odjížděla. A zase přešel čas, zmírňovalo se to. A najednou to brala. A přišel čas, kdy jsem směla poprvé dostat dar přes maminku.

Začalo to tím, že ta Míša mi napsala. Ona pochází z Brna a žije celá dlouhá léta v cizině. Napsala mi, že má koncert 4. října na Františka v Teplicích. My máme v Teplicích obrovský symfonický orchestr, je docela vyhlášený, má asi sto dvacet členů. A že tedy bude sólistkou a toho 4. října mne zve. Že půjdeme napřed na oběd, pak ona půjde ještě na zkoušku a pak nás s maminkou zve na sedmou hodinu, poslala nám lístky do první řady.

My jsme se tedy sešly na ten oběd a co se dělo... To bylo 4. října, bylo teplo, ale přšelo. My jsme seděly venku na terase a na náš stůl nepršelo. Ten číšník vyběhl snad dvacetkrát a říkal: „Pojďte dovnitř, vždyť prší.“ Všechny stoly byly mokré, jen náš byl suchý. A my jsme byly úplně v takovém transu, my jsme si asi tři čtyři hodiny povídaly, ale nám to připadalo jako půlhodina. To tak uběhlo, ten čas. Pak jsme se zvedly, zaplatily jsme a rozešly jsme se s tím, že se sejdem v sedm hodin na tom koncertě. Ale už od rána se děly podivné věci. Ráno ten den jsem dostala zvláštní e-mail, kde bylo napsáno: Pro Ivanku. Ale bylo to od neznámého člověka. Víte, kolik e-mailů dostávám? Nic mi to jméno neříkalo. Já jsem to otevřela a tam bylo nádherné video. Bylo tam pět žlutooranžových růží, které se při vážné hudbě rozvíjely. Já jsem si to prohlédla, to bylo tak krásné! Říkám si: „To je hezký dárek.“ Uložila jsem si to, pak jsem šla na ten oběd a večer jsme šly s maminkou na koncert.

Další zázrak, který se ten den stal, bylo, že nepřišla žádná práce. Tak už jsem nemusela po koncertě znovu do laborky. A představte si, my jsme tam přišly s tou maminkou, sedly jsme si pod vysoké pódium a ten orchestr je na tom pódium. A ona měla takové nádherné tyrkysové šaty a jak jsme byly utopené, tak jsem viděla, jak přišla zezadu na to pódium, zezačátku jenom tu tyrkysovou barvu. Ale jakmile jsem zahlédla tu tyrkysovou barvu, se mnou se začalo všechno motat. Roztočila se mi obrovským způsobem srdeční čakra a já jsem viděla, jak se točí rychle, jak se otevírají jednotlivé okvětní plátky do rychlosti. Najednou se to začalo zpomalovat, úplně se otevřela a

zastavila se. Energie vyjela výš a otevřela se mi sedmička. A to ona už stála, uklonila se, sedla si k tomu violoncellu a začala hrát. V tu chvíli sjela shůry obrovská energie. Vy jste všichni spojení. Já neumím noty a vůbec si nevím rady s muzikou a shora dolů do mého srdce a mezi jejíma rukama a srdcem šla taková nekonečná smyčka, taková osmička. A ona hrála. Nekoukala na noty, měla zavřené oči, hrála Dvořáka tři čtvrtě hodiny. To bylo něco neuvěřitelného. Já se celou dobu třásla. Nikdo nic neviděl, nikdo nic netušil. A ta moje maminka, ona je dáma, vždycky dala na lidi v Teplicích a bylo vidět, jak si to užívá. Tam byli všichni, kterých si vážila z její strany. Skončil ten přednes Míši, ona se uklonila a dostala tu samou kytici pěti žlutooranžových růží, jakou jsem viděla ráno na videu. Teď je vzala, sešla z pódia dolů a chtěla je dát původně mně a najednou uviděla tu maminku a říká: „Já jsem to chtěla dát tobě, ale...“ Říkám: „To je pro maminku.“ Nemohla jsem jí říct: „Já už jsem ji dostala.“ A maminka dostala tu kytici růží a poprvé v životě byla na Ivanku pyšná. To byl obrovský dárek pro mě. Nicméně odevzdala tu kytici a říká mi: „Ty víš, že jsi hrála ty, vid’?“ Já říkám: „Ne, ne, já bych to neuměla.“- „Jo, jo, já to vím.“

Tady potom to Božství se sjednotí, všechno pro vás je darem. A věřte mi, všechno, co vás uspokojuje, všechno, co vás baví, vás zklidňuje a přivádí vás do meditačního stavu, ať je to hudba nebo práce na zahrádce nebo popovídání si s milým člověkem, kterého máte rádi, nebo pohlazení zvířátka. Všechno, co se vydává z vás a chce darovat někomu uspokojení a klid, všechno je pro vás darem sami sobě. Protože vy prožíváte sjednocení. Všechno, co odmítáte, vás naopak vytlačuje z toho pocitu, kdy najednou jste vlastně nespokojení. Využívejte tyto meditační stavy. Proto lidem je velmi dobře v přírodě a oni si to vychutnávají. Tam odkládáte věci, přestáváte myslet. Hladina egoismu se zastavuje a odevzdává v té spokojenosti, že tam nic neřešíte a nemusíte po nikom chtít, aby něco dělal jinak. Ne, respektujte. Věřte mi, když přijmete vedle sebe (a většinou ti nejbližší jsou vašim největším oříškem) to jejich konání, oni přestanou dělat ty věci vám. Oni je třeba budou dělat druhým lidem, to už je zase nepřijetí těch druhých lidí. Nereagujte.

Ano, můžete vyřešit úplně všechno. A teď vám řeknu jak. Když člověk zachová klid. Ano, Bůh odečítá spokojenost. Vy si představujete spokojenost jako takovou radost. Ne. Bůh vnímá spokojenost jako klid a nebránění se tomu, co se děje. Tam je rovnítko, to je synonymum. Pokud jste v klidu, čakerní kanál se vám neuzavře odporem, protože když se zúží na těch čakrách, to už je špatně. A tehdy je vám pomoheno tím, že vás napadne řešení. Vy si myslíte, že to je „vaše“, tak to není. Dostanete to řešení shůry. Vy se k němu dostanete, protože se od toho neuštípnete na těch jednotlivých čakrách, anebo to napadne někoho druhého. Nebo někdo zavolá a samo se to vyřeší.

Tímto způsobem tvoříte i přes druhé lidi. Je to pro vás zatím skutečně nepředstavitelná iluze, ale to je skutečně tvorba. Člověk svým nečiněním skutečně pak činí zázraky. A věřte mi, v tomto stavu už je mu lhostejné, že je činí. Všichni ti, kteří u církve byli svatořečení, byli těmi nejjobyčejnějšími lidmi a vůbec by si to nepřáli. Oni věděli své. Kdyby tam měli jakýkoliv svůj malý egoismus, už by se to nemohlo dít. A proto vám říkám: Mezi vámi je mnoho dobrých lidí, hodně jste připravení a hodně je to v Čechách, na Slovensku a v severských státech. Jste připraveni, abyste tyto věci mohli žít, ale není

to ještě v hladinách, které ještě nemají prožitou slávu. Ti, kteří dneska jsou tzv. VIP osoby, obrovsky trpí. Trpí už jenom proto, že chtějí být slavní, aby si to prozkoušeli, pak ale je ještě horší se v té slávě udržet. Vy už to máte všechno za sebou, tyto stavy, jinak byste tady neseděli, jinak by vám Ego nikdy nedovolilo to slyšet.

Já jsem byla asi před měsícem s jednou báječnou ženskou z Ostravska, která vybudovala firmu na módu. Docela dosáhla velkých úspěchů a pak o ni nějakým nečestným způsobem z jejího blízkého okolí přišla. Přišla o práci, o peníze, o partnera, o všechno. My jsme se domlouvaly a teprve před měsícem jsme se dostaly spolu na Skype, tam se čekalo hodně dlouho. Bavily jsme se a já jsem říkala: „Kdybyste měla ten egoismus hodně silný, tak byste mi nerozuměla, odmítla byste mě.“ A ona mi říkala: „Mně se to stalo první týden. První týden jsem trpěla jak zvíře. Já, která jsem si myslela, že jsem všechno dokázala svou vůlí a svýma rukama, najednou slyším, že to tak není, že všechno je program a že jsem to měla dokázat a pak jsem o to měla přijít. To bylo hrozné, ale já jsem si za ten týden uvědomila, že vlastně máš pravdu. A najednou jsem to začala vidět. Já jsem byla spokojenější než kdykoliv předtím. Bez firmy, bez partnera, bez peněz, bez práce, přesto všechno klapalo. A najednou jsem viděla, jak to pracuje.“

A už když jsme byly spolu na tom Skype, najednou viděla to své konání a říkala: „Už je všechno jinak. Začíná se rýsovat nová práce, zajímavější. Já dneska vím, co je realita. Začíná se mi rýsovat vztah. Všechno, co jsem si myslela, že je v nedohlednu... Ale to jsou úplně jiní lidé. Já jsem se pohybovala v úplně jiné vibrační fázi.“ Ano, tam, kde se ti lidé ještě perou a obírají o věci... Napřed vaší vůlí je, že tam chcete patřit. Jestli chci patřit mezi VIP a chci mít honosné auto, předvádět se vším, co mám, tak mě vycucává to úsilí, abych k nim patřila. Ale pozor, tam jsou takové egoismy a já se tam uměle udržuji, to jsou všechno nesmysly. A ti lidé to musí prožít, to úsilí, tu bezmocnost, tu nefér hru, která se tam odehrává. Teď třeba ti lidé, kteří vytunelovali republiku z ohromných miliard, žijí někde v cizině, je s nimi soud, oni jsou věčně nešťastní. Není, co jim závidět, věřte mi. Mají, co chtěli. Museli si to v programu prožít a je to pro ně správné. Museli to udělat, aby zjistili, že to jsou nesmysly.

Tak vidíte, že neexistuje žádný špatný člověk. Ale ti lidé už ví, že už by to nikdy neudělali. Hlavně oni okrádali, proto mají pocit, že někdo druhý je o to připraven, že někdo jim něco udělá s rodinou, někdo jim ublíží, někdo je praští za rohem ve tmě do hlavy, protože tam je pořád nějaké nevyrovnání nějakého účtu s druhým člověkem. Víte, jaká je svoboda Ducha, když jdete po ulici a máte čisté svědomí? A třeba nic v kapse? To je úžasné. To je Duch a ten pak vládne hmotou a ta hmota vám pak slouží. Slouží vám druzí, protože z vás cítí čistotu svého nitra. Jsou s vámi spojeni. Slouží vám i takzvaná hmota, která je energií pro tento život, to znamená i peníze. Ano, ty vám chodí potom přesně v pravou chvíli, což bohatý člověk nikdy nemůže zjistit. On tam nevidí ty dojezdy, když přesně ta potřeba přijde. Já jsem vám vyprávěla ten příběh s čínskou polévkou, jak jsem ji dostala. Ano, mně se děly neuvěřitelné věci. I v přesně pravou dobu přišlo to jídlo.

My jsme kdysi dávno byli s našima čtyřma holkama na dovolené nedaleko Dobříše. Tam je někde v blízkosti zámek, ale ne dobříšský. Já už si nepamatuji, jak se jmenuje, nemám moc paměť na jména. Ten zámek se jmenoval stejně jako ta vesnička a tam žil

farář František, on tam dodneška farářuje a on nám vyprávěl, že když studoval na teologické fakultě, tak si chtěl ověřit tohle. A tak bez peněz a bez prostředků se svým kamarádem šli na čtrnáct dní pěšky, jestli je ten Bůh uživí. Říkal: „My jsme za čtrnáct dní přišli sytí, všechno jsme měli. My jsme třeba viděli někde nějakou paní, potřebovala sklidit dřevo. Tak jsme se jí nabídli, že jí pomůžeme a ona nám přinesla polévku. Večer jsme spali v sadu, tam jsme měli jablka, hrušky. Pak nám lidi zase přinesli nějaké jídlo, to se děly takové věci!“ Pozor, nesmíte být nastraženi na ty věci, na to chtění, vykukovat. Jenom skutečně jít a být spokojeni. Vždycky to k vám dojde v pravý čas a v pravou chvíli. On se ten Otec o vás opravdu postará.

Ježíš, nebojte se, netrpěl. On vám přišel ukázat tyto reality, ale protože jeho vibrace byly obrovské, byl odstřihnut od hmotného těla. V jeho těle byl neustále Bůh, proto také vydržel to, co vydržel, aby vám ukázal poprvé, že jde milovat druhé lidi, i kdyby vás třeba chtěli zabít. A ještě za ně prosil, vzpomenete si? „Otče, odpusť jim, oni nevědí, co činí. Oni neví, že to dělají sami sobě. Já i Otec jedno jsem.“ Ano, vy jste Bohové a on to říkal, že jste Bohové a že budete činit zázraky. Ale ty zázraky budete činit jedině tehdy, když vydržíte a ten egoismus necháte zemřít. Hladina bouří, nechce vás pustit, a tak vás posílá do obrazů a do nečekaných zkoušek, které vybudí třeba i vaši lítost. Nelitujte se, všechno máte nastavené ve svém životě. Vybrali jste si to, aby vám to bylo lhostejno, co vám druzí lidé dělají a jak se s vámi osud nemazlí. Tím, že to prožijete a přijmete to v klidu, zmizí to. Už se s tím nesetkáte. Jakmile to odmítáte, je to tady pořád.

Já jsem vyprávěla, už je to na audio přednáškách, ale abyste viděli. Je to příběh, kteří mnozí znáte. Ale protože tady vidím hodně lidí, kteří přijeli z Moravy a kteří to neslyšeli, budu ten příběh vyprávět ještě jednou. Je to žena z Karlových Varů, psala mi na podzim. Ona se narodila do rodiny, kde tatínek byl obrovským lhářem. A ona se díky tomu, že ten tatínek tak hodně lhal, naučila nelhat. Pozor, vidíte to? Karma toho člověka byla, že v minulosti lhal, tak si vybral rodiče a jeden z těch rodičů jí to musel vrátit, aby viděla, že to je nehezké. Musíte tou karmou prožít tu druhou fázi. Ale pozor! Správný pocit je, že miluji matku za to, co umí a miluji ji i za to, co neumí, abych já to nedělala. A to samé i otce. Ano, vy máte opravovat to, co se vám nelíbí na těch rodičích s tím, že jste vděční za to, že si to smíte prohlédnout. Jenže ona to neudělala. Ona se sice naučila nelhat, ale otce odsoudila. Proto první manžel, kterého měla, byl takový lhář, že měl od psychiatrů štempl na nemoc bájnou lhavost. Ten už vůbec nevěděl, co pravda je a co není. Říkala, že to bylo takové utrpení, to manželství. Rozvedla se, pak si vzala jiného. Znovu lhář, samozřejmě. Vy totiž vždycky s tím následným člověkem opravujete odmítnutí toho prvního. Ona s prvním mužem opravovala tatínka, s druhým mužem opravovala bájněho lháře a tatínka. Pak už si řekla: „Už ne.“ Ale dělala ve firmě v Karlových Varech, kterou vedli dva lháři. Říkala, že jednu firmu zdemolovali, druhou firmu založili a znovu lhali a ona jim vedla účetnictví. A říkala: „Já po nich chci papír, oni mi ho slíbí a já vím, že ho v životě nevidím. A já nemůžu v noci spát, kdyby přišel financák, co já bych mu řekla? Jak je to možné?“ Já říkám: „Podívejte se, když pochopíte a obrovsky budete milovat otce za to, že vás naučil nelhat, tím dáte zadost poznatelnosti.“

Vidíte, to je ono. Jakmile něco odsoudím, nechci to, znovu se mi to musí vrátit do života. Chtějte prohřešky těch druhých, neboť oni vám ukazují to, co jste v minulosti nezvládali, abyste to sklidili jako svoji karmu. Ale pozor, když vytváříte odpor k tomu člověku, znovu se to posune dál do vašich životů. Ty praxe jsou pro mě neuvěřitelné, jak se dějí. A dá se skutečně opravit úplně všechno. Ale musíte sami.

Mně psala loni na podzim maminka malého dítěte, chlapečkovi bylo asi osm měsíců, s tím, že se narodil a měl nevyvinutou ledvinovou pánevku. Hrozila operace, nevěděli si s tím napřed rady a ta maminka mi psala, že nějaká paní vědma jí říkala, že to je její karma a hodila to vlastně na tu maminku. Já jsem říkala: „Prosím vás, jestli chcete, abych si sáhla na tak malé dítě, tak musím sahat na vás, protože děti do šesti let přebírají karmenní závazky.“ Ony se k vám rodí, protože samy v minulosti něco dělaly, tak aby pokračovaly a vy jste je to naučili. To je vlastně karma podobná jako těch rodičů, takže přejímají karmenní závazky rodičů. Ta žena mi poslala svolení a ona skutečně měla neodpuštění do hmoty, to znamená nějakému konkrétnímu člověku. A měla to osm až devět let zpátky. Já jsem jí napsala: „Chraň vás ruka páně, jak si budete dělat výčitky. Vy jste ta nejlepší matka pro vaše dítě. V minulosti neumělo odpouštět, tak si vybralo vás, aby znovu pokračovalo. Jestli ale dokážete odpustit tomu člověku ve svém životě a přehodnotit, může se uzdravit.“ Vidíte, devět let na něj třeba nemyslíte, ale on s vámi pořád je. Ten zápis si nosíte s sebou v kuchyni, na záchodě, v posteli a v práci a všude. A teď čeká na vybíjení. Ale tím pádem, že ta karma tam je, chybí tam Božství a některé zápisy se vybíjejí třeba i za desítky let. Tehdy pracuje nedostatečně hormon do hmotné strany druhé čakry. Nepracuje žláza s vnitřní sekrecí, která má vydávat levou stranu vylučovacího ústrojí. A tehdy se stane, že když matka otěhotní a tvoří to tělo pro toho dalšího Boha, který se má narodit, nevyvine se ledvina. A já jsem jí říkala: „Podívejte, vy máte šanci. Když umíte přehodnotit, to znamená poděkovat tomu člověku s obrovskou láskou, že vám to tenkrát před těmi osmi až devíti lety udělal. To znamená, že vám nebude vadit jeho čin, protože vy jste ho měla naprogramovaný a byla to vaše prosba a spolupráce, abyste věděla, jestli umíte nebo neumíte odpouštět. Tehdy se může všechno upravit a protože kojíte, ten hormon se dostane ještě teď do dítěte.“ Ona to dokázala, protože za měsíc psala, že to vypadá, že možná operace nebude a v březnu mi napsala dopis, že ledvina dorostla.

Záleží vždycky na vás. Ale dneska už ví, co to je neodpustit. Když neodpustíte, nesete si s sebou obrovské tíhy a závazky. Nemáte klid. Vždyť když neodpustím druhému člověku, nedostanu se sama k sobě, k mojí realitě Boha, která je všechno. Většinou nemusíte prožívat skutečně stavy všech těch národů a věcí, které jste si prolezli. Je program vývoje, to znamená, teď se rodí děti, které jsou neuvěřitelné, protože ony už v té páté dimenzi žily. To my jsme ti, kteří teď doplní tu spodní vrstvu na tom paňáku v té vyšší dimenzi. Takže je, co se učit od těch dětí. A ty děti jsou opravdu úžasné. Ony mají nastavená už jiná pravidla a dávají nám docela velikánské lekce a je s nimi děsná bžunda. Když tedy znáte pravou podstatu. Když ne, tak je to někdy obtížné, protože s tím dítětem nehnete. Já si pamatuji, jak moje maminka se mnou nehla. To Ego tak pracovalo, že mě vždycky chtěla dostrkat někam, ale nebylo za co se chytit. Já jsem to chtění neměla, mně to bylo lhostejné, takže ona se mnou vůbec nehýbala. Pro ni to bylo tak obtížné.

Já si pamatuji takové drobnosti, které vy třeba nevnímáte. Zemřel mi tatínek, maminka byla úplně zborcená a odmítala i mě i kohokoliv. Ona se tak utápěla v té lítosti. Že jenom ona trpí, tak to nebylo. A teď jsme žily v jednom domě a ty moje děti byly děti. Děti se smějí a její Ego se tam zlobilo dva tři měsíce, půl roku: „Jak to, že se smějí, když zemřel děda.“ Říkám: „Mami, prosím tě, takovou věc musíš přijmout zkrátka. Buď ráda, že jsi s tím tátou směla žít a že jste se tak obrovsky milovali. Tím to nezměníš, že budeš útočit.“ Ona napřed stávkovala, nechodila k nám. A já jsem citlivá. Já cítím, co z toho stropu na mě šlo, já bydlím v přízemí. Takže jsem se vždycky tak ošívala. Nicméně musela jsem to vydržet. A vždycky jsem šla nahoru, říkám: „Mami, pojď k nám.“ - „Ne.“ Tak jsem zase odešla. Pak jsem si říkala, že mi nezbyde, než to respektovat. Ten člověk nechce, i kdybych 100x za den prosila. Tak jsem vždycky jednou za pár dní vyšla, zase jsem jí to s úsměvem nabídla. Trvalo to několik měsíců, ale najednou, jednoho dne přišla. Dlouho její Ego čekalo. Většinou Ego chce i trestat, ti lidé nevnímají vlastně realitu. Ale vy vnímáte, že tam pracuje Ego, to není ten člověk. V životě bych jí to nemohla mít za zlé, protože ona trpěla. Ale nakonec začala chodit.

Ego se projevuje zvláštním způsobem. Já si pamatuju a taky jsem to zrovna včera vyprávěla, jednou moje maminka, když jsem měla hodně práce, tak mi říká: „Kup mi, prosím tě, chleba nebo housky, něco k večeři.“ A já jsem fakt přijela v půl páté, v sedm hodin zavírala večerka, ale já měla tolik práce, byla jsem do noci v laborce do dvou, do třech a měla jsem dvě malé děti... a všechny ty věci, které se musely udělat. Já jsem zapomněla koupit to pečivo. Najednou se v půl osmé otevřely dveře a ta maminka věděla, že už nic nekoupím v půl osmé. Kdyby přišla v půl páté, stihla bych to. To člověk vnímá, jak to Ego chtělo trestat. Jsi blbá, nic si nepamatuješ, nic pro mě neuděláš. A teď přišlo to Ego, já už jsem byla v ložnici: „Tys mi koupila tu housku, co?“ Já říkám: „Mami, prosím tě, nezlob se, to je hrozné, ale já tady taky nic nemám.“ - „No, to jsem si mohla myslet, úplně na mě kašleš!“ Říkám: „Mami, to není pravda. Víš, co mě mrzí? Ty jsi věděla, že jsem přijela v půl páté, ještě dvě a půl hodiny jsem ti pro tu housku mohla zajít a ráda. Ale ty mi to přijdeš říct v době, kdy už je zavřeno a kdy víš, že si na mně smlsneš.“ A teď ty oči tak se otočily, nic neřekla a odešla. A druhý den ke mně mluvila příjemně, hezky.

Ale ve mně nebyl odsudek na maminku. Ne, na tu iluzi, kterou ona poslouchala a nevěděla si rady se od ní oprostít. A věřte mi, dneska už to umí. Chce to trpělivost. Jenom láskou můžete změnit druhého člověka. Krok za krokem z něj odbouráváte věci, se kterými on sám si neví rady. Byli lidi, kteří se chovali velmi nenávistně, ale mým trpělivým postojem se změnil v úplně někoho jiného. Máte tuto sílu v sobě, protože Duch je silnější nad hmotou. Vy můžete vysvobozovat, jako teď já vás vysvobozuju z iluze hmoty. Přináším vám informace, které máte v této době slyšet. Není to mojí vůlí Ivy, věřte mi. Ten, kdo mluví, je úplně jiná realita. Já jenom jako Iva ráda to tělo přinesu, postavím ho před vás a pak ho nechám. Nikdy nevím, o čem budu mluvit. Ale vždycky vy, kteří sem přicházíte, protože jsme spojeni, potřebujete něco vědět a tu odpověď si odsud odnesete. Vždy to tak je. A taky si to tu můžete napsat na lístečky. Mimochodem Dan měl dobrou připomínku. Prosím vás, pište dotazy tiskacím, někdy to nemůžu přečíst. To není tím, že byste blbě psali, to je ve mně, velkým tiskacím písmem, prosím vás. Tak vidíte, jak je to nastavené.

Tento týden mi psala žena. To je zajímavé. Poprvé přednáším v takovém prostředí, v kostele. Nic není náhoda. V ten samý týden papež uzná, že vlastně všechno je jinak. Ano, církve věděly tyto věci a udržovaly je, protože chtěly hmotu. Tam byl náběr egoismu. To je jedno, jaká je to církev, mezi jednotlivými církvemi jsou boje. Ale zase je to dobré a bylo to dobré pro 3D, protože jednou se narodíte jako příslušník té církve a příště jiné, abyste si nesmyslnost toho boje uvědomili. Ano, každý máte svoji pravdu a pozor, ta pravda je váš vývojový stupeň. A součet všech pravd, a to už víte, je pravda celého Boha. Ano, On vlastně souhlasí se vším. Jsou lidé, kteří nerozumí tomu ponoření do hmoty a budou říkat, že Bůh nemůže existovat, když jsou války a všechno zlo. Ne ne, věřte mi, války právě dělá hladina toho egoismu, která bojuje. Ale to postupně přestane. Ještě si užijeme nějaké drsné věci, protože se planeta sama čistí. Ano, planeta se čistí, co to znamená? Vy jste oživlá planeta. Prvky vašich těl jsou hmota, která patří planetě, a až jednou odejdete z tohoto těla, vaše tělo se rozloží zase do prvotního stavu a vrátí se. A tyto prvky se jenom přelévají. Ano, říká se, že Bůh je i hovno i růže. Pardon (smích). Ano, vy pohnojíte růži, ona krásně má živiny, a když se rozloží, zase se stává živinami. Ano, vše tady je správně a je dokonalé. A věřte mi, v pravý čas na pravém místě. A jen se to přelévá. A vy tu hmotu i jíte, ano, vy jíte zeleninu, jíte ovoce, maso, jíte obiloviny, to jsou taky prvky této země, které se zhmotňují. A to, co jíte, z toho vaše hmota vlastně přežívá dál.

A teď pozor! V tuto dobu, kdy se planeta čistí, má úplně jiné vibrace a ty vibrace je možné udržet s bytostmi tady na světě stejné. Proto se dějí drsné věci jako Tsunami, zemětřesení a je velmi hodně automobilových nehod, skupinových nehod. Najednou někomu přeskočí a postřílí 30 lidí, to není náhoda. Ta hladina, ten člověk to udělat musí, ano? On je tak v negativistickém stavu, v takové nízké vibraci, že se tady neudrží, a tímto se čistí planeta. Ta vzdálenost je asi tak jako, když máte vodítka a pejska. Kdyby pes přetrhl tu nit, tak už sem vlastně nepatří jakoby v té vzdálenosti. Tím, že se zvedly vibrace, planeta udrží jenom čistější lidi, ona postoupila. Ale souvisí s tím mnoho dalších věcí. Mně minulý týden, předminulý týden, z úterka na středu vyjela v noci hadí síla. Viděla jsem věci z veliké výšky a dostala jsem zas velmi mnoho informací, které vám mám vysvětlit.

V současnosti cítíte, že se mění i stravovací zvyky lidí a objevují se i nemoci, které mi bylo řečeno, že nemocemi nejsou. Třeba jako je celiakie. To není nemoc. První celiakické děti se začaly rodit před dvaceti lety. Nyní je těch lidí už hodně a jsou i dospěláci, protože vy se máte i jinak stravovat. Ano, lepek zalepuje tělo. A navíc, planeta se musí očistit. Uvědomte si, že nás je tady obrovské množství na planetě. My bychom se vlastně sežrali. Takže tam je vlastně informace pro změnu stravovacích zvyků. Proto se lidem začíná tato jako by nemoc objevovat, ale není to nemoc. Je to vibrační fáze typu vyššího člověka, který má skutečně i jinak žít. Tady bude obrovská dlouhověkost, budete zdravější. U někoho je to zatím latentní stav. Začnete být najednou třeba nafouklí nebo náhle máte pocit, že netrávíte a dříve jste to neměli. A přitom třeba čakerní systém je zdravý. Mají to hodně malé děti už od kojení. Teď mi psala zrovna nějaká maminka ze Slovenska, že má měsíční holčičku a je pořád nafouknutá, pláče a už i řihá, že si nevědí rady. Tak jsem jí napsala, ať si vyzkouší odbourat ze své vlastní

stravy lepek, protože ona kojí a může to být jednou z příčin. Skutečně velmi mnoho dětí to má.

Ta modifikace a změna planety bude obrovská. Bude se měnit i podloží a víte, že má přibýt mořské plochy. Bude se dít velké množství změn a bude to pro vás v budoucích deseti dvaceti letech trochu náročnější, ale nebojte se. Všechno proběhne tak, jak má. Protože vy jste si vybrali celý osud, máte tam všechno naplánované. Akáša je program celku, to není jenom planety. To je celku, vesmíru. A vy si vyberete jako Bůh seshora tu komůrku, ta je moje, tu si prožiju. Je kompletní, přesně do doby, které se rodíte, do těla, kterého se rodíte, do rodiny, které se rodíte. Všechno je vaše a je to správné. Jakékoliv odmítání vám zabrání splynout sama se sebou. Věnujte se hodně malým dětem, které se teď rodí. Určitě tady jste rodiče, prarodiče a možná i praprarodiče. Jsou neuvěřitelné, jsou obrovsky čisté a znají věci, které my vůbec ani nepředpokládáme. Třeba můj třetí vnuk, Rafael, byl kdysi budhistou. Občas jsme ho našli, jak meditoval, v hluboké meditaci. V životě to neviděl v rodině, já jsem nikdy nemeditovala, protože já nemusím. Ano, cesta meditace, prosím vás, je pro toho, kdo neumí být trvale spokojený. A naopak si meditujte, lidí s obrovským optimismem je málo, já ho mám nezměrný. Já jsem vám pouze přišla ukázat praktickou cestu přechodu, ano. Odmítnutím emocí tvoříte nepřítomnost, která se pak doladuje meditací. Když si doladujete spokojenost v meditaci, kdy to jako by přijímáte, aby se to odbouralo. Ale když není co odbourávat, jste trvale spokojení.

A ten můj vnuk najednou takové věci dělal, teď to bude v létě dva roky. Jestli jste četli od manželů Tomášových knihu, tam byl buddhismus, samozřejmě, tam byla cesta meditace. Budhisti mají šest obrazů, kde je znázorněný buvol, který mávne v posledním obraze oháňkou. To znamená, že Mája, iluze světa, zmizí a objeví se Bůh. Blahoslavení čistého srdce, oni viděti Boha budou. A tehdy skutečně vy jako bytosti uvidíte Boha v každém. Skutečně já vidím Boha. Jakmile na mě mluví jakýkoli člověk, vidím, kdo mluví, jestli Nadjá nebo Ego. A pozor, to jde mimo vás, ti dva se vybíjejí. To je hra obrovsky nádherná. A tento můj vnuk se mnou hrál prší, karetní hru. A já jsem jako dítě ve všech hrách. Raduju se, když mu tam prdnu ty dvě sedmičky a musí lízat. Já to беру jako trénink. Nerozmazlovala jsem nikdy svoje ani děti ani vnoučata, neulevovala jsem jim. Oni se musí naučit prohrávat. Teď jsem se radovala, radovala, my jsme hráli sami dva a najednou on tak na mě kouká a říká mi: „Mami (mami je babičko francouzsky), ty miluješ toro, že jo?“ A teď pozor. Já neumím francouzsky. Na francouzštinu jsem úplně blbá. A nemám čas chodit na kurz, to se musí umět i vyslovovat. Ale učila jsem se italsky doma a teď jsem si nebyla jistá, jestli to slovíčko souhlasí. Tak jsem se tak opatrně zeptala, abych si ujasnila, kdo je toro. Říkám: „Co je to toro?“ A on položil karty, já jsem okamžitě věděla, že myslí toho buvola, tu iluzi toho světa. Zkrátka miluju svět neboli Boha. To mi bylo jasné. Položil ty karty, co měl v ruce a udělal (napodobuje buvola) a já říkám: „Jo.“ A on říká: „Já to vím, hraj.“ Vzal karty a hráli jsme. Já jsem úplně lapala po dechu, ještě teď mám husí kůži, když to vyprávím.

Oni jsou neuvěřitelní, neuvěřitelní. A dávají vám tím obrovské dary. Samozřejmě rodí se vždycky v pokračování do genu, který už navazují. Ty děti jsou vždycky pokračováním, proto jsou většinou lepší, když není karmicky nastaveno, aby někdo byl

v rodině takzvanou černou ovčí. I to se děje. Protože když je třeba někdo z rodiny obrovsky kritický a odsuzuje něco na druhých lidech, věřte mi, že někdo z rodiny se takto úžasně povede jako bábovička na pískovišti, aby ho trénovala, že on to má ve své rodině. Tam se krásně odlouává pýcha z toho člověka. No, není to úžasné? Vy nemusíte dělat vůbec nic, jen přijímat přesně to, co se k vám narodí, a to, co k vám přichází vlastně z toho světa, protože tady odhalíte, jestli máte někde své odpory nebo ne. A když je tam odpor, abyste spolupracovali už s Egem, což je úžasný dar, máte být šťastni. „Hele, to mi vadí, to je chyba ve mně.“ Tady už spolupracujete. Jakmile ještě říkáte: „To je on a on za to může,“ to ještě jste pod vlivem egoismu. Můžete zvládnout kohokoliv, třeba člověka v práci, který bude despotický a bude velký šéf. Ne. Jakmile ho nitrem budete přijímat, že je takový, jaký je, on bude deptat všechny ostatní, ale vás ne. Vy se totiž s ním spojíte. A on nebude vědět, proč. Nebude vědět, čím to je, že vám to vlastně nedělá ze zvyku. Ano, je to vzájemná domluva všech lidí, všech spojených buněk.

Musíte se stát tou horní bytostí, která je součástí všech druhých lidí. Vidíte, to je sjednocení. Hodně se o něm mluví, ale běžně člověk neví, co si pod tím má představit. Vy se sjednotíte sami se sebou, s tím původním Bohem, kterým jste. Jestliže už přestanete přemýšlet pod hladinou egoismu a začnete přemýšlet v této verzi, už na vás nikdo nemá. Nemůže vás donutit k činům, které by byly egoistické. Ale vy se na toho člověka nemůžete zlobit a on neví, proč vás nemůže dostihnout. To nejde. Většinou ty zkoušky bývají velmi, velmi těžké, trvají třeba několik měsíců, ale pak se najednou ze dne na den všechno změní, když vydržíte. Musíte sami sebe neboli svým Nadjá, sami sebe prozkoušet. A když to Nadjá zjistí, že už to umíte, zmizí to. Ano, všechny mé zkoušky, které jsem prožívala mezi rokem 81 až 89, byly velmi těžké. Trvaly většinou 3 až 6 měsíců. Prošla jsem jich desítky. Nikdy jsem neuměla zareagovat. Bylo to velmi těžké, ale já jsem věděla, že jinou šanci nemám než konat tělem jenom dobro. Bez odsudku, bez bědování, bez fňukání. A všechno šlo. Všechno šlo. I vy se to naučíte, když mě dneska slyšet můžete. Už vám je dobře. To bude dobrý, nebojte. Výborně, výborně.

Žádnou magii, prosím vás, varuji vás před magií. Není to tím, že bych vám to zakazovala, máte svoji vůli. A jenom vaše Nadjá ví, jestli mi porozumíte teď, anebo ještě po nabrání jedné, dvou, tří zkoušek. Žádné zasahování si skutečně nesmíte dovolit. Já jsem zažila, je to dva až tři týdny zpátky, na jedné přednášce mladou ženu, která je fajn. Už vylezla z magických stavů, dneska už je nedělá. Ale v minulosti se snažila velmi pomáhat, slyšíte to, velmi pomáhat a vciťovala se do druhých lidí, aby zjistila, jaké mají emoce, aby jim pak mohla pomoci. Pozor, víte, co to je? Uvědomte si, že Bůh bydlí v těle jako v domečku. To znamená, je to to samé, jako byste vzali cizí klíče od druhého bytu, od cizího člověka, vlezli mu do bytu a koukali mu do šuplíku. A já jsem začala mluvit na té přednášce, a to byla malinká místnost, ne moc veliká, bylo tam hodně lidí. A jak mluvím, tak se z vás odvíjí ty bloky. A občas něco zabolí, projede to tělem nahoru, to se odvine. A vidím ty nitky, jak se na vás třepetají. A ta žena si tam šla vybit karmu, protože tím, co naučila svoje tělo konat, jak se začaly odvíjet ty nitky ze všech těch lidí, co tam byli, ona to nasávala jako houba, tu nečistotu. Jí se udělalo obrovsky špatně. My jsme ji vyvedli ven, celá rodina, která jezdí, jsou báječní, všichni jsou super, ten její muž. My jsme ji vyvedli ven, nechaly jsme ji tam chvíli sedět. A říkám: „Je ti

dobře?“ - „Jo, jo, už je to lepší, je mi hrozně, ještě chvíli tady budu.“ Tak jsem šla pak dovnitř, povídala jsem dál a za půl hodiny ten manžel přišel dovnitř a říká: „Už je to v pořádku?“ A on říkal: „Už sedí ve vlaku, jede do Budějovic.“ Všichni začali smát. „A neboj se, já jsem v klidu, my víme, že je to správné.“ Už to berou tak, jak to je. Já říkám: „Neboj se, ten počet lidí, které ona vlastně takhle jako by otevřela, byť z dobré vůle pomoci, tak musí dneska sklidit. Ale tam si nabrala hodně, tam si vyčistila hodně karmy, už to nebude dělat.“

Nezasahujte. Smíte si promluvit, lidsky. Vždycky budete mít svoje Ego oddělené a budete problém druhého člověka vidět čistěji, protože nejste zasaženi tím svým egoismem. Proto vždycky tomu druhému člověku, a to už víte, člověk poradí líp než sám sobě. Ideální je, když si smíte o tom s někým promluvit. Když máte partnera, který se zabývá těmito věcmi, to už je obrovský pokrok, nebo třeba kamarádka. Protože když si nevíte rady, můžete jeden druhého podpořit. Vysvětlit si věci a už vám je to jasné. Ale jde o to, abyste taky poslechli (smích). To ještě taky je důležité. Ne, tvrdohlavost je obrovská věc. Ježíš, to bylo taky. Moje maminka měla velikou tvrdohlavost, ale ta to prožívala ve vztahu k práci. Ona má dar všechno udělat obrovsky dokonale. A teď pozor, celou zimu kouká na zasněženou zahrádku. Jakmile sleze sníh, vběhne na zahradu, celou ji během týdne udělá, zdemoluje si rameno a pak brečí, že nemá co dělat. Samé demolice, jo. A já jsem říkala: „Mami, prosím tě, nedělej to. Ty každý den pak můžeš udělat kousek, jednu dvě hodiny, potěš se, pak si uvař, pak si přečti knížku, pak běž na procházku, dělej cokoli. Druhý den zase. A než to všechno uděláš, tak za čas ti zase obroste to původní a máš pořád co dělat. A máš zdravé rameno. Ten život má být radostí a ne úprkem, štvancem.“ Ona ne. Já si pamatuju, jak mi jednou v neděli říká: „Tam je zapotřebí nasadit broskev.“ A tak jsme se domlouvaly, že v pátek pojedeme pro broskvičku k Dvořákovi do zahradnictví. Já v pondělí v deset dopoledne vidím, jak maminka nese ten strom od křižovatky. Čtyři dny dopředu. Otevru dveře a říkám: „Mami, proboha.“ - „Já už jsem to nemohla vydržet.“ Říkám: „Mami, jsi tvrdohlavá, bacha na koleno.“ A to bylo v době, to už je více let zpátky, kdy mi nevěřila. „Ty tvoje kecy, kdo je bude poslouchat.“ Ego promluvílo.

Představte si, za dva dny ta moje maminka šla v kuchyni po rovině, má běhoun před linkou, a najednou rána jak z děla. Praskl jí vaz v levém kolenu a čtyři měsíce nemohla chodit. A pak říkala: „Jak jsi to věděla?“ - „Říkala jsi, že to jsou kecy, mami.“ (smích). Jsou věci, které si lidé musejí prožít, je to jejich karmou. I já jsem byla karmou pro moji maminku a jsem a ona mojí. Ale ta láska zabrala. Ona je jinak velmi čistý člověk. A dneska jsem jí osekala z těch egoismů svou láskou. To je jediné, čím smíte osekávat. Majzlík zvaný láska, žádný jiný si nesmíte dovolit. Ani zlosti ani kritika, nic. Každý z vás, my jsme, jací jsme. On to říkal. Ano, a jste dokonalí v tom stavu, v jakém jste. Uvědomte si, že buňky vašeho těla, každá mají svoji funkci a svůj úkol v těle pro dobu, kterou mají žít v těle. To samé máte vy. Přesně v tom stavu, v jakém jste.

Já mám u nás v ulici kamarádka z dětství a my jsme před čtrnácti dny seděly spolu na kávě, na terase a ona mi říkala s takovou ležérností: „Dneska bych ty moje dvě dcery vychovala úplně dokonale, kdybych je měla.“ Říkám: „Hovno, hovno zlatá rybko.“ - „Jak to myslíš?“ - „Pamatuj si, v době, kdy se ti tvoje děti narodily, jsi pro ně byla tou

nejdokonalejší maminkou. Dneska, kdybys tenkrát byla taková jako dneska, tak by se ti narodily úplně jiné děti a zas byste se spolu učili úplně jiné věci, které spolu neumíte. Protože vývoj je nekonečná záležitost.“ Tak vidíte, jak jste všichni dokonalí. Jste přesně v tu pravou chvíli připraveni na další informace, které vám v pravý čas přijdou. I váš vývoj je nastavený. A pokud byste chtěli tomu vývoji uniknout, nemáte šanci, zase se zdemolujete. Podívejte se, já jsem o tom mluvila v Jilemnici minulý týden, a to vám musím zopakovat. Jestliže máte v nějakém bodě pochopit, tak v tom bodě pochopíte. Vaší vůlí ne, nesmíte nikomu utéct, protože my se učíme ve skupinách. A když třeba bude v rodině nebo v práci nějaký problém a máte se něco naučit a vy byste těm lidem svojí vůlí utekli, tak by nastal chaos. Ale Akáša je nastavená, vývoj všech je nastavený. Tak by vás něco hezky semlelo, vy byste si lízali rány někde stranou, aby vás to zpozdilo, aby vás ti druzí vlastně buď dohonili, anebo jste jim dál neutekli.

A teď budu mluvit o tom, co jsem chtěla říkat. Hadí síla. Vaše hadí síla vyjede v pravý čas a v pravou chvíli každému z vás, když uděláte sami obrovský morální pokrok ve smyslu Jednoty. Nic jiného nesmíte dělat, protože kdybyste svojí vůlí člověka chtít být lepší provokovali hadí sílu, může vás to obrovsky zdemolovat. Ona vyjede, ale nemá ráda takové to dráždění. Říká se: „Nedráždí hada bosou nohou.“ Slyšíte to? Tam by vás pěkně pokousal, protože hadí síla vyjede, až když váš čakerní systém je otevřený, kdy přijímáte, nic neblokuje, nic nepřeháníte, ani doleva ani doprava tak, jak jsem ukazovala na základních přednáškách. Pak ta hadí síla má cestu vzhůru k Otci otevřenou a ona ráda vyjede, vždyť ona taky chce, aby se spojila s Otcem. Jestliže ale něco odmítáte a uměle dráždíte zespona hadí sílu, abyste ji vypudili jakýmkoliv způsobem, magickým, protože magie není nic jiného než prosazování vůle vašeho jména, že něco nechcete tak, jak to je. Tehdy, když kanál není otevřený, tak zespona ji vyhazujete. Ona vyjede, ale vyjede vám třeba tak, že ochrnete nebo budete mít zdemolovanou tvář. Zním ženu, která měla osm let obrovskou bouli na obličejí a byla na vozíku. Jsou věci, které nesmíte nikdy brát do svých vlastních rukou. Dejte si na to pozor, smím vám jenom poradit. A je jenom na vás, co budete respektovat a co ne. Žádné techniky. Doporučuju vám jenom žít své životy, vyhýbat se různým kurzům. Já vím, že je to těžké. Duchovnost se nedá naučit, tu si nemůžete přecíst a vcucnout. Vy to musíte žít. Vy musíte mít praxi a vaše praxe je nastavená ve vašem životě, který jste si zvolili, v tom osudu. Máte tam všechno. Partnerství, rodiče, přátelé, spolupracovníky, touhu po dítěti.

Pozor, i to je učení, když chcete teď hned dítě a třeba deset let nepřichází. I to, že by vám vadilo, že to dítě nepřichází, je vztahovka. Ne, jestli ho mám v osudu mít, tak ke mně přijde a přijde strašně rádo. A je mi jedno, jestli mi bude 60 nebo 25. Je tam a budu to respektovat. Vidíte, jsou věci, které jsou směřovány všechny k pokoře. A jenom pokora vás dovede k tomu správnému cíli. Kristus říkával: „Jen přese mě se dostanete k Otci.“ On je symbolem lásky. Předvedl vám, co to láska je. Miloval své nepřátele, ukazoval vám pokoru. I on se uměl zlobit, protože obrovsky miloval farizeje, kteří dělali nesmysly egoismu v chrámu. Ale byla to jenom hra. Takže milujte. Soucíte s druhými, kteří přicházejí ubližovat, tím se neušpiníte. Už máte všichni více méně krásná srdce. Další fáze, která na vás čeká, protože v minulosti jste nějakým způsobem pracovali ve prospěch lidí, což je správné, nicméně přece jenom chtění pomáhat lidem, už víte, že je

bílým magickým procesem. Ale hlavně, vy se vyvíjíte postupně. Musíte projít všemi fázemi vývoje, až se dostanete k černé magii, pak k bílé magii a pak odkládáte svůj vlastní egoismus, abyste se dostali do pokory, bez tohoto procesu to nejde. Takže všichni, všichni jsou dobří. Ale hlavně, v minulosti vy jste byli černými mágy, dneska se posunujete do bílých mágů, proto jsou na nás vedeny útoky z černé magie. Nesmíte zareagovat, jedině láska vás ochrání. Ti bílí, kteří odkládají svůj egoismus, se setkávají s léčiteli a různými fázemi bílé magie, zasahováním. A vy už to víte, že to není, tam jsou skutečně náběry jakoby karmické. To dočišťování je nutné, nebojte se toho. Žádné výčitky, žádné pocity, že jste něco dělali špatně. Dělali jste to dobře, vy jste potřebovali získat zkušenosti. To je velmi, velmi důležité. Nikdo skutečně nedělá chybu, on se pouze vyvíjí.

Danečku děkuju, je poledne, přeji vám odpočinek (potlesk). Děkuju. Než začnu odpovídat na dotazy, vzpomněla jsem si ještě na jednu historku, jeden příběh, který byste měli slyšet, abyste viděli, že informace, které vám podávám, jsou ty nejčistější. Abyste věděli, že si nevymýšlím. Abyste viděli, že láska je nejsilnější zbraň v celé existenci Božího těla. A budu vám vyprávět příběh, který byl i pro mě obrovsky udivující. My s mým mužem jsme jedna celá bytost. A protože každý muž bývá skutečně nastaven logicky a jeho druhá polovina je emocionální, která pak tvoří, když se spojí v té vyšší fázi v jednu bytost, která je bezpohlavní neboli andělskou, která by měla všechny prožitky, které tu jsou. Tak většinou pak v posledním životě ti lidé, je jim dáno, aby pak žili skutečně spolu. Ale učí se spolu samozřejmě. Žena přibližuje, vždycky žena je tou, která emocionálně je bližší prožitkem než logikou, přibližuje svého muže Bohu. Ty dvě poloviny spolupracují, tvoří jednu jednotu.

Asi před šesti sedmi lety jedna z mých dcer se dostala velice zvláštním způsobem k mágovi. Potkala kamaráda v Praze, nebudu zase jmenovat. A ten kamarád jí říká: „To je dobře, že jsme se potkali, dlouho jsme se neviděli.“ Tak šli spolu na oběd a on říká: „Hele, jestli máš čas, já bych ti mohl představit jednoho mého známého, on je to malíř. Maluje takové zvláštní obrazy.“ A Lucka říká: „No, to je výborné, my s mým mužem plánujeme, že bychom si nějaký obraz koupili do obýváku, tak třeba si nějaký ten obraz koupíme.“ Zvedli se, zaplatili a přišli k domu, kde bydlel ten malíř. Kamarád zazvonil, otevřely se dveře, vykoukl muž a říká: „To je dobře, už na vás čekám.“ Načež ten Honza říká: „Co to kecáš, vždyť jsem ti vůbec nevolal, že přijdu, my to jenom zkusíme.“ Ale on mlčel. Seznámil se s mojí dcerou, potřásli si rukou, ukázal jim místo a šel udělat čaj. A víte, my víme, známe svoji budoucnost, vy také někteří už ji znáte, pokud jste už tak čistí, že sami nechcete šťourat do svých budoucích chvil svého těla, tak vaše Nadjá vám to může někdy ukázat. A vím, že někteří z vás už tak skutečně nasměrovaní jste. A já znám místo, kde budeme jednou žít. Nebudu o něm mluvit.

Najednou když ten pán přinesl ten čaj, sedá si a říká Lucince: „Lucinko, kdy se sejdeme tam a tam?“ Já si pamatuju, jak ten Honza mi pak po letech říkal: „Já jsem vůbec nevěděl na té návštěvě, co se tam děje. Tam se děly takové věci, že jsem byl úplně jak Alenka v říši divů. Ta Lucinka tam přinesla tomuto člověku velmi mnoho informací čistějších, protože on maloval obrazy a Lucka to poznala, ve kterých bylo ještě něco hodně, hodně negativního. A ta Lucinka si prohlížela ty obrazy a říká: „Co jsi to tam

dal?“ A on: „Ty to cítíš, že jo?“ Tak mu říkala: „Neměl bys tyhle věci dělat.“ Ale vyprávěla pak, že z nich cítila, jak už je na hraně směrem k bílé magii. Jenže můj muž byl v té době ještě velmi, velmi zvědavý. Znáte takové to natěšení, když jsou takové ty věci, které nejsou běžně známé. A teď se tak jako klepal a říkal mi v tom telefonu: „Zavolej mu, zavolej mu.“ Já říkám: „Ne, ne, ne Járo. Jestliže o nás vědí a vědí, že budeme tam a oni také, tak by se nám měli sami ozvat. Ale já necítím, že to je čistá parketa.“ Já jsem nikdy nebyla zvědavá. Víte, i vaše zvědavost chtít vědět, co bude, je ještě vaše prosazování vaší vůle. Věřte mi.

Nedávno, na maličkou chvíličku odbočím, mi psala jedna taková milá žačka Oldřiška Vacková: „Ivanko, vy jste říkala na přednášce, že bude moře nahoře, tak proč zateplujete dům?“ Říkám: „Oldřiško, napřed se vypořádáváte jako bytosti s minulostí, neumíte odpouštět, neumíte se nezlobit, neumíte různé věci. Pak, když už to zlikvidujete, dostanete obtížnější úkol. Znáte budoucnost. A teď pozor, když ji zneužijete ve svůj prospěch, to je vypočítavost: „Dobře, já ty peníze nevydám na zateplení baráku a budu čekat, až tam bude moře.“ (Smích) Ne, ne, ne, vy máte dělat jako byste o tom nevěděli. A chovat se tak, jak by to bylo možné v případě nevědomosti. Teprve to je čistota a není to vypočítavost. A to je mnohem těžší úkol než se vypořádávat s minulostí.

A teď se vrátím do té Prahy a ten můj muž mi volal a říkal mi: „Zeptej se, zavolej mu.“ Já říkám: „Ne, Járo.“ A cítila jsem, že je to správné. Jenže v noci jsem si říkala: „Vždyť možná bych mohla tak napůl, trošičku, třeba udělám radost mému muži. Jenom si lidsky pokecám s tím člověkem, nemusím tam jezdit, jen telefonem.“ Tak jsem o tom uvažovala, že mu možná, eventuálně zavolám a usnula jsem. Přišel neuvěřitelný sen. A ten vám musím vyprávět, bylo to živé, obrovsky živé.

U nás v Teplicích existuje jeden černý mág. Vy víte, že mi ani mágové nevadí, kdyby mi vadili, nebyla bych tady jako učitel. Je to vývojová fáze, jsou správní. Ale v tom snu jsem se najednou propadla do takového ántré, vstupní haly jednoho takového typicky komunistického hotelu, takové to sklo, železo, beton. A tam byla recepce. Všichni byli černí. Černé vlasy, ženské, chlapi, černé hábity až na zem. A teď se tam ozývalo šepetem jméno toho černého mága z Teplic. Já říkám: „Do prdele, co tady dělám? Tady jsou všichni černí.“ Jenže já věděla, že když tam jsem v tom snu, že tam mám být. Tak jsem se rozhlížela a koukám, chyběly jim fakt jenom ty špičaté čepice. Říkám paní recepční: „Prosím vás, hledám toho a toho pána.“ Ona: „Jo, on na vás čeká tam v té restauraci.“ A teď tam přijdu, zase typicky stolečky kostkaté, na šikmo otočené bílé ubrusy, uprostřed kytička. Prázdná hala a on byl jediný v bílém. A vy víte, že jsem optimista. Já viděla jednoho jediného bílého mezi černýma, no to bylo jak světlo. Tak jsem utíkala k němu a s takovou obrovskou radostí, že on je bílý, mu říkám: „Já jsem Adamcová.“ On mi podal ruku a teď se stalo něco, na co nikdy nezapomenu. Nadjá mi ukázalo, jak obrovskou sílu má vaše láska neboli Božství ve vás. V okamžiku, když se naše ruce dotkly, že si podáme tu ruku, ty palce se zaklesnou, že jo. Najednou jemu se zježily vlasy úplně, jak když vidí Satana. Všichni ti černí mágové skákali z oken, ze dveří, to bylo, jak když je vymetete takovou obrovskou silou, to bylo jak vichřice.

V tu chvíli se moje tělo jakoby uvodorovnilo ve vzduchu a začalo rotovat. To nevím, jak bylo možné. My jsme se ale pořád drželi. A ze srdce, to nebyla moje vůle, já jsem měla obrovskou radost, že vidím toho bílého mága, fakt, že je bílý, vyšlehl blesk. Je to, jako když vidíte noční oblohu a vidíte přesně tu kresbu toho klikyháku. To mi projelo rukou a projelo to do něj. A všechno zmizelo. Jenže jsem se vzbudila a já jsem měla skutečně prasklou srdeční čakru, jak ten blesk vyjel. Mě tak bolela ruka, že jsem s ní nemohla hnout. To byla úžasná zkušenost. Ve tři hodiny odpoledne volal můj muž. Tak jsem mu to vyprávěla a on mi říká: „Ivanko moje zlatá, já už to nikdy nebudu chtít.“ Říkám: „Neboj se, já jsem ráda, že jsme to prožili. Jen mi teď, prosím, musíš pomoci.“ A on takhle hrábnul rukou a bylo to zacelené. Rukou jsem mohla hýbat. Ano, tady to Božství nám dalo najevo, že skutečně vy pak nemusíte svojí vůlí chtít. Jakmile by byl jakýkoli motiv z magie, zasahování z toho vnějšího stavu, vy jste chránění Božstvím. Boha nikdo nepřepere. Láska je ta nejsilnější věc, která tady existuje. Já jsem vám tu historku potřebovala vyprávět, protože tam byl prožitek reality.

Ano, mágové útočí hmotou, věcmi, které načerpali svých chtěním. Ale věřte mi, hladina Satana-egoismu pomáhá Otcí, ona je spolupracovnice a není nikdo silnější než Božství. Bůh je celek a on mu slouží. Není to tak, jak bylo předloženo v bibli pro 3D, kdy je Bůh, který bojuje proti Satanovi a obráceně. To není pravda. Bylo to ale nutné, protože bytosti žijící ve 3D a respektující tyto věci nebo vlastně nerespektující, oni si musí ještě ubližovat a musí se ještě něčeho bát. Oni by dělali mnohem horší věci, kdyby věděli, že hřích neexistuje. Proto musí být pod pocitem strachu, že dělají hříšné věci. Je to iluze. Až se narodí to dítě, které má přijít, ta malá slečna, teprve tehdy, přes inspirované lidi, se bude psát další biblický příběh a další motivy, které budou vést k učení do dalšího věku, který nás čeká. A já si teď vezmu vaše dotazy, kterých je požehnaně a začneme odpovídat.

Dotaz: Dnes je mezi mladými populární konopí, takže jsem ho sezónně kouřival i já. Pak ale bylo třeba pracovat a mé přání začít, se uskutečnilo. Potkal jsem tam muže, kterého učil v dětství telepatickým způsobem mimozemský tvor. Jeho vyprávění bylo tak úžasné, že jsem po takovém učiteli toužil i já. Zahleděl jsem se z okna, po soustředění a přemýšlení o něm jsem pocítil silné vibrace. Měl jsem velký strach, jaká to je energie? Dodnes zvláštní pocity cítím, bolest hlavy, zvláštní pískání v uších, ale zlepšuje se to. Byla to hadí síla? Mohla poškodit mé aury? Zvládnou je napravit? Lidem pomáhám činy, názory, povídáním. Nyní vím, že i tam, kde to nebyla moje věc, a výsledky jsou radostné.

Ivanka: Ano, tady jste zažil ještě nádech minulostní fáze vašich magických životů. Jenom vám to bylo ukázáno, buďte rád, že to bylo jen v takovém malém množství. Víte, magie vás provázela. I my jsme ji kdysi dělali, každý si tím projde. V Ústí existuje holčína, tu jsem měla na soukromé přednášce ještě, než vyšly přednášky, jmenuje se Kačenka, je strašně fajn. Ta holka má neuvěřitelný příběh. Když jí bylo 18 let, dneska jí je asi 36, tak se jednou zasněně dívala do zahrady, tak jako vy tady v tom dotazu. A najednou si vzpomněla na božskou trojici, na kód, který tam je. Z toho kódu data narození se dá totiž vypočítat datum odchodu vašeho těla a ona si na ten kód

vzpomněla. A protože doma měli velikou knihovnu a v té knihovně měli takovou encyklopedii, kde byly všechny významné osobnosti, které tady kdy žily. Z hudebního světa, spisovatelé, z politiků, a tam je vždycky datum narození a datum odchodu. Najednou ona si skutečně uvědomila, že přesně ten kód pasoval na všechna data příchodu a odchodu. V tu ránu zazvonil telefon. Ona se otočila, šla k tomu telefonu, zvedla ho, tam nikdo nebyl, ale ona zapomněla ten kód. Protože malý okamžik předtím, než zazvonil ten telefon, pojala přání, že si vypočte svůj vlastní odchod.

Víte, tady jste taky měl přání, vidíte to? Tady vám bylo ukázáno, jak to přání vlastně vede k vůlím, které nejsou vaše. Ne, tady skutečně byl náběr vlastně ještě takové té výhrůžky. Skutečně, přesně jak v těch pohádkách, kdy ten Satan se neočekávaně zjeví a snaží se vám vecpat tu smlouvu. Chcete výhody? Máte je mít, ale něco za něco. Věřte mi, že vždycky zaplatíte částí vaší duše. Teď už to napravujete, nebojte se, nic není ztracené, to není pravda. Všichni dojdete cíle učení neboli tak, jak řekl před týdnem náš nový papež: „Všichni budete spaseni.“ Ano, všichni se naučíte, všichni projdete veškerými vašimi učebními látkami. Výborně, teď to děláte dobře. Někdy se stává, že vaše Nadjá si zvolí jenom takové malinkaté líznutí těchto věcí, abyste toho zanechali. To je jenom takové to: bu, bu, bu. Poslouchejte to. Výborně.

Dotaz: Co je lítost? Děkuji. Když je dotyčný nemocný a chce být se mnou.

Ivanka: Lítost je, když nesouhlasíte s tím, co se děje vám nebo druhým lidem. Anebo když nechcete situaci, která se odehrává a považujete ji za špatnou. Nechcete ji, je vám to líto, že se to děje. Což je nesmysl. Vysvětlím. Lítost je negativní emoce. To znamená odmítavá. Ale teď si vezměte, jaká je realita. Vy jste si zvolili svůj osud se všemi situacemi, abyste zjistili, jak v zapomení svého skutečného Božství budete reagovat. A se všemi lidmi, kteří vám mají co udělat. Oni vám to jenom udělají a vám to nemá být líto. To znamená, je to iluzorní negativita, která nikam nevede. Ten člověk vám to teď udělá, posune se to okamžitě do minulých okamžiků, tj. do vzpomínky a vy teď uděláte lítost, že vám to udělal. Pomůžete si? Ne. I logicky, takovým tím normálním selským rozumem víte, že tudy cesta ven nevede. Ne, on mi to udělal, tak jo. On mi to udělat měl, je to součástí mého života, já to přijímám. Ale mám s ním soucit, já ho nepomluví, protože vím, že on ublížil sám sobě a on to v tu chvíli neví, on žije v dualitě, jinak by neublížil.

Já jsem přednášela před necelým měsícem v Českém Krumlově a jezdím v pátek, tam přespím a druhý den přednáším, abych někde třeba nepíchla po cestě, abych dorazila, když lidé přijedou, to bych vám nikdy neudělala. A tak jsem si tam v pátek zašla na prohlídku zámku. Ten Český Krumlov je nádherný. A tam byly velké skupiny, byli tam Němci, byli tam Japonci, byli tam Italové. A já jsem si koupila samozřejmě českou skupinu a já byla sama. My jsme s tou paní chodily jak dvě kámošky. Ona mi ukazovala všechno, to bylo super. Nicméně předtím, než jsem čekala, tak mi přišla zpráva v mobilu, pozor, jsem mechanicky úplně nemožná, ale vždycky jako opice se něco naučím, takže umím. Když někam cestuju, moje starší dcera mě naučila, jak si vlézt na e-mail, tak občas něco můžu odpovědět, protože než přijedu domů, tak se mi naplní schránka, a to je pak dlouhé. A najednou mi píše holčina: „Paní Adamcová, to je hrozné,

já jsem chodila k takové vědmě, jako jste vy, mystičce, a ona mi vždycky říkávala, že už jsem v nějaké deváté skupině, vrstvě a já nevím čeho a najednou mi řekla, že jsem v prdeli a jsem v páté a nikam se nedostanu.“ A teď ona doma brečela, byla z toho úplně srolovaná. Tak jsem jí hned odpověděla, říkám: „Proboha, máte mozek. Bytost 5D považuje všechno za sebe, nikdy v životě by neublížila ani slovem ani myšlenkou druhému člověku. A i kdyby ta bytost věděla, že vy se tam nedostanete, tak by vám to neřekla, byla by na vás hodná. Sama ta žena tam nepatří. Tam je magie jak hrom, ale pro vás to bylo zase dobře, protože vy jste se nechala strhnout. Vy máte používat mozek. Každý, co vám řekne, tak to hned berete za své, to jsou všechno nesmysly. Prosím vás, reagujte normálně.“ A hned mi přišlo zpátky: „Jé, to se mi ulevilo.“

Žádné lítosti. Ten člověk vám to udělá, on sám sobě uškodil. Vy smíte jenom soucítit. Soucítit znamená, že víte, co ten člověk cítí vedle vás, jak mu je. Ale i ty soucitné procesy jsou velmi perfektně nastavené, protože vy už můžete soucítit, a už jste v té hladině všichni, na té rovině, že jste si to prožili. Kdybyste něco ještě z těch podobných životů neprožili, třeba nějaký odsudek, třeba k jiné barvě kůže, tak ještě budete odsuzovat, ale vy si to prožijete. To poznáte vždycky na tom člověku, to, co ještě neumí přijmout, ještě sám neprožil z druhé strany, neumí se pohybovat v citové realitě té druhé strany a odsoudí. A hned můžete odečítat věci, co ten člověk umí a co ho čeká. Takže je zbytečná lítost. To je zbytečný blok věcí a prožitků, které se posunou do té minulosti, to znamená časovým prožitkem do minulé přítomné chvíle. Nezměníte to. Udělal to. Tak jo, tak mi to udělal, no Bóže. Jdu dál. Jan Werich říkal: „Močálem černým kolem bílých skal.“

Dotaz: Mám problém s penězi. Ale ne, že bych je neměla. Mám problém si něco koupit pro sebe a pro mou rodinu. Mám tam pocit viny.

Ivanka: Ale jako proč, jako že rozhazujete nebo? Tam jsou různé fáze, my bychom si musely promluvit. Je to zbytečné. Když na něco peníze mám a je to rozumné a ta rodina to potřebuje a sloužilo by to, tak si to kupte. Ale používejte to pak.

A když na to nemám, tak zbytečně nerozhazuji. Víte, lidé jsou zvláštní. To chtění, to jho je tak těžké. Jsou třeba lidé, kteří tak touží po dovolené, že si vezmou půjčku, zadluží se, ale už na té dovolené jsou nešťastní, protože cítí, jak si odvezou jen ten dluh. To mínus. Ani tu dovolenou už si neužijí. A pozor, pak se třeba dostanou do příšerné platební neschopnosti a zadluží je to. Ta dovolená je pak přijde třeba na desetkrát tolik, jo? I to jsou varianty. Já jsem jednou viděla v dokumentu nějaký příběh chlapce, který chtěl udělat k Vánocům radost své holce a půjčil si dva tisíce, aby jí koupil kabát. Do roka se dostal asi do padesáti tisícového dluhu, protože jednou půjčkou splácel další a teď všude naskakovaly peníze. Ta holka se s ním mezitím rozešla. On se úplně propadl do velké mizérie. Když na to nemám, tak si to nekoupím. Když nemám na dovolenou, nikam nejedu. Ušetřím. Ta hmota je úžasná. Vy si s ní můžete fakt hrát. Pozor, i lidé jsou hmota. Když je milujete. Já s vámi skutečně pracuji jako s hmotou. To není urážka, prosím vás, vy víte, jak to myslím. Ano, vy se vyvíjíte. Tím, jak mluvím, vám ukazuji cestu z toho bludiště. Jak reagujete, jak vnímáte tyto pocity, tak se obrovsky měníte. A nejen tady. Vy to pak roznášíte dál. Na své bližní, do práce, do rodiny. Nemusíte

nikomu nic vykládat pusou, stačí, když se tak budete chovat. Všechno vaše okolí se bude měnit.

Pokud na to mám, koupím si to. Když na to nemám, nekoupím si to, ale nevyčítám si to. On totiž člověk nikdy nemůže udělat chybu. Víte, když vaše Najdá ví, že ještě nemáte něco prožitého, tehdy se škubnete přes egoismus, přijde to chtění, že teď to ještě chci, abyste si nabrali zkušenost, že to byla blbost. Ale pak už to víte. Tak jste si koupili tu zkušenost. Běžně si člověk myslí, že když vydá peníze a má něco v ruce, že získal. A když nemá nic v ruce, že prohrál, že prohloupil. To je iluze, ale on získal, má zkušenost. Vždycky se dá směnit. Ten život je vývoj a vždycky se vyvíjíte.

Dotaz: Zaujala mě kniha Alexandra Loyda Léčebné kódy. Pokud ji znáte, zajímá mě váš názor.

Ivanka: Já ji neznám, ale včera jsme o ní mluvili. To je ono, ten Léčebný kód? Víte, pokud je to šfouráním se někde v dálce a vaše přání se dočistit, tak ještě ne. Vám stačí, když přijmete úplně všechno ve svém životě a přehodnotíte tady a teď. Všechno, co se totiž děje ve vašem životě, je správné. A je nutné to pochopit a být vděční a šťastní a láskyplní za to, že se to stalo, protože jste dneska díky tomu v takovém stavu, v jakém jste. To znamená, máte přijmout všechny lidi s konáním, které dělali, to stačí. Já neznám tu knihu. Já jsem nikdy nebyla na žádném kurzu žádného duchovního učitele, nikdy. Mě drželi záměrně stranou, abych se jako by neušpinila žádným tím mechanickým vědomím. Já vám mám přinášet pouze informace, při kterých si vy sami naberete přechod na druhou stranu. Pokud je tam nějaký záměr, práce buď s druhými, nebo sami se sebou, který je ještě přáním toho dočištění, nešla bych do toho. Ale to musíte vědět vy, já tu knihu neznám.

Ono se pak všechno vyčistí. I kdybyste třeba přehodnotili něco starého, minulostního, tady a teď. Poznáte, že jste odpustili tehdy, kdy pak slyšíte třeba o tom člověku, že se mu stalo něco negativního. Někdy to není dočištěné, i když si myslíte, že je. Když by tam ještě bylo takové to: „Che, che, che, dobře mu tak,“ to ještě čisté není. Ale pokud je tam soucit, že ho to dohonilo, pozor, je to výborné pro vás. Ale věřte mi, že je to v tom smyslu už v této době zbytečné, protože on si přišel pro poznatek, že to kdysi dávno vám nebo někomu jinému dělal a dneska ho to dohonilo.

Já jsem byla nedávno na Skypu s úžasnou paní, která byla v Karlových Varech na začátku tohoto roku. A tam jsem povídala o tom, že láska může přijít ke komukoliv, ale nikdy nesmíte druhému člověku rozbourat manželství. Protože víte, že to, co děláte druhým lidem, vás dožene. Ano, já toho člověka mohu milovat, pokud se zamiluji do muže jiné ženy, ale už z lásky k němu, aby si on nezapsal karmu, mu nikdy nedovolím, aby odešel. Ano, to bych udělala. A i z lásky k té ženě. Nechci, aby trpěla. Jednota je Jednota. A budu i šťastná třeba celý život až do smrti sama. Když se toto stane, jen jsem šťastná, že smím toho člověka milovat a že jsem se s ním měla potkat. To je Jednota. A tato žena pochopila při tom mém povídání, že je v průseru, protože před devíti lety rozvedla partnera. On byl ještě i mladší než ona, ale ona je báječná. A napsala mi, jak ji to najednou bolí. Ale že už věděla na té přednášce, co přijde. A on skutečně se najednou zamiloval zas někde do jiné, aby ona prožila to samé. Ale už mi napsala nádherný dopis

a říkala: „Vždyť já vlastně mohu být ráda, že je to tak brzo. Už za devět let, to je úžasné.“ Já říkám: „No, vy jste božská.“ Hele a přišla teď nedávno do Západočeského kraje na jednu přednášku a už byla samý úsměv a říkala: „Já jsem to zvládla ve velice krátké chvíli. Jsem šťastná, že to mám za sebou. A věř mi, Ivanko, já už to nikdy nikomu neudělám.“ Super! Vy jste super!

Dotaz: Prosím o radu. Mám jedenáctiletou dceru a stále si cucá palec a mne si nos, až tam má flek. Zkusili jsme vše, nic nepomáhá.

Ivanka: Tady může být nějaký vstup pro nějakou nespokojenost. Buď lítost, nebo nějaký pocit na první čakře. Buď ten člověk nemá rád sebe, tam je nějaká nervozita, nebo na třetí čakře má nějaký vnitřní pocit neklidu, protože toto dělají lidé, kteří jsou skutečně nervózní. Oni si vjedou do takovýchto jako by pocitů, kdy se uklidní. Tam se ten člověk zklidňuje. Buď si trhají kůžičku na puse, to dělala moje dcera, na každé fotce seděla s rukou u pusy. Já jsem vždycky říkala: „Pěťo!“ Dala ruku dolů. Už to nedělá. Nebo někdo si kouše nehty, někdo má kůžičku. Já taky někdy u televize. Protože já sice chodím za maminkou kvůli mamince a koukám na televizi, která je mi lhostejná, z obrovské lásky. Tak jsem zjistila, že v době, kdy na tu televizi koukám, tak si nípu kůži okolo nehtů. Vidíte to, jak jsem krásně nedokonalá. Hi Hi. Ano, aspoň nezpychnu, jo? Jsou různé věci, tady by se muselo podívat se na tu holčinu a sáhnout si, kde tam ty bloky jsou, abychom to našli. Ale takhle vám víc neřeknu. Tam je skutečně nějaký pocit nervozity, který se tam projevuje.

Dotaz: Jak si můžeme léčit naše nemoci, když nechci chodit k lékařům, kteří předepisují léky, které nám nakonec uškodí jinde?

Ivanka: Ano. Ta alopatie teď už nezabírá, to víte, ale hlavně je to lék, který vždycky pomáhá jen na ten konkrétní proces, ale protože se dostane do těla, tak uškodí mnohým dalším. Víc by se tedy asi měla využívat homeopatie. Ale i homeopatie je v uvozovkách berlička. Je to výborné, to byste měli, ale brát ji pouze jako doplněk. Tady jde o to, abyste vyřešili všechny problémy vašeho života. Veškeré odmítání. Vy totiž potřebujete nalít Boha do těla. A každý problém se objeví přesně v části vašeho těla, kde je příslušná čakra, tak můžete poznat, kde to je. Tedy kromě kožních problémů. Kožní problémy souvisí se systémem stravy i s tou celiakií tak, jak jsem teď vysvětlovala. To znamená, že když vidíte, že máte pacienta, nebo vy sami máte třeba problém na trojce, dejme tomu, ten člověk se zlobí nebo projevuje moc, odmítá nějakou situaci, i to je možné. Bude mít zátěž na třetí čakře. Může si vzít homeopatikum třeba na žlučník, pokud ho zlobí, ale zároveň mu vysvětlit, ono mu to pomůže, tam se doladí ta vibrace, to místo se zaplní tím Otcem, jemu se uleví. Ale jestliže hned druhý den udělá další odmítavou reakci, to je donekonečna. I to homeopatikum pak nefunguje, ne, vy se máte vyvíjet.

To samé kameny. Kameny vám také pomáhají, každý kámen má příslušnou čakru, které je podpůrnou fází, ale pozor, to neznamená, že se nebudete učit. Vy jste tady od toho. On vám jen pomůže oddálit ten dopad. A musíte oplachovat ten kámen, on by mohl i bouchnout, když by byl naplněný. Pak už to nepřebere. On vám pomůže jakoby neonemocnět, když řešíte nějaký problém, ale musíte pracovat, to za vás nikdo neudělá.

Víte, my máme tyto nemoci vlastně proto, že člověk je de facto obrovsky líný tvor a on by nezpracoval. Až když se děje něco jako by nepříjemného, tak je vlastně donucený se změnit. Když by všechno klapalo, nic byste nedělali, věřte mi. To by byla nuda tady pro vás. Vy jste sem přišli učit. Tak si vždycky proberte tu oblast, která je, a zjistíte to. Když to máte na dvojce, to je vylučovací, pohlavní ústrojí – tam je nějaká vztahovka. Jestliže to máte na nohách, ve spodku pánevním – něco odsuzujete jako špatné, na trojce je pocit násilí, tlak na někoho.

Já jsem teď nedávno byla na Skypu s jednou ženou, která měla takovou zvláštní tlakovou fázi do hmoty na trojce, a přitom situační byla v pořádku. A měla tam rok až dva, že viděla špatnou situaci, a vztahovku, ta vztahovka byla také situační. Pořád na to nemohla přijít a najednou na konci mi vyprávěla, že má syna, který má nějakou nemoc, a ona ho tlačí do toho, aby se šel léčit, když on nechce. Jo, vidí špatnou situaci, vadí jí to a dělá nátlak na syna. Přesně to tam bylo vykreslené. Tak ne, vy nesmíte tomu synovi léčbu nutit. Kdyby bylo nemocné moje dítě, já smím říct: „Podívej se, měla bys teď asi dělat to a to...“, ale když mě neposlechne, já to musím respektovat. Já tu moji dospělou dceru nemůžu svázat do kozelce a na trakaři ji odvézt k doktorovi, aby jí něco píchnul. Zkrátka to nejde, to je její život a ona ví, co dělat.

Ale pozor, paradox je ten, že když poradíte, musí vám být jedno, jak to dopadne. A u té ženy byl zase další skrytý egoismus, to bylo velmi zvláštní, protože ona mi říká: „No jo, ale když to nebudu dělat, budu vypadat před druhými lidmi, že jsem ignorant a že je mi to jedno.“ To je další chtění – vypadat před lidmi hezky. To vás tak zamotá do takového bludiště, že si nevíte rady, jak z toho ven. Ne, já jí smím poradit, a pak mi to má být skutečně jedno, protože ona má svůj život ve svých rukou. Vy ho musíte respektovat. Ona třeba bude mít svoje dno, kdy jí to pak najednou zlomí, ale musí dolézt na to dno, aby pochopila, že to dělat bude. A ono se to stane, nebojte se. Takže vyřešit všechny situace, pak se vyléčíte. A vztahy s lidmi, samozřejmě.

Dotaz: Už rok mám rozbolavělou, citlivou sliznici v nose, nepomáhá mazání mastmi, dezinfekce dubovými kapkami, mám trvalou slabou rýmu, zanesené dutiny, občas mi zaléhají uši. Posílám si mentálně lásku, moc se mi to zatím nelepší. Co mám udělat?

Ivanka: Já bych si musela sáhnout a také není jisté, jestli něco zjistím. Vysvětlím. Víte, kdybych neměla zasahovat, tak nic neucítím. Já mám smlouvu s Otcem, prosím vás. To znamená, že nemohu sahat na člověka, který by neslyšel přednášky. Když by mi zalhal a řekl by mi, že je slyšel, tak se stejně nic nenaučil a já, když tam sáhnou, nic nedostanu. Já mám přebytek toho pochopení. Tomu člověku je to prd platné, že mi vlastně takto zalhal. To zkrátka nejde. Už jsem vyprávěla na přednáškách, že mám kamarádku, ta má syna a já mám smlouvu s Otcem, že od patnácti let výš už musí ty děti žádat za sebe. A jemu bylo nějak patnáct a za měsíc něco potřebovala a já jsem nic necítla, tak jsem jí volala zpátky, říkám: „Hele, vím, že není mrtvý Péťa, protože to bych byla první, komu bys volala, ale nebylo mu patnáct? Já nic necítím.“ To není možné, protože vždycky tam něco je na tom člověku, vždycky něco řešíte. Ona říká: „No, před měsícem.“ Říkám: „Máš smůlu, musí Péťa chtít sám.“ A Péťa chtěl, protože jsem pro něj tetou, tak se

známe. Ale to je jediné, kdy já vlastně napřed mluvím k tomu člověku, vysvětlím mu, co má udělat, a buď mi to pustí, pochopí to, nebo ne. To je zbytečné. A to proběhne samo. Já žádnou svoji vůli neumím používat. Já totiž nejsem Iva. Tady není, kdo by používal vůli.

Já si pamatuji, můj muž měl kdysi dávno dva kamarády a ti se zabývali takovými věcmi. A stále jen debatovali. Seděli v obýváku a debatovali, jak a co by se dalo udělat. A žena jednoho toho muže to v kuchyni poslouchala a dělala si praktická cvičení. A ta to uměla líp než oni. Najednou došlo k tomu, že ona to fakt uměla a oni koukali, že jo. Oni ji učili, aniž by to věděla. A ona v té kuchyni nad tou měchačkou, nad tou mísou si tam cvičila. A oni potom lidem jako by pomáhali, ale když byl potom ten její muž nemocný a měl odejít, tak říkala: „Já tam nic necítím, u něj nic necítím.“ Takže když potom má něco proběhnout, tak se nesmí zasahovat a vy to musíte respektovat. Plán Boha toho člověka, aniž by si to uvědomoval, je jiný.

Tady to, co se týká nosu, prosím vás, to je obličej, ten je vždycky zatížený v komunikační fázi. Tady si to proberte, nicméně to, co obvykle velmi pomáhá – zkuste odvar ze skořice. Skořice je obrovská věc, velmi dezinfikuje, je výborná. To bych si musela opravdu sáhnout, tady vám teď neřeknu nic.

Dotaz: Prosím o definici pojmu 3D, 4D, 5D, 6D.

Ivanka: Vy jste úžasní. Dobře, čtyři, pět vysvětlím. K šestce vám něco řeknu. Tak, napřed začneme tou šestkou. Mě nedávno ve Znojmě obrovsky rozesmáli. Tam mi někdo napsal něco podobného, ale ten chtěl: „Prosím vás, vysvětlíte nám šestou, sedmou, osmou, devátou dimenzi.“ A já říkám: „Neřeknu. Za prvé ji nevím, já jsem učitel pro 5D, ale i kdybych vám ji řekla, tak byste se posrali strachy.“ Zkuste si představit, že každá třída, když řeknete matematika, má jinou představu. Prvnáčekové sčítání, odčítání, až to jde třeba do deskriptivní geometrie. A kdybyste prvňákovi řekli, že existuje deskriptivní geometrie a on neumí ještě sčítat a odčítat, ty děti by se šíleně zablokovaly. Nedovedly by si to představit: „Ježíš, co mě tam čeká v té budoucnosti?“ To by bylo hrozné. Tak 4D. Už víte, že my žijeme ve 3D a prosazujeme vůli hmoty neboli našich oddělených těl. Což je iluze, ale ti lidé o tom neví až do té doby, než se přiblíží k určitému zeslabení svého egoismu. Teď jsme u čtyřky, 4D je brána. Brána, kterou se prochází do 5D. To není prostor, to je skutečně jen vchod. Je to systém neboli mechanismus přechodu a je to to, co vás učím. Zkuste si představit, že já tady budu stát, tady bude čára, to bude ta brána, tady bude vchod, tady budou dveře a vy jste ve 3D, kde děláte své egoismy. Připadáte si jako svoje těla a jména a vytváříte negativní emoce – zlosti, lítosti, nenávisti, odsudky, kritiky. Všechny věci, které dělá váš egoismus, ale vy ne, to dělá ta hladina, která za vás mluví, ale vy jenom posloucháte a jste marionety. Považujete to za své.

Jestliže jsem vám ale přinesla jako převaděč do 5D informace, jak to zastavit, to znamená neposlouchat ten iluzorní hlas Ega, který za vás mluví, a nebýt jako ovečky na pastvě, tehdy se vám začne dařit, protože začnete vnímat, že je to skutečně ve vás a že se to zastavit dá. A budete dělat obrovské pokroky až do doby, kdy skutečně zastavíte svoji nespokojenost. Nespokojenost dělá jenom Ego. Kdy to chcete jinak, než to je a

prosazujete vůli svého iluzorního těla. To je 4D. Když zastavíte egoismy, přes tu bránu se prolnete do Vědomí této bytosti, která je v každém člověku. A to je 5D. 6D nevím, neřeknu. Už víte, z jakých důvodů, abyste se nebáli, protože vývoj pokračuje dál. Těch dimenzí je 144. A věřte mi, každá je vyšší a vyšší a každá vyšší vidí ty pod sebou nižší jinak. Abych vám to jenom iluzorně přiblížila, zkuste si představit, tady v tom koberci, co se děje. To byste valili oči. Tam je pravěk. A ty příšery, které se tam pohybují... buďte rádi, že je nevidíte. Ale oni tam jsou a oni zase nevidí nás. Ale my už o nich víme, protože jsme výš. My už víme, že tam jsou, jak vypadají pod mikroskopem, to už my víme. Oni ne. Já tady takhle šlápnu a když je rozmáznou, tak si řekli ti ostatní, co přežili: „Hele, uragán.“ Nebo, já nevím: „Balvan přišel.“ Hi, hi. Balvan Adamcová, jo. To jsou věci, které tady zkrátka jsou, a toto je systém jakoby vyšších dimenzí.

Třeba první dimenze byla, když jste bývali jenom bodem. Druhá dimenze je, když jste vnímali plochu. To jsou bytosti, které se pohybují jen po ploše, a když před ně třeba dáte papír nebo prst, oni neví, co to je, kde se to vzalo, protože nevnímají třetí rozměr. Když ten prst nadzvednete milimetr, on tam je, ta bytost ho nevidí, protože vnímá jen tu plochu. Ale vy tam jste. Všechny vyšší dimenze jsou dneska tady, ale vy o nich nevíte. Buďte rádi, vy vidíte taky jinými smysly, máte věci na to, není, čeho se bát. My jsme jejich součástí, a to Vědomí Boha to ví. To stačí, co vám k tomu dneska chci říct. Zbytečně o tom nepřemýšlejte. Vy jste vždycky na správném místě a v té správné dimenzi, kde se nacházíte a tam je vaše správné místo.

Dotaz: Umím léčit sebe přes kyvadlo. Negativní energii bolavého místa si vytáhnu ven z těla do vody. Tu pak vyliji. Je to špatně? I to samoléčení? Žaneta

Ivanka: Žaneto, když se budete takto sebeléčit, je to nekonečný proces, pokud budete znovu dělat odmítavé emoce. Vy se spíš zaměřte na příčinu těch věcí, abyste je už nedělala. Ano, můžete se eventuálně dosebeléčit, ale zároveň nedělejte žádné odmítavé emoce, protože to by bylo nekonečné. To je potom berlička. Vy budete mít pocit, že si můžete sama pomoci, ale znovu budete dělat vstupy do těch uzlů, a to je zbytečné.

Dotaz: Dejme tomu, že budu stále milá a příjemná, empatická a druhý člověk mě napadne, bude zlý. Jak to zvládnout a pokud je to domácí člověk, jak vybublat?

Ivanka: Víte, to jsem nedávno měla otázku: „To se nemám bránit?“ Když jste čistí, bez zápisu, tak se nikdy nedostanete do hypotetické situace, kterou si představujete, že vás někdo napadne. To neexistuje. Já jsem v šestnácti letech chodívala v noci z brigády v jedenáct hodin přes celé Teplice, to je asi sedm osm kilometrů, domů. A jezdívala jsem v pátek ze školy. Přijela jsem v půl druhé a ve dvě mi začínala směna. Já jsem chodila do sklárny balit lékovky a chtěla jsem být brzo v posteli, protože druhý den v sobotu jsem zase měla ranní od šesti. Takže v pět jsem zase jezdila. A to už jezdil autobus, ale zpátky už nic nejezdilo, tak jsem honem rychle chodila domů, abych se vyspala. A chodila jsem zkratkou přes zámeckou zahradu. To je obrovská zahrada bývalých Klariovců, kteří měli v Teplicích zámek. A tam se přepadávalo a přepadávalo se někdy i

ve dne. Tam jsou taková různá křovinatá zákoutí. Já jsem vždycky stála před zámeckou bránou a teď jsem si říkala: „Mám, nemám?“ A vždycky přišel takový obrovský pocit: „Běž!“ A jednou tam jdu a chtěla jsem jít doleva. Tam se ty cesty kříží a buď můžete jít doleva, rovně, nebo doprava. A já jsem chtěla doleva a tam to nešlo. Mně tak začalo bušit srdce. Já jsem si myslela, že jsem se zbláznila. Tam byla zavřená neviditelná brána, já jsem nemohla jít doleva. Nadjá mi jenom ukázalo, že tam mi hrozilo nebezpečí. Pak jsem si říkala, co když to nepůjde, jít dopředu. Ale dopředu to šlo. Pak už jsem věděla, že ten, kdo je nade mnou, mi ukazuje cestu. A vždycky už předtím, než jsem přišla na tu křižovatku, jsem si představila, kudy mám jít, že jdu doleva, rovně, doprava. A tam, kde bylo nejpříjemnější pocitové jako by prostředí, tak tudy jsem šla.

Nemusí vám to Nadjá dát vědět, když nebudete připravení, budete mít velký egoismus, ale když jste čistí, ono si vás ochrání. Ochrání si vás různými způsoby. Jestliže jste On neboli jste Duchem pokřtění, ten Bůh vám to řekne jakýmkoliv způsobem. Fakt jakýmkoliv, byť by nebyl důvod. Budete překvapení. Vyprávěla jsem na základních přednáškách, jak mi ukázali, že mám špatné čepy na předních kolech, aby mi neupadlo kolo. Nebo mi to řekl druhý člověk a nevěděl o tom. Nebo já zevnitř jsem najednou měla neuvěřitelné pocity, kdy mě nutilo Nadjá, abych šla k lékaři. A nebyl důvod, já neměla žádné problémy. Ale ono se nakonec ukázalo, že to bylo skutečně nutné. Proběhlo to. To bylo neuvěřitelné, co se dělo. Vaše Nadjá si vás ochrání. Nebo třeba někam chcete jít a najednou máte sen, že ten člověk ne, pozor. Tak jsem se omluvila, nešla jsem tam. Ten Bůh začne mluvit z nitra, ale i z vnějších objektů, z vnějšího hmotného světa. Protože vám má být pomoheno. Důvěřujte mu, On se začne opravdu zjevovat. Dneska už nevidím nikoho jiného než Boha. A když se koukám na vás, na každého, vidím jen sama sebe. Neexistuje jiná realita. A už skutečně spolupracuje i ta hladina egoismu, kdy vidím, kdo mluví a kdo nemluví. Je to jenom veliká, nádherná hra. Věci se vyřeší samy bez vás, když je budete akceptovat. Nebudete proti nim bojovat. Nezapomeňte, že smíte bojovat jen láskou.

Pokud je to domácí člověk, jak vybublat...? Víte, hodně se diskutuje o problému týraných žen, anebo týraných mužů. Aby si muži nemysleli, že vám ženám nadřžují. Víte, týraná žena se nikdy nezbaví svého učitele neboli svého muže, když bude pokorná tělem, zdánlivě udělá všechno tak, jak má. Ona se ho zbaví jedině tehdy, kdy ho nebude považovat za špatného na jedniče ani situaci. Nebude jí vadit, co dělá. To je hodně těžké. Nebude se na něj zlobit, nebude odmítat tuto situaci, nebude fňukat, nebude nenávidět, nebude kritizovat, ale jenom bude pomáhat tomu muži. Pozor. Nevíte ještě jak. Ten člověk si totiž píše obrovskou karmu a to, co dělá té ženě, to zlé, je náběr jejích vlastních požadavků, než se zrodili, aby se tohle naučila dělat. Ona se smí bránit tělem. Věřte mi, smí mu říct: „Už ne.“ Přijde hladina, která to udělá sama.

Mně se to stalo, já jsem to prožila. A Božství samo v noci přišlo a řeklo mi: „Budeš muset vyjít nebo zemřeš.“ V té době už jsem byla obrovsky pokorná. Ale v noci jsem se potila, byl to nápor. Já jsem žila jen pro ostatní, abych tomu člověku pomohla, protože jsem ho milovala. Já jsem věděla, že trpí. On to nechtěl dělat, on jenom tak silně poslouchal tu hladinu a neuměl si pomoci. Vydala jsem moc síly na to, abych mu pomohla, abych ho osvobodila, ale nebylo to v mé moci. Ale byla jsem úžasně kvůli vám

vyzkoušená. A nesmírně ho miluji a taky on nikdy nezaplatí za mě ani gram. To je velmi důležité vědět. Ano, ten člověk je pak vaším andělem. Pokud ale odejdete z tohoto vztahu s nějakým negativním niterným pocitem, musíte pokračovat a dočišťovat v dalším vztahu dál, protože jste nepochopili a nedočistili jste se. Můj druhý partner už byl úžasně čistý člověk. Tam zase byly jiné věci, které jsem musela splnit. Tam byla výchova dvou dalších dětí, o kterých jsem věděla dopředu i s jejich jmény. To se také všechno splnilo, než směl přijít můj třetí partner.

Nedávno, myslím, že to bylo v Jilemnici, byl dotaz: „Ale vždyť jste rozvedená, jak jste to udělala?“ Ne, ne, já jsem byla v celém svém životě skutečně absolutně čistá a prošla jsem všechno bez šmouh, které by se daly udělat. Jakmile se vzdáte, pokorně, obětujete se pro druhé s tím, že nikomu nikdy neublížíte, tehdy všechno zmizí samo. Děly se obrovské zázraky. Některé jsou bohužel až tak neuvěřitelné, ale tak soukromé, že je nemohu vyprávět na veřejnosti.

Dotaz: V posledních měsících jsem více citlivý. Stačí, když slyším nějaký dojemný příběh, začnou mi téct slzy. Dojímá mě šťastný konec filmu, něčí úspěch, ocenění.

Ivanka: Výborně. Pozor. Dojetí není egoismus, slyšíte to dobře? Dojetí není lítost. Dojetí je souhlasná emoce neboli pozitivní. Vy souhlasíte, tak si brečte jak želvy. Tam nesmí být negativní emoce, odmítání, kdy Ego chce něco jiného. Ne, dojetí klíďo. Víte, to jsem si odžila od dětství až do asi pětadvaceti let, možná do třiceti. Naše holky nekoukaly na pohádku, ale na maminku, jak bulí. A já úplně vzlykala, bylo mi do pláče dojetím, ale já jsem souhlasila. Kdybyste viděli, jak já šla od našich, když jsem poprvé viděla Angeliku. Já myslela, že spadnu ze schodů. Když mi upálili Joffreye de Peyraca. Jo, to bylo neuvěřitelné. Ještě dva dny potom jsem nebyla schopná. Ježíši, to bylo.

Dotaz pokračuje: Předpokládám, že to souvisí s čištěním čtvrté čakry, energeticky mě to vyčerpává.

IA: Ne, ne, ne. Ten přebytek můžete klidně odpustit. Vy si totiž musíte prožít vývoj čtvrté čakry, ale to dojetí je skutečně zapotřebí. Já jsem tím pak už byla proslulá. Pamatuji si, jak jednou dávali v osm hodin večer nějaký dojemný film a manžel mé kolegyně Zbyněk v práci říkal: „Hele, u Adamců teče tépich.“ Ale má to svoji hranici, kdy jste takto dojatí. To je souhlasné a třeba pár let to trvá, pak se to najednou změní. Hlídejte si ty negativní emoce, tj. nesouhlasné. Dojetí není, prosím vás, problém.

Dotaz: Jaký význam a sílu má církevní mše za zemřelého nevěřícího člověka pro něj. Děkuji. Jaký bude podle bible návrat Ježíše Krista?

Ivanka: Víte, na každého člověka, který zemře, stačí myslet v dobrém. Je to tedy nastavené samozřejmě v církvi, tam se dělaly určité rituály, které se stanovily. Stanovily se v bibli, protože lidstvo se vyvíjí. Vezměte si první věci, které se odehrávaly, na které si my jako lidstvo pamatujeme, ale na bibli ne, ta byla dřív jiná za Mojžíše. A Mojžíš, protože lidstvo bylo nevyvinuté, dostal desatero. Tenkrát ti lidé dělali ještě hodně, hodně negativní věci. Tam třeba byl normální a běžný i sexuální styk člověka se

zvířetem. To byla běžná záležitost. Už jsem to vysvětlovala, že máme emocionální kvocient velmi blízký a nedávno dokonce, je to pár let zpátky, jsem i četla, že byli vědci zděšení, protože rozebírali genom a zjistili, že se od šimpanze lišíme z těch deseti tisíc jenom čtyřmi částčkami. A jaký je to pokrok! Skutečně, my se blížíme jakoby emocionálním náběrem, i když teď to bude jiné, ten Božský člověk už bude trochu vyvinutější. Také se vám obrovsky začne spínat jiná část mozku.

Tady teď vypínají levá, pravá hemisféra. Nebojte se toho, nebudete si nic pamatovat a budete mít fakt pocit: „Jsem úplně blbej, nic nevím, nic si nepamatuji.“ Nebojte se, to se zase upraví. Tady jde o to, že pravá hemisféra může naskočit v okamžiku, kdy bliká ta levá, kdy přestáváte hodnotit. Levá hemisféra má sídlo v mozku a je aktivovaná vlastně hladinou odporu neboli egoismu. Ona hodnotí, počítá, všechno v té hmotě dělá. A najednou vy přestanete dělat ty emoce, proto ona začne jako by haprovat, aby vám naskočila ta pravá. A ono se to potom upraví a nastartuje a zvětší se vám plocha šedé mozkové kůry, která bude fungovat, protože máme obrovskou procentuální rezervu.

Takže napřed člověk dostal desatero přes tu jakoby první bibli, která patřila k Beranu, což bylo za období Mojžíše. Platónský měsíc Beran. Tak dostal tyto informace. Do dneška to lidé nedělají. Nepokradeš, nesesmilníš, cti otce svého a matku svou. Jajajaj. To jsou věci, které do dneška nejsou a vidíte to... Pak přišla další éra, další část bible a další věci, a to už bylo všechno jinak. Předtím to bylo oko za oko, zub za zub, najednou láska. Vidíte to, další fáze vývoje. Je velmi nutné to pochopit, ale proto, že s tím souvisí i určité rituály, které jsou potřebné, jinak by to lidé nevěděli, tak i v těch církvích to přišlo přes jisté lidi a je to tam nastavené, určité informace, které máte dělat.

Jestliže zemře člověk, ať měl jakýkoliv osud, ať dělal druhým lidem cokoliv, vždycky o něm máte smýšlet dobře, protože vám splnil to, že vás přišel prozkoušet. A nemusí to být v církvi, my jsme to tak měli nastavené a je jedno, jestli je člověk věřící nebo nevěřící, už dneska znáte pravidla. Člověk, který je věřící církevně, nemusí být věřícím člověkem ve skutečnosti. Člověk, který se umí modlit a zná nazpaměť bibli, ale nežije to v praxi, není věřícím člověkem. Ten je věřícím lidsky, ale ne božsky. Ale člověk, který třeba ani nezná modlitby, ale žije v systému, dodržuje zásady, ten je věřící božsky. A teď se tady podíváte, jak to je, tam je to vždycky jemně naznačené. To, co nechceš, aby ti dělali druzí lidé, nedělej ty jim. Vidíte, to je Jednota. Tady je vlastně jakoby natuklá Jednota. Vlastně ty to děláš sobě, uvědom si to. To musí být dokonalé. A tohle je věřící člověk. Takže je jedno, jestli je mše, pozor, i do toho kostela mohou chodit skutečně věřící lidé. To není rozdělené tak nebo tak. Tady existuje spousta variant, ten Bůh si potřebuje zažít jakoukoliv roli. Ať se to děje buď v církvi, nebo jen myslíte na toho člověka doma, děláte to. Ten člověk není tělem, on odložil toto tělo.

Já si pamatuji, když mi bylo sedmnáct, tak mi zemřela babička. Maminka mojí maminky. A moje maminka ji v té márnici ještě chtěla vidět. A můj tatínek: „No, tam já nejdu.“ Říkám: „Mami, neboj, já jdu s tebou.“ A teď přišla paní, co to tam obsluhovala, vytáhla tu lednici, vyjelo to lůžko a moje maminka začala obrovsky brečet. Ona byla o krok přede mnou a já jsem třesla očima. Ještě, že tam nebyla nějaká kamera. To nebyla babička. Tam bylo sice něco, co vypadalo jako babička, ale to, co bylo babičkou, to tam chybělo. Já jsem věděla, že tam leží hmota a že babička je někde, kde

jí je hrozně dobře. Já jsem nemohla brečet. To nešlo zkrátka. Jsou věci, které pochopíte, protože jenom jste nafukli to, co jste už v minulosti žili. To se nedá teď okamžitě pochopit, ne, to zkrátka já jsem si přinesla s sebou právě i kvůli vám. Stačí, když na toho člověka dobře myslíte a věřte mi, ani na ten hřbitov se nemusí chodit. Chodte tam. Je to hezké, když tam nesete kytky. Vy jste s tím člověkem vždycky. Vždy, když na něj myslíte, když si vzpomenete. A on o vás ví. On o vás ví, protože vývoj světa se děje tak: zkuste si představit, že ten človíček zemře, jeho tělo odpadne, tohle takhle vleze nahoru, ale je součástí a promíšením Božství vývoje světa. Vzpomeňte si, jak se chovali lidé před deseti, dvaceti, třiceti, čtyřiceti lety. Vidíte, jak se to vyvíjí? Koukáme na svět jinak. To je vývoj. Dělo se to vždycky. Tam je vždycky kompilace zkušeností veškerých bytostí, které v tom těle byly. Tak jako je zkušenost ve vašem těle fyzickém po zkušenostech všech buněk, které tam kdy žily. Nikdy o toho člověka nemůžete přijít, navíc získáváte jeho zkušenosti. A když už jste velmi vyspělí, tak už nemusíte prožívat své vlastní neúspěchy a krachy v osudu, když se poučíte z osudů druhých lidí. To už je hodně vysoká laťka.

Prosím vás, jak byla ta druhá otázka? Jaký bude podle bible návrat Ježíše Krista. Vždyť už máte informace. Návrat Ježíše Krista je daný přes spousty informačních polí, která přichází. Protože to, co on učil a co bylo tenkrát ještě uzavřené v pochopení, vy teď pochopíte. Ale bude vás jen část planety. Ten vývoj se nedá zastavit. A přijdou další informace přes dítě, které se narodí. To dítě by mělo vyučovat asi v pěti letech svého života. Bylo nám řečeno, že budeme vědět, když se narodí, protože na obloze bude znovu svítit hvězda. Všichni lidé budou vědět, že se narodila.

Dotaz: Je přijetí šamanského rituálu s použitím posvátných pralesních rostlin, které nás učí a též nám zprostředkovávají přímé spojení s Jednotou, láskou, pokorou a službou, z tvého pohledu urychlováním a předčasným probouzením Hadí síly?

Ano.

Pokračování dotazu: Nastoupila jsem na tuto cestu ve chvíli, když už jsem nemohla fyzicky ani duchovně dál a cítila to jako volání.

Ivanka: Víte, každá pomoc, která je přes berličky, není trvalá. Vy jste si to sice nabrali jako zkušenost, třeba neumíte přijmout osud takový, jaký je, něco vám pomůže, ale přijde tam nějaká demolice jiná. Třeba menší, ale tím se učíte taky. Vy to odkládáte postupně. Jakákoliv látka je berlička. Já jsem to vyprávěla, prosím vás, když bude hodně čistý člověk, hodně čistý člověk a vezme si drogu, bude mu zle. Víte, já jsem pořád jakoby pod drogou. To je takový stav blaženosti, to se nedá přirovnat k použití drogy, ta droga to přežene jinak, a pak je vám blbě. Pak to projde, že jo, vy tam nahlídnete do těch blaženostních stavů a zmizí to, ale demolujete si kanál. Ne, trvalou duchovní práci se naučíte přijmout svůj osud se vším všudy neboli Boha nalít do vašeho těla. Vy se sjednotíte s tím Bohem.

V Boskovicích ke mně přišla paní, úplně se klepala a říká mi: „Ivanko, já tak toužím po Bohu.“ To bylo něco pro mě. Já říkám: „Bože můj, ale to je vaše největší překážka.

Jestliže jsem já, Iva, a toužím po Bohu, tak jsem v dualitě. Jsem Já a Bůh a já se k němu nikdy nedostanu. Ale existuje zvláštní věc. Když si jako Bůh přijdu zahrát Ivu, sakumprdum přijmu všechno, co tam je, jako dobré, tehdy se ten Bůh naleje do těla Ivy. A já jako Iva mu nikdy nebráním v původním programu prožitku. Jsem bez bloku. Když to dokážete, jste Bohem během jedné minuty. To jediné stačí, když uděláte“. Pokud to nedokážete a musíte ještě jít jinou cestou, jsou tam ještě komplikace. Teď vám to pomůže, ale za chvíli zase začnou komplikace z tohoto chtění zase těch berliček. Záleží na vás, jak to snesete.

Já jsem byla asi čtyřikrát na Skypu s jednou paní z Prahy, která měla obrovské deprese. Vždycky jsme hodinu, hodinu a půl mluvily a zas to zaklaplo na nějaký čas, za pár měsíců znovu. A pak už jsem si říkala, tak ještě jednou, naposledy. Najednou bylo všechno jinak. Ta žena najednou pochopila. Říká: „Ivanko, já jsem vypnula ten Skype a najednou jsem to uměla. Najednou mi to došlo.“ A předtím jsem se mohla umluvit. Ona: „Já mám všechno, ale...“ Já říkám: „Jaké ale? Ale je nepřijetí.“ Teď mi to připomnělo jednoho faráře z okolí Ústí, tam z jedné vesnice, protože se byl podívat na přednášce v Ústí a říkal: „Hezky mluvíte, ale...“ Já říkám: „Pane faráři, ale je Ego.“ Začal se smát. Žádné ale, všechno je tak, jak má být. „Ale“ říká vždycky egoismus, který to trošku chce jakoby překroutit a přilepšit tomu vašemu jménu.

Dotaz: Je pravidlo, že zlý člověk nemá rád sám sebe a že si sám sebe neváží?

Ivanka: Ano, bývá to pravidlem. Ale pozor, ten člověk ještě neví. Ten egoismus je tak silný, on většinou nepřijímá ani sebe ani druhé lidi. A někdy ten člověk nesnese, že ti druzí mohou být šťastní. A tak vlastně už proto, že je nešťastný, deptá ty druhé, aby si vylepšoval svou pozici. Tam jsou různé druhy náběru, ale ten Bůh si to takto zvolil. Ten člověk se z toho nikdy nevymaní, dokud mu nedojde, že sám sebe trestá, protože opak je jiný. Ta pravda je jiná. Víte, jestliže sklízím to, co vydávám, tak nemůžu vydávat zlo, abych sklízela to zlo. Já musím začít u sebe, ve své parketě. První vydat dobro, a ještě nějaký čas sklízet zlo, aby se mi vybila ta karma, kdy jsem to posrala. A ráda. Teď už existují takové duše.

Já si pamatuji na Evičku z Ústí, to je kouzelná ženská. To je holčička, která má už asi osm let výklad. Má dvě malé děti a ty děti jsou dneska opravdu neuvěřitelné a už vnímají Jednotu. Starší chlapeček chodí do druhé třídy, ten malinký je ve školce. A ona mi nedávno vyprávěla, protože Petruška přijela s Paolem zkontrolovat mnichovskou stavbu a byli jsme s nimi na obědě, s Evou a s Markem, a ona říká: „Představ si, já jsem přišla do školky pro toho našeho malého Filípka a teď tam ty děti všechny tak jako brblaly, že je tam nějaký chlapeček Radeček a je na všechny zlý a ošklivý a všem ubližuje. A všechny ty děti byly jaksi nespokojené. A ta Eva na ně koukala, a protože už to má v té hlavě taky převrácené, říká: „Ale to je dobře, ne, že to dělá?“ A teď bylo takové ticho a ty děti: „Jak to?“ Ona říká: „No, ty bys chtěl vypadat jako ten chlapeček a ubližovat druhým?“ - „No, nechtěl.“ - „Vidíš, tebe by každý odmítal.“ - „No, jo.“ - „Tak proto je to dobré, že to vidíš.“ A najednou všechny ty děti udělaly: „A jo!“ A bylo vymalováno. Když někdo vytváří pesimismus, tomu člověku to musí dojít. Někdy stačí

si s ním sednout a říct mu: „Podívej se, ty sám nepřijímáš negativitu druhých lidí, myslíš si, že tebe budou druzí přijímat s negativními projevy? Ty musíš být ten, kdo začne.“ Takové to: „Ať přijde on jako první,“ s tím se nikam nedostanete. Seberte to do svých vlastních rukou a udělejte pro to něco. A je jedno, že mě ten člověk pošle do prdele. Já to zkusím za rok znovu nebo za půl roku, jo. Já to zkusím. Já to pro něj ráda udělám. Klidně se milionkrát ohnu, jen ať to zlepším.

Dotaz: Zdá se mi o tom, že plavu v zatopeném kostele. Není to úplně příjemný sen. Voda je studená, smrdí kadidlo. Sice se netopím, ale chci pryč. Proč se mi to zdá, co to znamená?

Ivanka: Nadjá může mít různé představy, to bychom si museli hodně popovídat. Nevím, jestli jste věřící, když je tam kostel, nebo jestli váháte. Tady jsou různé varianty. Je pravda, že ty církve skutečně odejdou, budou smeteny. Ony to vědí. I kniha osudu, kterou má Vatikán – tam je všechno napsané – ví, že to všechno končí. I ten Satan to ví, že nad určitou částí lidstva přestane mít vládu. On je rád, nebojte se. On se pak ukloní a je šťastný a spolupracuje, protože slouží Otcí. On vám pouze nedovolí, abyste odešli do vyšší fáze bez vysvědčení. To je všechno, co se děje. Když už jsme v tom kostele, tak vám budu vyprávět příběh, abyste viděli, že člověk skutečně nemusí být členem žádné církve. Já jsem před lety, nebudu říkat kde, jela na jednu vesnici, byla jsem tam pozvaná za jednou paní, která vůbec nemohla chodit. Byl tam obrovský pesimismus a lítosti. Tam byla úplně roztrhaná čtvrtá čakra. A ta paní byla fanatická katolička. Já jsem tam ráno přijela a devět hodin jsem k ní mluvila. Malovala jsem, všechny věci jsem jí vysvětlovala. A když jsem byla u páté čakry a vysvětlovala jsem, že všechno, co existuje, je Bůh, a s kýmkoliv mluvíme, že máme mluvit velice láskyplně, protože mluvíme sami k sobě, ona tak najednou do mě zapíchlá oči a ta fanatická katolička řekla: „Ježišmarjá, Ivanko, víte, já každý týden, protože nemůžu chodit, když jdu na mši, tak pro mě jezdí pan farář. Já mu dám pokaždé stovku na těch čtrnáct kilometrů. On je hodný, mám ho ráda, ale nedávno si začal stěžovat, jak to auto žere, jak je to drahé a chtěl další peníze. A navíc, když jste teď mluvila o té komunikaci – nedávno přijel, já mu šla, teda belhala jsem se mu otevřít vrátka, a tam jezdili na fichtlu dva kluci. Túrovali to po té návsi, po té vesnici. A najednou on se tak otočil a z toho pana faráře vypadlo: „To jsou idioti!“ - „Ježišmarjá, Ivanko, vy jste nekněz- kněz a on je kněz- nekněz.“

To není v tom, že někdo hraje roli kněze. Můžete být mnohem čistější, když hrajete svoje obyčejné lidské role v jakékoliv fázi, ale jste věřící. Pokud mám víru, musím ji žít a ne, jen přežívat v podmínkách, ze kterých nějakým způsobem těžím. To je velmi důležité. Tím se osvobodíte. Tam bude opravdu nějaký náboj, který je skutečně k vyřešení, měla byste to ale asi vědět vy. Pokud to Nadjá bude chtít, abyste to věděla, tak vám to samo sdělí.

Dotaz: Prosím o vysvětlení velkých bolestí hrudní páteře. Bolest dva dny, pak odezní a klid, jsem spokojená.

Ivanka: Tam budou lítosti. Víte co? Tady se teď velmi, velmi platí za minulostní činy, když pochopíte, a ta hrud' je vždycky v lítostech. Anebo další negativní emoce, která tam je, je zášť. U vás bych spíš odhadovala, že tam jsou lítosti. Buď situační, nebo lítost nad někým. Prosím vás, to teď musíte nějaký čas vydržet, ono se to všechno mění a čistí se to. Je to nutné. Já jsem měla ženu nebo mám ještě v blízkosti, je to starší paní, která kdysi prožívala lítosti snad nad vším, co existovalo. Ona je sama nádherně zrzavá, ale krásná. Zrzaví lidé mají hodně husté vlasy, takové silné, nádherné vlasy. A já jsem byla vždycky ujetá přes zrzavé lidi. A ještě lepší je, když je ten člověk pihovatý. Já jsem úplně nadšená. Pak jsem zjistila proč, protože jsem žila v době Davida a David byl zrzavý. A byl pihovatý. Takže ten David mě poznamenal. A tato žena měla potom zrzavého syna. Ona ho tak litovala, že je zrzavý a že se mu budou smát. Byl celý zrzavý i řasy, ale pozor, milý kluk. Já říkám, že to je takový dar, když tohle dostanu, když si vyberu toto tělo a takovou matku, abych byl zrzavý, a ještě umím milovat lidi, i když se mi třeba smějí. To jsou věci úplně pitomé, že ty si pak prožíváš lítosti. Vždyť to je to nejlepší, co se může odehrávat. Ale protože to léta dělala, třicet čtyřicet let, teď se ta čakra začala čistit, proto měla takové ty stavy bolestí na hrudníku. Když byla u mě, tak pochopila. Jenže šla ode mě, za půl dne pochybovala, přišla nejistota, takže pesimismus. Tak se jí střídalo: hrudník, nohy, hrudník, nohy. To skákalo nahoru, dolů. Skákalo to nahoru, dolů a stále mi volala a já už jsem jí jednou řekla: „Hele a dost! To bych byla jak Tankstelle a ty bys nic nepochopila. Ty si můžeš pomoci sama.“ - „Prosím tě, jak?“ Já říkám: „Když mi nevěříš, že teď, když tě bolí to srdce, neumřeš, běž do nemocnice, lehni si na internu nebo kardiologii a nech se vyšetřit. Páni doktoři zjistí, že ti nic není, a pak už budeš mít jistotu a tu jedničku si nebudeš zatěžovat.“ Vy si pomůžete sami tím, že si skutečně takhle někam i zajdete. Nebojte se toho. Nebuďte fanatičtí. Za týden v pátek mi volala: „Volám z interny, nic mi není.“ Tady se můžete skutečně uklidnit. A bacha, hrudní páteř je skutečně přes ty lítosti hodně přetížená. To je obrovské odmítání.

Dotaz: Sevření, kterých čaker se projeví bolestí, na kterých místech těla?

Ivanka: První čakra souvisí s nohama, veškeré problémy s nohama a se spodkem pánevním. Druhá čakra je kříž, tam jsou vaše vztahovky. Jirka Vondrák vždycky říkával: „Vyčistěte si vztahy.“ Co to znamená? Nesmí vám vadit konání žádného člověka. Žádný člověk a žádná situace. Pak si nebudete vytvářet vztahovky. Pak jsou ještě složitější vztahovky, a to jsou ty, kdy vám vadí partner. Ty jsou pak směřované na pohlavní ústrojí.

Takže žádné vztahovky. Na trojce je to přesně místo tady na třetí čakře vzadu. Čtyřka je střed hrudníku, protože každá čakra směřuje směrem dopředu větší kyticí a menší dozadu. A teprve až se dostanete na hranici čtvrté dimenze, to znamená brány, kdy zastavíte negativní emoce, tehdy přestanete odmítat. To znamená, že kanál, který jede nahoru, když souhlasíte, a kanál který jede dolů, když nesouhlasíte, se zastaví a oba začnou trvale jet nahoru. Tehdy už vidíte, že vše je dobré a obě ty kytice se sklopí a směřují k Otci. Stáváte se božským člověkem a vaše třetí oko se trvale otevře. To je

realita Boha. Tehdy už žijete krok za krokem, že vše je dobré. Dneska to už vidíte, bliká to. Někde je ještě nějaké odmítnutí, to nevadí, to se bude pořád jenom zlepšovat. A pak je pátá čakra, to je krční a šmitec. Ještě to dořeknu, pátá čakra je samozřejmě komunikace, a ta zapříčiňuje věci, které jsou na uších, na mluvidlech a na krku.

Oni vyprávěli vždycky seshora, že po Zemi, po celé planetě, budou centra, kde bude takzvaná „duchovní šlechta“, což není míněno nějakým odstupem. To budou pouze lidé, přes které bude napojení procházet výrazněji, kam si budete moci běžně dojit pro popovídání a na poradu, když si nebudete vědět sami se svým oddělením rady. A tato centra by měla být skutečně vytvořena pouze absolutně čistým neegoistickým způsobem. To tedy dodržujeme, samozřejmě. Budeme to respektovat. Šlechta je od slova šlechtný, což někdy v minulosti existovalo i za feudalismu, ale pak se to začínalo nořit do egoismu, ale to už s námi nemá nic společného. Skutečně celek je my, my všichni. A zkuste si uvědomit, když jste někdy byli ve skupině lidí, v rodině, mezi přáteli, to je jedno, a jeden z nich, o něm jste věděli, že není šťastný, ani vy sami jste nemohli pociťovat úplně absolutně otevření a uspokojení z toho, že tam jste a že to řešíte. To je pocit jednoty.

Dotaz: Ve hmotě je něco špatně uděláno, například výrobek, řemeslo. Mám to jenom přijmout a nechat být nebo to chtít napravit, opravit, předělat?

Ivanka: Pamatujte si, vaše činnosti a to, co vytváříte, byste měli dělat dobře, proto byste se měli snažit o to, aby ta práce byla dobře udělaná. Ani vy pak z toho nemáte radost, když skutečně už jste nastavení na tu dobře odvedenou práci. Je jedno, jestli člověk dobře udělá stůl nebo dobře píchne injekci nebo dobře spočítá nějakou ekonomii, když pro to uděláte maximum v té své fázi, kterou umíte, abyste se za to nemuseli stydět. Já jsem vždycky byla vedená rodiči k tomu, oni mi vždycky říkali: „Je jedno, jak dlouho tu práci budeš dělat, ale udělej ji pořádně. Nikdo se tě nikdy nebude ptát, jak dlouhou jsi ji dělal, ale jak byla odevzdaná.“ Někdy bude vyzkoušena i vaše trpělivost, ale měli byste odvádět dobrou práci a vést i děti a své okolí k tomu, aby to dělali, protože oni by potom sklízeli jednou ty své egoismy odmítání, nedělání dobrých věcí. Ten svět by je nepřijal. Byli by to špatní řemeslníci. Dařilo by se jim špatně. Vy moc dobře víte, jaký je systém nabídka-poptávka. Nekoupíte si přece nějaký šunt, nemáte z něj radost a ani těm druhým lidem byste nechtěli nabízet ze své vlastní dílny. To je velmi důležité.

Dotaz: Před šestnácti lety mám asi záznam lítosti. Nemohu si nic vybavit, vzpomenout. Mám to řešit?

Ivanka: Když si nevzpomenete, stačí obecně přijmout celý život. Ono se vám to tam samo vyplaví. Pokud Nadjá bude vědět, že už v současnosti nebudete dělat žádné další záznamy lítostí, ono potom tak jako by hledá, čistí vás, když už to od této chvíle neděláte a už jste i prozkoušeni, samozřejmě to dění tam je. Je to vždycky ve vás, není to vnějším světem. Zkuste si představit, když půjdete vy vedle mě životem, mě už nevzruší žádná situace, žádný člověk s žádným konáním a vás jo a vedle vás dalšího člověka v jiném procentu, tam jsou jiné příjmy, někdo má sto procent, někdo padesát, někdo deset,

někdo pět, někdo nulu, ale to je vždycky záznam odmítnutí, který ještě někde v budoucnosti uvidíte. Tuto sílu jste nepřekonali. Vy jste skutečně sem přišli proto, abyste přijali už úplně všechno. Kdysi mi řekli: „Dneska bys už mohla zahrát roli jakéhokoliv člověka. Máš všechno za sebou. Všechno přijímáš. S každým soucítíš.“ Je to náběr veškerého bohatství, které tady v iluzi jde nabrat. Takže nešťouřejte se v minulostech, když na to nemůžete přijít. Tam mohla být lítost třeba nad mrtvým zvířetem, nemusíte si to už pamatovat. Nebo lítost nad kamarádkou, že jí přítel dal facku. To už taky nevíte. To si člověk nevybaví zkrátka. Proto se nastavte na přítomnost a ono si to poradí. Někdy si člověk nečekaně vzpomene, ale nechte to na vašem Nadjá.

Dotaz: Pískání v hlavě, brnění snad každé buňky v těle. Chvění pokaždé jinde. Souvisí to s planetou?

Ivanka: Na nemoc mi to nepřipadá. To není nemoc. Víte, budete slyšet takové hlasité sypání písku, někdo až pískání. Je to zvuk vašeho Nadjá. Vydržte, prosím vás. Ono se to změní. To je systém přepínání jednotlivých vnímacích orgánů mezi levou a pravou hemisférou. To je důležité vědět. To brnění v těle je, že jste se začali čistit. To znamená, že platíte, čakry se otevírají, uzpůsobují se, protože přestáváte dělat odmítavé emoce. Je to hlavně v noci. Někdy je ta energie tak obrovská, protože otevíráte brány. Co to znamená? Jestliže já jako Bůh se chci narodit do těla Ivy, musí mě Iva přijmout se vším všudy, to znamená celý osud. Jestliže někdy Iva řekne „ne“, přivře si jednotlivou čakru, je jedno jakou. Někdo víc, někdo jenom jednu, to stačí, a tam já nemohu nalít své Božství, sama sebe neboli Boha, protože já jsem ten Bůh. A jestliže pochopím věci, přehodnotím je, zaplatím někdy i nějakou nemocí a už další nedělám, ta čakra se začne upravovat, ona se otevře a do toho mého těla se nalévá, vlastně nalévám já, je to to Božství, které jsem já. A to je to brnění. Někdy je to tak silná záležitost. Můžu vám říct, že byly doby, kdy jsem se v noci jenom houpala. Někdy jsem si myslela, že umřu. To bylo tak silné, ta energie. Psychicky je to nádhera. Fyzicky to musíte zvládnout.

Mě a mého muže upravovali, sundávali nám závoje, protože jsme byli uspaní. 40 let tady nesmět promluvit, to by bylo hrozné, proto nás nechali spát a pak nám ty závoje sundali během asi dvou let. Chodili průběžně, upravovali čakerní systémy seshora. A když jsme se ptali, proč se to děje, tak nám bylo řečeno, že náš vývoj bude ještě nějaký čas trvat. Trvalo to patnáct let, protože kdyby to bylo ve zkrácenější formě, měli bychom křeče. Bolelo by nás tělo, to tělo by nevydrželo nápor Boha. Bůh je obrovská energie. Ale občas v noci to bylo hodně silné a byli jsme rádi, že to bylo takové, jaké to bylo. A proto vy prožíváte, prosím vás, utrpení. Postupně chápete, zase něco odložíte, vy si připravujete tím utrpením těla na příjem Boha v sobě. Ta hmota je skutečně hodně odskočená. A toto souvisí. Svým způsobem to souvisí i s planetou, protože planeta postoupila, už je v 5D a vy se upravujete podle podmínek a rozjíždí se to skutečně všechno. Tam je i stravování. Tam jsou všechny věci, které se budou doladovat. Nebude to teď pro žádného z vás jednoduché. A už to začíná.

Dotaz: Jak na člověka působí kouření marihuany?

Ivanka: Prosím vás, je to zase berlička. Jakákoliv chemie nebo bylina, používaná jako psychotropní látka, je berličkou. Vy si vyjedete do velkých výšin, ale pak sjedete. Po tom toužíte, samozřejmě. Většinou je to nastaveno na začátku řady, to znamená v první čakře, ten člověk začne být nespokojený. On něco hledá. Ta nespokojenost vám vybudí touhu něco změnit. Ne, tak to není. Tam začíná každá závislost, mimochodem nejenom na kouření trávy a na drogy, ale třeba i na kouření normálních cigaret nebo na alkohol, vždycky v nespokojenosti. A je to zbytečné. Nicméně, když je člověk duchovně vysoko, bude mu zle.

Kdybych si já zakouřila marihuanu, budu mít pocit, že umřu, bude mi strašně špatně, protože se mi sníží vibrace. Vibrace duchovního člověka, který dosáhl nad šestou čakru, jsou mnohem vyšší než nějaká marihuana a jakákoliv droga. Takže pro mě je to schod dolů. Mně by bylo hrozně špatně a pozor, už to zažili i mí blízcí kdysi dávno. Jednou si moje starší dcera dala šluka. Okamžitě se vymístila z těla, jí bylo tak špatně. Ona mi to řekla až po letech. V životě by to už neudělala. To byla oslava nějakých narozenin, dala si šluka, v tu ránu se jí udělalo špatně a její kamarád Honza ji vyvedl ven a říkala: „Já jsem se viděla, jak ležím na boku na trávě, on vedle mě klečí a běduje,“ protože se bál, co se jí stalo. Ona říká: „Mně bylo tak dobře, já jsem na sebe koukala, vůbec se mi nechtělo vrátit do toho těla, protože jsem věděla, že budu zvracet a že mi bude příšerně. Ale pak jsem si říkala: „Ty blbče, zasloužíš si to.“ Hrozné.“

A pozor, můj muž kdysi dávno, to už byl v Americe a říkal: „Já jsem celý život miloval lidi, nepotřeboval jsem nic jiného, než být s lidmi a najednou tam někdo zapálil jointa,“ říkám to dobře? Moje maminka se v tom vyzná líp než já. Tuhle mi říkala: „Zase někdo kouřil marjánku, zametala jsem chodník.“ Já říkám: „Mami, ty to poznáš?“ - „No jasně, to je ubalené.“ Já říkám: „Ty jsi lepší než já.“ A on tam někde dostal do ruky tu cigaretu, potáhl si. Říkal: „Já, který jsem celý život byl veselý, jsem měl najednou deprese, nikdo se mi nelíbil, všichni měli divné ksichty, tak jsem se raději sebral a šel jsem domů. Za pár let znovu to samé a já jsem říkal: „Ne, nikdy více.“ Když jste už hodně vysoko, už vás to nikdy neosloví, naopak to Nadjá vás chrání a vy už víte, že to je blbost, ale zkusit jste to museli, ale nedoporučuji. Uchovejte ten svůj optimismus na té jedničce, ať si nemusíte komplikovat život.

Dotaz: Jaký je váš názor na druhé přikázání „Neber jméno Boží nadarmo“?

Ivanka: Teď nevím, jak to myslíte. Víte, Bohu je úplně jedno, jestli mu někdo nadává nebo ne. On totiž nemá Ego. Nahoře není Ego. Pokud ta pěstička se zvedne a teď mu někdo řekne: „Neexistuješ, jsi třeba...“, já nevím co, to je jedno. A kdysi jsme se taky na to ptali a bylo nám řečeno, a teď se neuražte, říká to Božství, jaký pocit mívá. On říká: „Ne ne ne, my nemáme Ego, je to, jako kdybys byl pastýř a měl jsi v ohradě stádo psů a ti psi se tam tak štěkají, perou, někde leží, poblařávají a najednou ty přijdeš, vlezeš k nim a chceš jim dát žrádlo a najednou někdo zavrčí a po tobě skočí, tak taky řekneš: „No tak, Alíku“. Pardon, to je to samé. Vy se na to zvířátko nemůžete zlobit. Ano, oni ví, že jsou my, ale v oddělenosti to samé je poměr směrem dolů. Tady skutečně

neexistuje žádný pocit. Ale protože ve 3D bylo pravidlem, a to zavedli církve, aby se toho Boha lidé báli, tak tam bylo: „Pozor!“ Nebojte se, pán Bůh ví, že nic špatného neděláte a že se pouze vyvíjíte a že nevíte, že vy jste On. Když to vezmeme až do důsledku, tak vlastně nadáváte sami sobě. No, není to nádherné?

Dotaz: Už jste nám něco povídala o penězích. Jak se díváte na situaci, kdy si mladý pár půjčí peníze na skromné bydlení?

Ivanka: Ano, když chcete žít spolu, jiné řešení není, a také proto samozřejmě něco děláte. Snažíte se chodit do práce nebo mít brigádu. Víte, potřebuju vám trošku taky něco vysvětlit, protože mnozí lidé, ono si to Ego mnohdy překroučí. Viděli byste informace, které vám dávám. Říká se, že nejbližší pomocná ruka je na konci vašeho ramene. Vy musíte přispět svým konáním, teprve tehdy vám může být pomoheno. Ale buďte spokojení. Já jsem nefňukala, že jsem neměla nikdy peníze, ale dělala jsem všechno proto, abych tu situaci zlepšila. Chodila jsem pěšky, šila jsem pro děti, pěstovala jsem na zahrádce věci. Člověk má tím tělem hýbat a být spokojený, že má aspoň to, co má. Tehdy spokojenost a přispění té vaší hmoty, to konání, je to nejlepší, co můžete udělat, ale čekat, až mi polezou pečení holubi z trouby do huby, nenene, vy byste měli skutečně přispívat jakoby tím konáním a nějakou dobu vydržet, aby to takhle bylo, pak je to všechno v pořádku.

Tak pokud spolu chcete bydlet, máte se rádi, je tam hodně motivů, které by vám nekomplikovali život, tak proč ne, to je v pořádku. Musíte být ale spokojení. Nenechte se strhnout pesimismem. Někdy se může stát, že přijde zádrhel, nebudete mít na platbu, aby se to vyřešilo. Tady si může zatím člověk dát i nějaké pojistky. To znamená, něco si napřed našetřit, aby měl nějakou rezervu a byl klidný a nemusel projevovat pesimismus na hraně. To stačí.

Dotaz: Prosím o váš názor na pránickou stravu, jak ji propaguje Henri Monfort.

Ivanka: Prosím vás, teď je tady veliký zmatek, prolínají se ještě 3D s 4D systémy. Tady je ještě velmi mnoho lidí ze 3D. Vy se pomalu začnete oddalovat od toho 3D, protože tím, že přestáváte vytvářet negativní emoce, ti negativní lidé ze 3D vás nemůžou prozkoušet. Začnete se pohybovat v jiných oblastech. Nepotkáte člověka, který byl negativní a který by vám ublížil. Já bych vám mohla vyprávět desítky příběhů, kdy jsem byla neviditelná pro tyto lidi. Možná už jste to někdy slyšeli, ale tam je ještě hodně otázek, proto dneska už to vyprávět nemohu. Ale jsou tu už vidět i zázraky, že existují, protože dojíždí 3D a začíná 5D. A jsou tady vidět i věci, které se týkají té druhé hladiny. I lidé ze 3D už můžou vidět, že existuje něco, co je nad jejich chápání, čemu by dříve nevěřili. Sami se posuňte deset let zpátky, jak jste najednou prokoukli. A i to je naplánované. Nikdo by vás předtím nepřesvědčil, že to tak není. Teď už to vnímáte.

Ta pránická strava je jedním z nich. Fyzicky, mechanicky to jde, ale pozor, napřed musíte eliminovat egoismus, protože jestliže někde přivřete čakru, Bůh ve vás není, a když tam není, není tam prána. To můžete nasávat zbytečně, tam máte jakoby černé díry, já to pociťuji jako bolest, když tam strčím ruku. Takže tam by vám to chybělo.

Dokonce tady někdo dělal i pokusy, teď jsem o tom někde vyprávěla, četla jsem to, jak ten člověk se tomu věnoval a při maximálním úsilí dosáhl asi patnácti procent. Ještě nejste na to tělem fyzicky připravení. Maximálně máte vědět, že to existuje, že tyto věci skutečně jsou, ale ještě si dejte nějaký čas. Tady se vždycky objeví něco, aby lidé věděli, že skutečně to je možné.

Dotaz: Co je příčinou onemocnění trojklanného nervu?

Ivanka: Nejvíce se to týká částí tváří, tam je většinou komunikační a sluchový systém. Pokud je to doleva, je to fáze, kdy jste prožili nějakou komunikaci směrem k člověku, byť v myšlence. Pokud je to v pravé straně, tak nějakou odsuzující situaci. Je tam veliký zápis. Já jsem možná vyprávěla někde to, co bylo ve Zlíně, jestli jste to slyšeli ve Zlíně na natáčení. Tam byly dotazy a nějaký chlapec se mě tam ptal, proč koktá. To je také záležitostí komunikace, samozřejmě to už poznáváte. Tady při tom jeho zápisu se mohlo klidně stát, že bude mít i zápis níže na tom trojklanném nervu, ale já jsem mu tenkrát říkala na té přednášce, že na něj nemůžu sáhnout, tam je moc lidí. Ve Zlíně bylo velmi mnoho lidí a druhý den byla přednáška pro 50 lidí ve zlínské Arkáně. A když se odpoledne v pět hodin lidé loučili, tak si ke mně honem přispěchal stoupnout takový veliký dvoumetrový kluk, silně koktal a říká: „Vy jste včera říkala, že byste si musela sáhnout. To jsem já s tím koktáním. A tak jsem tady.“ Já říkám: „A ty se nestydíš?“ A on: „Ne, já jsem nemohl spát, sáhněte si na mě.“

Měl v duchovní části v pravé straně zápis sedm a více let. Začal třestit oči a říká: „To je neuvěřitelné, víte, já to mám sedm let, já jsem se s tím nenarodil. Co jsem tam udělal?“ - „Vy jste v duchovní fázi, v myšlence, někoho obrovsky odsoudil, to bylo tak silné, že to hraničilo až s prokletím. Kdo to byl, víte to?“ A on: „Asi naši. Víte, oni se vždycky strašně hádali. Oni se mimochodem hádají do dneška.“ Říkám: „Tak vidíš.“ - „A mám šanci?“ Já říkám: „Jo. A teď dávej pozor! Rodiče, kteří se hádají, jsou pro tebe těmi nejlepšími rodiči. Ty sis je vybral, aby ti to předvedli a naučil ses nedělat to druhým lidem, své budoucí rodině. Vidíš, jak jsou pro tebe dobří? Ale ty jsi je za to odsoudil, co tě přišli naučit. Co to je, když se dva hádají? Že to házíš na druhého člověka. Ty to na ně házíš, to, že se hádají opravdu velmi silně. Poděkuji jim za to, že vidíš, jak to není hezké a jednou svým dětem a své partnerce nebudeš tohle dělat. A tehdy, kdy to opravdu prožiješ, omluvíš se třeba tisíckrát, to je jedno, to může buď slábnout, slábnout, slábnout a zmizet, nebo z okamžiku na okamžik se to může rozvinout, rozbalit podle intenzity toho prožitku. Anebo třeba jednou se sejdeme a já tam sáhnou a třeba to zůstane v té ruce, když to samo zůstane.“ A on udělal: „Tak jo, jdu na to.“

Víte, tady ten trojklanný nerv, moje dcera mladší, ač je andělem, teď měla nedávno něco podobného. Ona před třemi lety tlačila svou sestru k tomu, aby nekonala to, co konala, ale už tam byl prožitý komunikační nátlak. Myslela to dobře. Pak to uzavřela, ale prožila to. A teď nedávno ji začala obrovsky bolet tvář, a navíc do toho přišlo trhání osmičky. To se vším souviselo, všechno. „Mami, já neotevřu pusy. Vypadám jak sysel.“ Ještě byla oteklá a bolelo ji ucho, tvář, oko, všechno. Ale ona je úžasná, říká: „Mami, já jsem věděla, že si to zasloužím.“ Tam byl fakt zápis tři roky zpátky. Vidíte, jak to dožene toho člověka. „A já jsem tak ráda, vždyť si to zasloužím.“ A do toho (vidíte ty

děti, jak jsou čisté, vždycky ta matka je s dětmi spojená) můj nejstarší italský vnuk říká: „Maminko, proč toho doktora nežaluješ?“ On se jí ještě navíc přitom trefil při trhání osmičky do nervu. To se také stává. To se stát může, proč ne? A ta Petruška mu řekla: „Matýsku, všechno, co člověk má, si zaslouží. Proč bych měla žalovat doktora, když si to zasloužím?“ Pozor, ten Matýsek měl druhý den sám zdravotní problémy, protože on sám si uvědomil při té odpovědi, co udělal blbého dva roky předem. Vidíte, jak se čistíte? Ty děti jsou úžasné. Všichni udělají nějaký odpor, ale to nevadí. Teď to dochází lidem velmi, velmi brzo. A ty děti jsou skutečně čisté.

Ona s tím Matýskem šla nedávno ven, nakoupit a oni bydlí ve velikém paneláku, tam dole je taková zahrada, kam nemůžou cizí lidi, jenom lidi, co tam bydlí. A najednou, jak tam šli, ležel na zemi papír. Ona ho zvedla a vyhodila ho do košíku, nadechla se a chtěla mu říct, co udělala. A ten Matya: „Maminko, nemusíš nic říkat, já vím, co jsi udělala. Teď jsi zachránila svět.“ To dítě vědělo. I kdyby tam šlo sto lidí, každý by to prožil jinak: „Hele, bordeláři, neumí po sobě uklízet.“ Tomu člověku by se snížila nálada, snížila by se hladina vibrací na první čakře. Pak by to roznášeli dál s tou zkaženou náladou. Ano, tím papírem zachránila svět. Taková drobnost, že? Všechno, co máte, si zasloužíte. Takové věci, kdy někomu nechají špachtli v břiše a on pak žaluje nemocnici o čtyři miliony, to jsou samé egoismy. Věřte mi, kdyby ten člověk karmu neměl, tak tu špachtli tam nikdo nezapomene. Nezapomeňte na to.

Dotaz: Od operace mozku v roce 2003 mě neustále bolí hlava. Migrény a chronické tenzní bolesti.

Ivanka: Tady bych si musela sáhnout, jestli tam ještě jsou nějaké zápisy. Někdy se stává, že tam i zápisy nejsou, a přesto se tam takové věci odehrávají. Je to někdy i tím, jestli tam bylo zasáhnuto, že dorůstají. Tam ty buňky dělají takové jakoby mostní přechody. Dorůstají jako by obloukem to spojení, může to tam být někde, samozřejmě. 2003, to už je dost dlouho tedy. To už je vlastně deset let. To bych vám musela říct, pokud bych tam sáhla, jestli tam zápis je nebo není. Takhle vám skutečně neřeknu víc. Na té hlavě, prosím vás, je důležité, abyste se přestala obávat. Abyste se nevykláněla z hlavy do budoucnosti. Většinou se člověk vyklání s tím, co bude. Buď s hmotou, se mnou, když jsem po operaci, anebo situace, co se stane. Žijte tady a teď. Konejte věci, co můžete konat. Neobávejte se žádných věcí. Někdy může být příčinou to vyklánění se. Tam, kde pak chybí ten Otec, tam je bolest.

Dotaz: Je opuštění partnera prosazení vlastního Ega a nepokory?

Ivanka: Ano i ne. Obojí platí. Záleží na tom, jak to provedete. Vždycky je to záležitostí nitra. Jestliže já opustím partnera a vím, že jsem udělala všechno proto, abych mu pomohla, bez odsudku, jenom když se skutečně nedokázal změnit a udělala jsem pro to maximálně všechno, pak ho skutečně můžete opustit. Pokud pro to všechno neuděláte, za prvé se pak můžete dostat do výčitek, protože si vyčítáte, že jste přece jenom ještě mohla něco navíc udělat. Vy vlastně, když uděláte pro druhého člověka maximum, děláte to pro sebe ve své budoucnosti svého těla, abyste byli klidní. Já jsem věděla vždycky, že můžu opustit manželství jenom tehdy, kdy budu mít čisté svědomí,

že jsem pro to udělala všechno. Jedině tak můžete být dál šťastní. Jestliže už nechcete, už vás to omrzelo a vyjdete z toho dřív, pak vás to může někde dohnat. Takže záleží na tom skutečně, co proto uděláte. Ale hlavně, když opouštíte to partnerství, nesmí tam být na žádné čakře žádný zápis, vztahovky, pocity, že to bylo špatně. Ne, s tím člověkem jste se obrovsky naučili. Jste jiní a o to šlo. To jste měli v programu stanovené.

Dotaz: Mám dvě vnoučata, obě dvě trpí zácpou. Poradíte, čím je krmit? Já sama teď nevím, co jíst. Děkuji. Jana.

Ivanka: Já sama jsem si to protrpěla v dětství a tam byl zápis ten, že jsem nesměla mluvit o věcech. Já jsem uzavírala ty informace. Tam může být různý důvod. Je pravda, že co se týká stravy, měli byste jíst hodně vlákniny, hodně zeleniny, ovoce. Je hodně zdravá živá strava i mixovaný chlorofyl s ovocem, to je taky super. Ale existují i jitrocelová semínka (Psyllium), ale musíte vědět, jak jsou ty děti staré. Musí se hodně pít. Tam je zapotřebí hodně vody, ale záleží na tom, jak jsou staré.

Já si pamatuji, jednou jedna moje dcera si to zažila obrovsky, ta na to taky trpěla. Jí jsem dávala nabobtnané švestky, nic nezabíralo, nějaké přírodniny, a jednou zažila zajímavý stav. My máme na záchodě okýnko. Ona říká: „Zvednu hlavu a mami, najednou mě napadla zvláštní věc, to jsem nikdy předtím neudělala, jak mi šel paprsek slunce do oka, najednou jsem cítila, jak mi jede tím tělem a teď jsem si představovala, jak jede a projel vším a najednou projelo všechno přesně s tím paprskem. Ty jo, co to bylo, ono to fakt funguje.“ Já říkám: „Raději si s tím nezahrávej.“ Tam se uvolníte. Je to vlastně typ meditace, kdy uvolníte to tělo a tam přesně se uvolňujete a otevře se to. Člověk se může skutečně dostat ze všeho.

Můj muž kdysi dávno chodil v Americe k jednomu lékaři a zeptal se ho tenkrát na plísň na nehtu u nohou. A ten doktor sám říkal: „Vykašli se na to. Jsou lidi, kteří sem chodí, léčí se a neyléčí se a jsou lidi, kteří za dva roky přijdou, nedělali s tím nic a je to pryč.“ Najednou vám něco dojde, co jste měli pochopit, a to tělo si samo pomůže. U těch nohou je to většinou na první čakře, tady je důležité skutečně obecně zapracovat hlavně na té spokojenosti.

Dotaz: Co s alkoholikem v rodině? Neustále věřit, že ho z toho naše láska dostane nebo ho nechat napospas této zvolené cestě?

Ivanka: To je těžké. Tady můžete hodně pomáhat trpělivostí bez odsudků, ale všechno má svou hranici, především když u toho jsou třeba děti. Ale hlavně, hlídejte si, aby ty děti otce milovali. Když ho odsoudí, dostanou třeba podobného partnera. Zkrátka otec dělá to, co dělá. Ukazovat těm dětem tu pomoc a záleží pak na vás, co jste schopni obětovat a co ne. Kdyby to pak samozřejmě demolovalo až ohromně věci... Jinak jsou lidé, kteří skutečně vypadají hrozně. Někdo si musí dolézt až na dno, aby pochopil, že se chce jít léčit. Ale nikoho nedonutíte, když sám nechce. On nebude chtít, nejde to.

Já sama mám kamarádku. Ona je starší. Teď už je důchodového věku a před patnácti lety jsem ji každé ráno v sedm hodin vozila do alkoholické poradny a potom do práce. Ale pak už začala lhát i mně. „Je mi tak špatně, nevím, co jsem snědla.“ To cítíte z toho

člověka, to i ty póry vyzařují. A pak jsem věděla, že to nemá smysl. Tak jsem jí říkala: „Podívej se, ty nechceš a já jsem tě tam vozila rok, každé ráno.“ Pak už ten člověk lže i sám sobě a přesvědčuje. To nemá smysl. Když potřebovala pomoc, pomohla jsem jí, ale pozor, pamatuji si, že před rokem v tom ještě jela, a toto je patnáct let zpátky. Teď už nevím, už jsme se dlouho neviděly, protože se odstěhovala za svým synem. A před rokem mi volalo její Ego. Vidíte, neříkám ona. Její Ego. Jela jsem do Zlína, to bylo ke konci září. „Prosím tě, přijde mi návštěva, můžeš mi koupit dva litry červeného vína?“ Já říkám: „Nemůžu, protože jsem na cestě do Zlína.“ Druhý den zase, to už jsem jela zpátky. Já říkám: „Jano, prosím tě, já jsem mimo.“ Další den už jsem byla doma. „Prosím tě, můžeš mi koupit to víno, přijde mi návštěva.“ Já říkám: „Jano, podívej se. Já pro tebe udělám cokoli budeš potřebovat. Koupím ti všechno, jakékoliv potraviny, ale nekoupím ti alkohol. Já bych neměla svědomí podívat se do očí tvým dětem.“ - „Tak jo.“ Zaklapla a už nevolala. Ego to zkouší. Ne, vy tomu člověku pak ublížíte. A tehdy už nebyla schopna si tam dojít. Ano, potraviny kdykoliv. Jí nešlo o ty potraviny. Tady musíte být pevní.

Nakonec to dopadlo tak, že se dostala skutečně do protialkoholní léčebny, že si musela dolézt na dno. Dneska to vypadá, že eventuálně už by to mohlo být v pořádku. Ten člověk je tedy úplně zdemolovaný. Tam bylo pětadvacet let obtížného období. Pozor, ta žena byla anděl, to byla její jediná závada. Jinak byla andělská. Její obě děti se rozvedly. Synové měli další partnerky a ty bývalé partnerky s těmi novými partnery zvala i na Štědrý den a všechny krmila a živila. Fakt Anděl. To jediné bylo, že ten člověk neustál pesimismus z toho, že se to stalo. A přitom to bylo zbytečné. Stejně se stýkala se všemi. Měla všechny ráda, ale to niterné nepřijetí způsobilo, že si to nahrazovala jakoby tím alkoholem. Neodmítejte nic. Nejenom váš osud je nastavený, ale i osud vašich bližních a vy ho musíte respektovat. Ať vás to někde zbytečně nestrhne k prosazování Ega.

Dotaz: Jestliže léčitel čistí klientovi několikrát po sobě karmu a tvrdí, že pořád klientovi něco negativního vybírá a je potřeba neustále čistit, jaké jsou důsledky pro klienta i pro léčitele?

Ivanka: Ten léčitel si to odžije a velmi tvrdě. V pravý čas to přijde, protože zasahoval. V té fázi vývojové, ve které je, si myslí, že pomáhá. Není tomu tak, proto přijde dopad. Já už jsem o tom mluvila, teď těch lidí je hodně. Pro toho léčeného to znamená, že když mu to vytáhne, vám se pak zhorší fáze, protože už jste něco měli umět, nepochopili jste. V čase jste se posunuli dál, proto přijde větší darda. To samé, prosím vás, platí, nedělejte si žádné ochrany. Vaší vůlí Boha je, že vám kdokoliv v tom životě cokoli udělá. A jestliže to odmítáte a uděláte si ochranu, ta ochrana bude působit po určité fázi, ale to je vaše magie. Odmítáte svůj vlastní osud a proti svému vlastnímu osudu a vaší vlastní vůli si děláte ochranu. To je padlé na hlavu, že? Takže uplyne určitá doba, to napětí se zvyšuje a pak přijde taková darda, že se z toho..., já to neřeknu. Věřte mi, protože vy musíte dohnat to pochopení. Pak vás to fakt zdrtí, tak to nedělejte.

Dotaz: Máme adoptivního syna a pořádně nás válcuje. Jak si poradit? Je stále v opozici, odmítá pomoc a kolem všeho a všech většinou stále kope. Děkuji.

Ivanka: Vysvětlím. Ano, víte, tady jste si zvolili tento osud a je pro vás velmi důležitý. Vysvětlím pravidla. Jestliže dva lidé se do sebe zamilují, znají se. Já budu milovat na vás vaše pozitivní věci i negativní, já vás miluji kompletně a vy zase mě. A teď se rozhodneme, že spolu budeme mít děti. Já totiž vím, jaké máte nabídky vlastností a vy víte vše o mně. Máme se rádi, tak potom dítě vznikne, ale to dítě má vždycky náběr genomu. To znamená podobných vlastností, kde si vybere množství procent, co využije ve svém životě. Ale když ti lidé nechtějí nebo nemohou mít děti a sáhnou výběrem a chtějí ty děti mít, nikdy nemůžou vědět, jaký je tam náběr povahových vlastností. Vždycky většinou v osudu je karma nastavená proto, abyste si odžili nějaké vlastnosti, při kterých musíte být trénovaní. Chce to obrovskou trpělivost. A pozor, bez výčitek takového toho pocitu: „Já jsem si tě vzal, starám se o tebe a ty mi to vracíš.“ Ne ne ne. Bylo to rozhodnutí NadJá, které to potřebovalo. Je strašně důležité přijmout to tak, jak to je.

Vy smíte tomu člověku poradit. Já nevím, jak je staré to dítě. Může už být dospělé nebo ještě malé, to jsou různé věci. Nejlepší, když je to děťátko ještě malé, zapasovat do toho určitá pravidla takovou napůl hrou, která se musí dodržovat. Bohužel většinou bývá, že když lidé dlouho nemohou mít děti, pak to dítě mohou i rozmazlit, jak se těšili, jak se chtěli starat. Ego si dělá i představy, jak to bude vypadat. A pak, když to tak není, jsou křeče, odmítavé procesy v tom těle. To jsou pak pro vás velmi bolestivé věci. Ne. Vy jste svolili, že to dítě vychováte, tak se snažte. Bez odmítavých procesů mu smíte poradit. Pokud on nemá náběr povahových vlastností pro to, aby pochopil, tak nepochopí. To neznámá, že ho zatratíte. Pokud dělá hodně negativní věci, pak to můžete stopnout. Říct mu: „Tak podívej se, takhle ne. Buď se budeš chovat takhle a budeme tě respektovat jako své dítě, anebo si můžeš jít svou vlastní cestou,“ ale to už může být dospělý člověk, že jo. „Když budeš něco potřebovat, přijď, mi ti pomůžeme, ale kdybys nás chtěl jen zneužívat nebo dělat věci, starej se sám.“ Vy mu vlastně tím pomůžete, protože mu nedovolíte dělat ty nesmysly. Když to bude chtít dělat jiným lidem, to už neovlivníte, pokud je to dospělý člověk. To je velmi těžký úkol.

Dotaz: Bylo mi řečeno, že bych měla pomáhat zbloudilým duším a nízkým energiím ke světlu. Má se to dělat? Není to magie a prosazování mé vůle? A pokud ano, jak to mám dělat?

Ivanka: Hlavně si uvědomte, že vždycky by vás měl poprosit ten, o kterého se jedná. Když to nebude ta duše, která by chtěla odejít sama, tak vám to řekl, jestli to bylo řečeno shůry, někdo jiný, zkuste vědět, kdo. I Satan je Archanděl. A jestliže ještě člověk chce něco eventuálně dělat, i to chtění nabídky, která by byla ještě bílou magií, by bylo tam nastaveno, tak ten Satan se umí krásně převléct do toho andělského rouna nebo mluvit i hezky a věděl by, co vy chcete slyšet. Slyšíte to? Vědět. Slyšíte to? Vědět. Ano, já mám pomáhat. Takový úkol. Ono to je krásné, být platný, ale vy můžete být platní i tím, že nepomůžete. Nikdy nemůžete vědět. Někdy může být i pomoc pro toho člověka, že mu

nepomůžu, aby on se postavil třeba na své vlastní nohy a konečně začal pracovat tím správným směrem. Ale to vycítí jenom človíček, který neprosazuje to prosazování té své pomoci. Zkuste si nalézt tu správnou hladinu. Každá prosba a intenzivní chtění vás vysunuje do rizika, že přijde shůry hlas, který není ten čistý. To musíte sama zjistit, jak moc jste chtěla a kdo vám to řekl. To bychom si museli pak popovídat...

Dotaz: S manželkou máme každý jiný názor na způsob života. Abych předešel hádkám, většinou žiju podle jejích představ. Mám dál nebojovat nebo žít podle svého přesvědčení, i když vím, že se tím mohu dostávat do neustálých sporů?

Ivanka: Já osobně bych začala respektovat, to děláte dobře. Většinou se pak stane změna, pozor, ale to musíte respektovat fakt nitrem. Někdo to respektuje tělem, ale vevnitř je takové to: ona ne a já jo. To navenek není vidět a uvnitř to je. To nitro to ví. Jestli fakt budete rád, když jí milujete, dělat ústupky, může se najednou stát, že se spojíte v nitru a ona začne dělat ústupky sama a ráda vám, protože bude vědět, že si to zasloužíte. To je hodně důležité si prožít. Ano, pak najednou je všechno jinak. Ten člověk se začne chovat jinak.

Já si pamatuji, můj muž, můj první muž, můj manžel, tam byla hodně, hodně silná hladina, která reagovala. Já jsem vždycky věděla, že to není on. On to jenom poslechl. Ale já jsem skutečně houževnatě pořád byla pokorná. A on se choval úplně neuvěřitelným způsobem. Najednou mi obrovsky vynadal, a když bylo po té celé scéně, najednou přišel úplně někdo jiný a říká mi: „Prosím tě, poraď mi, co mám dělat?“ A přitom předtím mi vynadal, že jsem úplně blbá, že ničemu nerozumím. Úplně někdo jiný přišel. Ano, tam už se začínala prosazovat ta niterná souhra. A dal mi najevo několikrát, mnohokrát v životě, že skutečně za to nemůže. Že musí dělat to, co dělá, že si neumí poručit, aby přestal. Což já jsem samozřejmě věděla. Tady to spojené nitro je strašně důležité. Buďte pokorný, ale nejenom tělem. Pozor! Pokora není, kdybyste to pro ni udělal a vevnitř by vám vadilo, že to děláte. To Ego by fňukalo. Pokora je, když to pro svou ženu uděláte rád, aby byla pohoda a klid. Teprve tehdy to pokora je a musí to vydržet nějakou dobu skutečně být žité. Tak si teď sám prohlédněte, v jaké hranici jste. To budete vědět jenom vy.

Dotaz: Je možné vidět anděly? Jaká je jejich podoba? Vidím rotující spirály a barevné tečky a bytosti. Co to může být?

Ivanka: Ano, ty podoby jsou různé podle toho, jak jste nastavení. Já mám třeba hodně způsobů komunikace. Zaprvé z vnějšího světa přes druhé lidi, to taky jde, ano. Pak je to v noci, kdy přicházeli, tam skutečně je andělská podoba. Nebo většinou také se objevovaly jenom ruce a ty ruce na mně něco dělaly. To také bylo velmi zvláštní, obrovská blaženost při doteku. Já jsem možná vyprávěla, možná jste to někde slyšeli, jak mi tenkrát to Božství dávalo najevo, že mám málo vápníku, hořčíku a zinku. Ne? To je asi pět let zpátky, to bylo na konci měsíce nebo na začátku. Víím, že jsem měla jenom pětistovku, neměla jsem více peněz a kupovala jsem si mezizubní kartáčky a něco na zuby v lékárně. A teď platím a najednou vevnitř v srdci, tam také mluví mimochodem,

se ozvalo: „Hořčík, vápník, zinek, Ivanko.“ Nadjá ví, když už jste takhle čistí, že něco vám chybí, že něco nebude fungovat. A teď pozor, zabralo moje Ego. Já jsem sice věděla, že bych měla poslechnout, ale také jsem věděla, že mám jenom pětistovku, a když teď zaplatím, že mi zůstane asi padesátikoruna a nevím na kolik dnů. Tak Iva začala prosazovat Ego. Sice jsem řekla té paní: „Prosím vás, vápník, hořčík, zinek“ a ona mi nabídla nějakou sumu a fakt by mi zůstalo asi padesát korun. Tak jsem řekla: „Ne, ne. Děkuji, já třeba přijdu zítra.“

Druhý den ráno jsem zase šla kolem lékárny a opět se ozvalo: „Hořčík, vápník, zinek“ a já jsem dělala, že neslyším. Protože ještě furt jsem neměla ty peníze v peněžence. Uplynulo pár dnů. V noci jsem spala, najednou se rozsvítilo a z okolní tmy do toho světla se vsunula ruka a dotkla se mé pravé nohy. To bylo tak krásné. Já říkám: „Jé, to je nádherné.“ V tu ránu, jak zmizela, ona se tak zase zasunula a já jsem dostala strašnou křeč do té pravé nohy, ale tak strašnou. V tu chvíli jsem se chechtala, až mi tekly slzy, protože to tak bolelo. A já jsem se úplně prohnula, jak jsem se nemohla dostat k té noze. Já jsem tam byla úplně sama a teď jsem se kroutila na té posteli. A když to přestalo, já jsem se uvolnila, tak se ozvalo: „Hořčík, vápník, zinek.“ Hele, ráno to bylo první, když otevřeli lékárnu, tak jsem stála přede dveřmi.

Pak jsou hlasy, které slyšíte, ale pozor nesmí předcházet vaše chtění. Jestliže je vaše chtění předurčené, ten hlas může být z jiné sféry a věřte mi, i Satan je Archanděl. Jedině, když jste bez přání, už je to skutečně hlas, který vás shůry vede a už ví, že jste sjednocení, a tehdy si vás to Božství ohlídá.

Dotaz: Jsem nerozhodná, celý život mám nízké sebevědomí. Stává se mi, že nedokážu odhadnout situaci, jak mám zareagovat. Tvoje přednášky mi dodávají klid. Mám Tě ráda Jiřina.

Ivanka: Děkuji. Víte, hodně lidí neumí milovat samo sebe a považuje se z nějakých důvodů za špatné. Na mnoha přednáškách jsem velmi často dala najevo, jak já jsem nedokonalá. Ano. Já jsem v tom životě neuměla vlastně nikdy nic dokonale, kromě toho být optimistou. A věřte mi, každá buňka vašeho těla přišla na svět pro svůj úkol. A každá umí něco jiného. A kdybyste všichni uměli všechno, to by bylo hrozně špatné. Ne, vy byste se nemohli vyvíjet, protože vy se právě podporujete tím, co umíte a neumíte. Doplňujete se. Ale všichni v tom stavu jste dokonalí. Protože nejste oddělení, vy jste Jednota. Vy jste jedno veliké tělo. A to je realita. To znamená, abych se naučila milovat sama sebe, vyberu si osud, kde to se mnou bude vypadat jako by prachmizerně, je to pravda?

Já jsem se učila velmi dobře na devítiletce, ale nemusela jsem se učit. A pozor, to je nebezpečí. Pak jsem přišla na střední školu a byla jsem v prdeli, protože najednou přišly trojky, což byla pro mě hrozná známka a musela jsem se začít učit a já jsem to neuměla. Takže veliké úsilí. Já jsem to pak dohonila během jednoho ročníku, až jsem odmaturovala se samými jedničkami. A teď pozor, už jsem to někde možná vyprávěla. Můj tatínek si přál, byl to jeho nesplněný sen, aby vystudoval stomatologii, tak to napasoval na Ivanku. A já byla šťastná, že už mám po maturitě a věděla jsem, že nikdy nebudu studovat vysokou. Já bych na ni neměla. Ani bych se tam nehrnula. Ale ten můj

táta: „Půjdeš studovat stomatologii, vid’?“ A já: „Ty jo, teď uvidí, jak jsem blbá. No jo, tak jo.“ Pokora. „Jo, tak jo.“ Tak jsem šla a dělala jsem přijímačky. Načež mi přišlo z přijímaček, že mě nevezmou, sice jsem zkoušky udělala, ale pozor, pak vám řeknu, proč se to všechno dělo, abyste viděli, jak ten osud je dokonale nastavený. A protože já jsem měla ukončené odborné vzdělání, stát už do mě investoval, lidi z gymnázia měli přednost. Já jsem říkala: „Jé, to se mi ulevilo. Mám to za sebou.“ Jenže uplynul rok a můj táta psí oči.

„Zkusíš to ještě jednou, vid’?“ Tak jo. Zase pokora. Tak jsem šla, zas mne nevzali. Tak jsem si říkala, teď už má asi dost. Jenže on další rok zase psí oči. A to už jsem si říkala: „Ty, jak dlouho ještě, tati? Ale to už je poslední rok.“ A on: „No jo.“ Tak jsem zase šla. To jste neviděli, co se dělo. A bylo to dobře. Tenkrát jsem udělala písemné zkoušky a šla jsem na ústní. V jednu hodinu po obědě otevřu dveře, tam seděl takový sympaťák profesor a bylo vidět, že jsem mu sympatická. Tak mi chtěl dát takovou jednoduchou otázku, takovou prkotinu, přirozený výběr. Co to je? Já jsem si nevzpomněla, měla jsem úplně okno, jak když vám někdo vymete hlavu. Já jsem ani nevěděla, jak se jmenuju, nic. Fakt okno. Teď bylo vidět, jak z toho příjemného úsměvu se mění výraz v tom obličejí: „Tahle koza chce studovat stomatologii?“ Mně bylo úplně špatně. Pak říkal: „Na shledanou.“ Já jsem se zvedla, neřekla jsem ani slovo. V tu ránu, když jsem zavřela za sebou dveře, jsem to věděla, ale hned jsem věděla proč. Říkám tomu Otcí: „Děkuji Ti, ty jsi dokonalý.“ Poslali mi, že jsem neudělala zkoušky a táta už měl utrum.

A bylo to proto, protože Nadjá vědělo, že mým osudem je samota. Dvacet jedna let jsem sama v podzemí našeho domu, abych našla vaše Božství, naše společné Božství. Kdybych seděla u křesla jako lékařka, tam budou lidi, člověk nemá klid. Já si pamatuji, když jsem poprvé přešla do soukromí, jak dlouho to trvalo. Víte, když jsem šla z práce, z té zubárny, tam nás sedělo sedm, já jsem šla domů a v hlavě mi znělo, kdo měl průjem z rodiny a komu co řekl manžel a co se odehrávalo u dědečka a u babičky. A to tam zní automaticky a vy máte v hlavě úl. Těch myšlenek je tolik, a to tam běhá samo. To Ego kecá, kecá, kecá, nahrává, ale jakmile jdete do samoty, je klid, proto Ježíšova poušť. Už brzo vylezu z té díry. Nebojte se. Fakt, trvalo to rok. To bylo úžasné a najednou jsem slyšela sama sebe. Ale pozor, i to bylo nastavené. Já bych nikdy nešla podnikat, to bylo vlastně jako bych byla podnikatelka. To není pravda. Bylo mi to ukázané na Štědrý den v roce devadesát dva. To byl blesk. Já jsem viděla, že dole v podzemí budu mít laboratoř. Můj osud byl nastavený. Já jsem prvního ledna šla skutečně zjišťovat na hygienickou stanici podmínky a prvního dubna jsem otvírala laboratoř. A vidíte to, já jsem potom asi za dva roky jednou šla dolů do té laborky a mám tam černobílé kostičkované lino a při tom pohledu, když jsem tam vběhla, tak jsem si uvědomila, že přesně na té fotce, co jsem viděla při tom vhledu, bylo i to černobílé kostičkované lino. I to je nastavené, co si vyberete v domácích potřebách. Jo, je to někdy fakt až zarážející.

Tak se naučte milovat sama sebe takovou, jaká jste. Budete mít různé jiné vlastnosti, které jsou zapotřebí, které máte pěstovat. To je v pořádku.

Dotaz: Vyhýbat se kurzům, platí to i pro kurzy jógy, tantry a podobné?

Ivanka: Cvičte jógu, ta je výborná. Ale dejte si pozor na morálku. Morálku nitra, pocity. Žádné odmítání, protože fyzickým hýbáním se, pozor, si otevíráte čakerní systémy. Ale kdybyste zareagovali proti, v opačném smyslu odmítnutí, okamžitě se i na té józe zablokujete. Jsou potom lidi, kteří řeknou: „Jóga není pro mne, já jsem si hýbla tak zády a nemůžu se hýbat.“ Ne. Tady je zapotřebí a je to velice rychlé, pokud budete cvičit jógu, když se budete současně věnovat i psychické józe a věřte mi, je pouze pár variant. Tedy dříve byly pouze dvě a teď už jich je jakoby více, těch fyzických jóg. Ty jsou velmi, velmi důležité, ale věnujte se psychice. Těch psychických jóg je více a prožíváte je a je to váš celý život. V tom vašem životě, v osudu, máte třeba pár let nastaveno učit se milovat nepříjemného člena rodiny. Bhaktijóga. Pak to zvládnete, Nadjá vás nechá chvíli odpočinout a pak zase se učíte Karmajóze. Začnete pracovat pro někoho dobrovolně a začnete se učit neviset na výsledcích vaší práce. Karmajóga. Pak zase děláte nějaký čas něco jiného. Pak zase začnete něco usilovně číst, nějaké knihy. Učíte se džnán. Pak začnete dělat královskou jógu, komplex všech jóg. Jsou různé varianty, ale do toho musíte prokazovat ty věci, které se učíte svojí praxí života. Jakmile nebude praxe života, budete jenom čerpat tyto věci zvnějšku informačně... Ne, vy to musíte žít. To je velmi důležité.

Dotaz: Nezasahovat, nepomáhat, platí v případě, když někdo o pomoc požádá?

Ivanka: Ano, když vás požádá a záleží jak. Vy mu nejvíce pomůžete, když mu vysvětlíte a on je zase schopný pochopit, že musí udělat změnu ve svém postoji. Ano, rozhodně mu nic neodebírejte. Když už byste to uměli, nezasahujte tímto způsobem. Ale ano, popovídat si s ním, vysvětlit, ukázat. Jde to.

Dotaz: Využití rostlin rozšiřujících vědomí při duchovním rozvoji. Není to chyba? Houby, konopí?

Ivanka: Je to chyba. Ano. To jsou všechno vlastně halucinotropní látky. Je to skutečně vás poškozující. Vy se tam máte dostat praxí vašeho života, a ten život máte nastavený. Vy jako Bůh jste si zvolili bod B, čeho dosáhnete. Máte tam ten vývoj nastavený. Vy si to komplikujete, že si chcete pomáhat. To je vlastně fixlování. Proč byste měli? To je jako byste napsali tahák. K čemu vám je, že opíšete tahák, když látku neumíte? A v další třídě dostanete kouli, nebudete rozumět ničemu. Vy to musíte umět, proto ta praxe. To je velmi důležité. To, že jste kdysi opsali tahák a dostali jste jedna mínus místo koule z písemky, to vám nikdy v příští budoucnosti nepomůže.

Dotaz: Odmala mám lupenku, co mám změnit a co mě učí? Je to karmické?

Ivanka: Někdy ano, ale teď hodně kožních problémů vzniká právě tou změnou stravovacích zvyků. Zkuste dosadit látky oživující vaše tělo, což jsou látky obsahující chlorofyl. Chlorofylová buňka vypadá podobně jako krevní buňka člověka. Obsahuje obrovsky cenné látky, které už si vaše tělo umí dosadit, ty fytoestrogeny, všechny tyto

zelené části. A je lepší to rozmixovat, protože vy to tolik nerozkoušete, proto toho do sebe tolik nedostanete. Radši to rozmixujte s vodou a dejte si do toho i trošku ovoce a můžete to popíjet přes den. Je to dobré, nebojte se. Vypadá to teda jak "sračka", ale je to dobré a aspoň vám to nikdo nevypije. To si pište. Hele, optimismus za každou cenu, jo. Tak to vám ty chybějící látky dosadí. Za druhé zkuste i ten lepek. Skutečně fungují tyto věci. Ale někdy i tyto záležitosti jsou karmické, když si člověk nasadí tento problém, protože se neumí mít rád, tak se zvedne tlak. Ono vám to pomůže. Věřte mi, to všechno pomáhá. Vy jste si to nastavili vždycky v té vyšší laťce. Vždy když vám přijde jako by nepřítel do cesty, tak vám zvedne laťku. Vše, co je pod laťkou, už nevnímáte jako problém, to přijímáte, už vám to nevadí. To je důležité. Lidi nevidí dary, které dostávají, kvůli odmítání. Jestliže se mi narodí třeba postižené dítě, dostanu obrovský dar. Takový člověk splňuje karmajógu, bhaktijógu a nevidí blbosti, události a situace, které řeší ostatní. Nevidíte takové nesmysly týkající se třeba pomluv, vás to opravdu osvobodí.

Mám přes roh sousedku a dceři té sousedky se narodilo dítě. Dlouho nemohla otěhotnět, došlo k umělému oplodnění, a pak se to podařilo a narodil se krásný chlapeček. Ale on měl nějak dlouho ohnutou nožičku a dalo se to spravit, ale muselo to dlouho trvat. Ten chlapec měl první rok nožičky v sádře, což je obtížné, a ta maminka první dva měsíce jenom proplakala. Já jsem té Kačence říkala: "Kačenko, to bude v pořádku. Nebojte se, všechno dobře dopadne." A ona pořád brečela, bylo to pro ni těžké. Ale jak se vyhrabávala z těch pocitů, tam byly i jiné věci. Ona říkala: „Víte, co já jsem si musela prožít?“ Tam zřejmě možná někde v minulosti, možná ne v tomto životě, ale ve vzdálenější minulosti byl nějaký odsudek. Ona říkala, že třeba jela trolejbusem a byl tam nějaký kluk dvacetiletý pětadvacetiletý a viděl, že má ten chlapeček obě nohy v sádře, a on na ten trolejbus řekl: „No, co to je za mámu krávu, když zlomí dítěti obě nohy.“ A ona říkala: „Ježíši, jak já jsem brečela, když jsem šla z toho trolejbusu. Já to těm lidem přece nevysvětlím.“ Říkám: „Kačko, neboj se, tys to přece neudělala. A těm lidem to dojde. Ten člověk obrovsky útočí, ale neboj se. Tady jde o to, že ty jsi lítostivá a nastavená, že to ještě odmítáš. Když to nedáš, nevadí.“ Uplynulo půl roku, sundaly se sádry a ten kluk byl v pořádku. Jednu tu nožičku měl slabší, ale dneska už to vůbec není vidět. Dneska běhá. Pak se mu narodila druhá sestřička a nedávno jsem s tou Kačenkou mluvila a ona říká: „Víte, ze mě odpadlo tolik věcí. Já dneska vidím, jak to bylo dobře. Neřeším takové ty běžné blbosti, co řeší moje kamarádky, které vlastně toto neprožily. To je dar.“ Všechno je dar. Koukejte se těma správnýma očima. Nic skutečně není špatně.

Dotaz: Co homeopatika?

Ivanka: Ale my jsme už o nich mluvili, o těch homeopatikách. Jo, myslíte homeopata? Ale jo, podívejte se, homeopatika jsou dobré věci. Homeopat, tam už je vsunuta ale i povaha a vlastnost toho člověka, který to dělá. Můžete narazit na úžasně čistého člověka, který má zájem pomoci lidem, když skutečně je požádán. Tam záleží taky samozřejmě někdy i na penězích. Používají se bylinné přípravky, některé většinou nejsou tak razantní a jsou většinou dost drahé, když se to načte u té návštěvy. Také se používají takové ty EAV přístroje. Záleží, kdo má jaké sazby a co potřebuje. Ale to už je

zase pak v rozdílnosti síly Ega toho člověka. Musíte vědět, když tam přijdu, vyzkouším si to, že ten člověk je dobrý a mám pocit, že skutečně dělá ve svých možnostech a není až zase nadsazený, tak ano. Ale zase, jdete si pro zkušenost. Bez odmítání, bez kritiky, ať se děje, co se děje. Jinak homeopatie je dobrá, ale zase říkám: Musíte pracovat. To byste tam taky mohli chodit do aleluja. To jsou fakt berličky, skutečně ta vaše práce je nejdůležitější.

Dotaz: Osmnáctiletý syn je závislý na počítačových hrách. Jak mu můžu pomoci?

Ivanka: Tady už je vysoký věk. To teď je docela velký problém. Je jedno, na čem jste závislí, Ego si to tak hezky nasměruje a teď si to vybere. To je v osmnácti letech už asi dost tomu propadlý. Víte, většinou děti spadnou do těchto závislostí, když jsou pesimistické. Pak si vybírají ten úhel toho zájmu. Chce to hlídat skutečně od útlého dětství a nenechat je tomu podlehnout. Také je ovlivňuje náběr jejich kamarádů i dalších známých. Vůbec počítače jsou velmi nebezpečné v tom, že někdy ani nevíte, kam to dítě klikne a co vlastně dělá, a přitom sedí v pokoji. Ten rodič žije v iluzi, že je všechno v pořádku, že je doma, ale on může brouzdat úplně v neuvěřitelných věcech.

Já znám sama jednu dospělou ženu, má už velké děti a žije dvojí život přes počítač. Existují hry, kde si vyberete jméno, tvar. Teď si vybere, že tam staví barák, pak se zamiluje do někoho, ale pozor, to jsou skutečné bytosti, s kterými se spojujete. Tam ona žije vlastně druhý život, aniž by to její manžel vůbec tušil. Sedí vedle ní a myslí si, že si jenom hraje na počítači, a ta žena skutečně žije jiný život. Dokonce už se setkali s tou druhou bytostí. Pak dochází většinou k velkým překvapením. Tím si klidně můžete urychlit vaši karmu nebo vaše náběry. I tím, že se třeba zamilujete, že si začnete dopisovat s někým po internetu. Ale pozor, ti lidé tam mohou mít nádherné názory, ale nemusí to umět žít. A vy to nezjistíte, vy se zamilujete do iluze svého chtění předtvaru. Dejte si pozor! To vás může hodně, hodně zašmodrchat.

To je těžké u toho osmnáctiletého syna. Kdybyste měli možnost mu to nějakým způsobem zkorigovat, ale myslím si, že už si to nenechá. Osmnáctiletý kluk už bude bojovat. To je těžké. To je situace od situace, rodina od rodiny. Podle možností, že jo.

Dotaz: Chci se zeptat na zdravotní problém: Jaká může být příčina ulcerózní kolitidy, chronický zánět střev, z duchovního hlediska?

Ivanka: Tam byl někde prožitý pesimismus. Já to zrovna vidím. Mám sousedku, jsou úžasní, taková jako rodina, přitom nejsme spříznění, fakt se máme hrozně rádi. Já jsem se tam narodila. Ona taky, je o devět let starší než já. A ona v dětství byla třetí dítě v rodině. Její tatínek byl báječný člověk, já se na něj pamatuju. Ale zemřel velmi brzo, já jsem byla ještě malá a jemu bylo asi šedesát. A on se jednou vracel z melouchu, byl nějaký opravář a měl takovou tu opravářskou brašnu. Jestli byl elektrikář, nevím. A v noci se vracel a měl trošičku upito a šel po železnici, neslyšel vlak, zajel ho. Ale tento pán byl alkoholik, což okolí nikdy nevědělo, on byl vždycky usměvavý. A protože ta

nejmladší holčička byla nejkrásnější dítě, ona fakt byla jak panenka a on ji miloval, tak ta maminka toho využívala, že posílala holčičku přemlouvat toho tátu, aby nepil. Tam byl velký pesimismus, tam bylo takové to odmítání. A ona žije vedle nás a občas jsme se potkaly, to už je velmi mnoho let zpátky.

Jednou si mi ztěžovala, že najednou jí přišli tady na toto onemocnění. Říkám: „Jestli chceš, můžeš přijít.“ Teď jsem nevěděla, jak začít. Nemůžu to tlačit. Ale ona nevyužila mé nabídky s tím, že půjde na operaci. Jenže pozor, když je silný zápis, tak i když se to odoperuje, může to přetrvávat. Ono to postihlo další část střeva. A to už ke mně za další dva roky přišla. My jsme si tak nádherně popovídaly. Opravdu nádherně, protože ona říká: „No, ale já jsem to tenkrát nevěděla.“ Říkám: „Já vím. Neboj se, to už je pryč. Teď už to víš. Ale hlavně, uvědom si, že je za co děkovat.“ Ona: „Já ti nerozumím?“ - „Ano, tenkrát i teď můžeš děkovat svému otci, protože ty by sis nikdy nevzala takového muže.“ Ona má totiž neuvěřitelného manžela. Ten člověk je božský, samý úsměv, pomáhá lidem. Tam nevidíte nikdy nic, oni jsou pořád spolu a mají se hrozně rádi. Ona toho otce neodsoudila, ale prožila to jako špatnou věc, že tam musí chodit ho přemlouvat. Tam byl odpor v tom pesimismu. A ona mi říká: „No, ty máš fakt pravdu. Já bych si v životě nedala rande s klukem, který by byl cítit pivem nebo cigaretami.“ Říkám: „Tak vidíš, jak ti táta pomohl i ta situace, dobře. To je všechno.“ Ona sice dneska není ještě úplně zdravá, ale už nemá bolesti. Žije s tou nemocí, pořád se to pomalinku zlepšuje, čistí se to a já věřím tomu, že se z toho jednou dostane úplně. To chce někdy čas. To přehodnocení je strašně důležité, ale střeva jsou vždycky jednička.

Dotaz: Co je pravda na tom, že domácí zvířata, psi, kočky, vytahují nemoci ze svých majitelů?

Ivanka: Já jsem viděla, co kočka dovede. Já si pamatuji na jednu příbuznou, ta měla obrovské srdeční záchvaty. Tam byla silná angina pectoris, a ta její kočka to vždycky vycítla. A v období, kdy ležela na kanapi, ta kočka si k ní lehla. Ona si tak jako ustele, tak začne přešlapovat, že jo. Ustlala si na tom hrudníku a do deseti minut bylo po záchvatu. Víte, proč to je? Ta kočka přede, vy slyšíte to předení, to je meditace. Vy se naladíte na to předení a vám je dobře. Cítíte blízkost té druhé bytosti, která tam je, která vlastně s vámi souzní v tu chvíli. A zaměříte se na příjemnou fázi toho vrnění. Tam vám někdo ukazuje spokojenost a vy se naladíte na tu spokojenost a pak se vám začne ulevovat. I pes, který si vedle vás lehne, vás má rád. Vy to cítíte, cítíte tu blízkost. Tady jde o to vaše zklidnění. To jsou mechanismy, kdy vám to zvíře pomáhá, aniž byste si to uvědomovali. Tady funguje skutečně ta meditační fáze jakoby té nápravy, narovnání té spokojenosti.

Dotaz: Mají zvířata Ego nebo jsou čistí Bohové?

Ivanka: Zvířata nemají Ego. Zvířata mají jako by takový přechod Ega v pudech, ale já jsem říkala, oni nejsou čistí Bohové, oni nejsou ve fázi vývoje. Vy jste vyšší jako lidé, což někdo nechce slyšet. Ne, jsou napřed rostliny, ve vyšší fázi je zvíře, tam to trvá velmi dlouho a další fáze po zvířatech jsou lidé. A protože dostanou svoji vůli a začnou mít mozek, který přemýšlí, a mohou se rozhodovat, v té vyšší fázi stvoření si už musí prožít

drsnější věci. Ego zvíře nemá, ale má zase paměť. Tam jsou zase jiné kartotéky. Zkuste si představit, jestli máte doma zvířata, zjistíte, že i zvíře umí žárlit, protože si pamatuje, že bylo pohlazené a najednou hladíte někoho jiného. Tam je přehodnocování jiným způsobem. Ale Ego mají pouze lidé proto, aby ho po mnoha životech odložili a stali se zase jakoby Bohem. Tam je zase vyšší fáze. A teď pozor! První, druhá a třetí dimenze je iluze hmoty. Teprve bránou čtvrté dimenze se dostáváte do vědomého bytí Boha, a ty horní fáze jsou příjemné. Máte za sebou ty nejhorší, nejtěžší oblasti. Já tomu říkám, takové to sklepení.

Život je jako obrovský panelák a má mnoho, mnoho částí ještě ve sklepech a tam jsou pavouci a tma a zima a vlhko. A teprve tehdy, když si uvědomíte Božství, už jste ve fázi, kdy najednou svítí slunce a je tam líp. A každým tím patrem se zvedáte do čistějších a čistějších pozic, a to je strašně důležité vědět. Kolikrát nám vyprávěli, že bychom si ze zvířátek mohli brát příklad, ale v tom smyslu, že my jsme skutečně dál, jenže oni tím, že nepoužívají Ego, tak mají reakce jiné. Zkuste si uvědomit, někdo třeba zbije psa nebo ho potrestá a přijde za dvě hodiny domů a ten pes ho vítá. Má radost a teď se třese. Super, je to fajn, ano, zvířata jsou kouzelná. Mimochodem zvířata reagují. Ještě když o nich mluvíme, takové ty útoky třeba těch velkých psů nebo jiných zvířat. Víte, jestliže nemáte karmu, tak vás nikdy žádné zvíře nepokouše a neudělá vám nic. To zvíře útočí na ten zápis, který je tam nastavený. Do toho jsou zamontovaní i ti majitelé, kteří si to třeba nehlídají nebo se nestarají. Tam jsou různé varianty i vývoj toho zvířete je stanovený. I to zvíře si potřebuje prožít své věci.

Dotaz: Jak zjistit, co je mým posláním, co mám dělat za práci, když mne baví velká spousta různých věcí? Jeden život na všechno nestačí...

Ivanka: No, to už je úžasné, že vás baví hodně věcí. To je fajn. Tedy dělejte to, buďte spokojený nebo spokojená a ona ta nabídka sama přijde. To Božství si vás přitáhne. Ale tady jde o to, udržet si tu spokojenost. Někdy se lidé neumí rozhodnout, ale to je nastavené dopředu. Ukazujte lidem tu spokojenost. Tomu, komu se bude líbit jedno, ukazujte jedno. Druhé můžete učit různé fáze, ale hlavně učíte lidi tou spokojeností.

Dotaz: Chci se zeptat, co způsobuje sluneční alergii? Je mi padesát sedm let, mažu se padesátkou faktorem a na sluníčku mi naskáčí svědivé pupínky. Pokožka je vysušená, citlivá. Pomohl by třeba betakaroten?

Ivanka: Nevím. Víte, vždycky jsem se vyhýbala slunci. Od narození. Já slunce miluji. Svítí, jsem ráda, ale vždycky chodím ve stínu. A bylo to asi nastavené, protože oni nám říkali potom, že teď jsme ve fázi, kdy to slunce je velmi nebezpečné, zvláště teď poslední léta. A ještě bude nebezpečné. Ale planeta si vytvoří svůj vlastní obal. My moc to slunce nevidíme. Tady se nyní zvedá vlhkost, to jste si už mohli všimnout. Ano, bude i větší vodní plocha, protože planeta se otepluje. Ale otepluje se vibracemi. Má vyšší vibrace, proto tají póly a ta vlhkost je skutečně obrovská. Taková nebyla. Takže výkyvy teplot jsou větší. V zimě se vám zdá větší zima a v létě větší teplo. Dříve bylo pětadvacet a bylo normálně a teď, když je pětadvacet, mám pocit, že to slunce úplně kouše. Navíc se zeslabil ozonová vrstva, která je nad námi, a to je velmi nebezpečné. A to slunce je

nebezpečné. Stačí nám skutečně čtvrt hodina slunečního svitu a to pozor, i když budete ve stínu, protože se odráží dost na to, abyste si vyrobili skutečně to, co potřebujete mít v kůži, směrem z vitamínů B i A. Tady není zapotřebí se skutečně pohybovat, ale ta vlhkost způsobí, že bude velká oblačnost. My budeme mít nad sebou takovou jako by párovou oblohu, jako když vidíte, že je pod mrakem, ale uvidíte slunce. Bude hodně světlo, ale bude to kryt. Říkali, že se to vytvoří teď během budoucích let. Je to nutné a mělo by to trvat asi dvě stě let.

Ještě občas to slunce uvidíte, nebojte. Ale je to pro vaše dobro. Vidíte, vy už asi reagujete velmi citlivě na tyto věci. Spíš buďte oblečená, aby vás slunce nedráždilo. Já se divím lidem, kteří chodí na umělé paprsky, je to fakt velmi nebezpečné. Navíc, už jsem o tom někde mluvila, slunce teď má takovou sluneční aktivitu, že elektromagnetické bouře, které tam probíhají, jsou tady za osm minut. Ale ony jsou tak intenzivní, že dokážou popraskat vaše tukové buňky v těle. A ty tukové buňky jsou různé velikosti, asi od milimetru snad do centimetru. Ale pozor, vaše tělo, aby si uchránilo vlastní PH, tak jak má být, abyste nebyli hodně překyselení, si do těch tukových buněk uzavírá nečistoty. A když vám ty buňky prasknou, vy jste znečištění, pak reaguje kůže. Teď je to fakt hodně těžké v té hmotě, v těch tělech. Má to každý. Čistit, hodně pít, byliny. Moc nechodit na slunce. Radši se přikryjte i na slunci, nechte si na hlavě klobouky, fakt se to vyplatí. A jezte zdravě. To je jediné, co vám k tomu mohu říct. Já sama skutečně na slunce nelezu a miluji ho. Mám ho ráda, ale nemusím. Mně stačí, že vidím, že svítí.

Dotaz: Jak je to s psychickou bolestí, co dělat, když nastane, a ještě lépe co dělat, aby nenastala vůbec?

Ivanka: Optimismus. Obrovské stresy jsou vždycky na jedničce. Pesimismus, odmítání. Ale jakmile se sevře jednička, nemáte v nohách ani ve fyzickém těle vůbec žádnou energii. A tam, kde chybí, je bolest. Můžu vám říct, že kolikrát jsem sáhla na člověka, to tak strašně bolelo. Já jsem vždycky prožívala ty bolesti s vámi, cítím to odmítnutí, ten pesimismus. Stačí situační pesimismus. Pravá noha, levá noha, obrovsky bolí nohy. Lidé, kteří neumí prožívat optimismus, začnou prožívat deprese. Že něco není tak, jak by chtěli mít, a propadnou tomu, těm se může skutečně hodně, hodně uzavřít jednička. A ti mají potom bolesti nejenom v nohách, ale i celého těla. To fakt bolí. Protože první čakra je spojena s vaším fyzickým tělem. Vaše fyzické tělo je napojené vibračně na první čakru. Vyšší už jsou zase lepší samozřejmě, ale to je základ. Vy se pohybujete v těle, a když tu budete bez optimismu, tak se vám bude špatně běhat po světě, protože vlastně nechcete běhat. Vám se tady nelíbí. Tak to je základ, musíte se dívat na ty lepší fáze. „Teď nemůžu dělat tohle, nevádí, tak budu dělat něco jiného. Ten člověk mě nemá rád, to nevádí, já ho mám stejně ráda.“ Pozor! Láska je vydávání. Já nemůžu donutit druhého člověka, aby mě miloval. Ale můžu mít krásné pocity, když ho budu já dále milovat. I když mě rád nemá, to je jedno, ne? Já si vyrábím svůj endorfin. A o to jde.

Dotaz: Loni v létě se mi na pravé ruce vytvořil ekzém. Neustále se rozšiřuje. Můžete mi poradit, co s tím a jak na něj? Popřípadě nějaké bylinky? Děkuji za radu.

Ivanka: Já jsem vyprávěla někde, co jsem zažila s naší Janičkou. To je holčička, kterou jsem také vychovala. Jednou můj muž přivezl zajímavou bylinkovou knížku, kde byl rozbor všech různých bylin z celého světa a nějaká instituce, která pracovala v Americe, dělala zkoušky různých věcí. Knížka ležela na záchodě a pokaždé, když jsem na tom záchodě byla, jsem si přečetla jednu bylinku. Jindy nemám čas. A když jsem přišla ke skořici, tam se psaly úžasné věci. Jak ta skořice je silně antibakteriální, že fakt pomáhá a ničí plísně a bakterie. A stačí jednoduchý recept. Dáte lžičku skořice do hrníčku, zalejete vodou, jako když si děláte kafe a necháte vychladnout, aby to bylo vlažné. Po týdně najednou přišla naše Janička. A asi za pět minut, co jsme si povídaly, říká: „Ivanko, já mám problém. Mně se na zádech udělal flek asi jako pětikoruna, takový divný ekzém.“ Ona je optimista. „Super je, že se nezvětšuje, je to furt pětikoruna. Blbě ale je, že tam pořád je. A už jsem byla na kožním a už jsem vyzkoušela asi deset mastiček, ale nic nezabírá.“ A mně do té hlavy spadla ta skořice. Tak jí říkám: „Víš co, tak si to zkus udělat.“ Ona za týden přišla a říká: „Je po fleku.“ A já jsem toho potom jednou využila.

Asi před třemi čtyřmi lety jsem byla s Frančeskou a Rafaelem na Mácháči. To je vlastně Italka a malý Francouz. Byla obrovská vedra, asi třicet osm stupňů. Byla tam hlava na hlavě, nedalo se mezi dekami ani projít. Museli jste chodit opatrně, abyste někomu nešlápli na deku. Dovedete si představit, co v té vodě tam všechno plave. Obě děti z toho něco měly, Frančí říká: „Babičko, co mám tady?“ Nic jsem neviděla, neměla nic červeného. Jenže za tři dny už jsem si tam sáhla a zjistila jsem, že je to drsné. A Paolo je hrozně háklivý na takové věci. Říkám: „Ježišmarjá!“ Rafael má normálně hrubší kůži, ale začala jsem vidět, že mu začíná červenat. Tak jsem si říkala, že zítra jedem domů a zkusím tu skořici. Rafaelovi to zmizelo asi za tři dny a Frančí druhý den neměla vůbec nic. Ono to fakt likviduje a desinfikuje a ty plísně mizí.

Ale teď se tak množí různé věci, které tady dříve ani nebyly. A reagujete na to, protože i vy v sobě máte hodně odbourávání těchto věcí ze sebe. Nyní je to fakt obtížné. A hodně lidí má kožní problémy i malinké děti se už tak narodí. Na to všechno se přijde, mějte trpělivost. Je to skutečně i proto, že ta naše hmota se čistí.

Dotaz: Jaký máte názor na tak zvané Ilumináty?

Ivanka: Nevím, co to je. Řeknete mi to? Co to je Iluminát? Ano, tedy mají to být bytosti, které vlastně nás sem nějakým způsobem přišly ovládat. Tady v současnosti se objevuje hodně informací. Uvědomte si, že i někteří lidé patří sem a někteří z nás jsou odjinud. Na tom nezáleží. Teď jste tady, patříte sem. Pokud byste byli vyděšení z toho, že vás někdo přijde ovlivňovat, blokuje se strachem. Někteří lidé prožívají strachy a je to možné i v těchto fázích, v těch informačních tocích. Nesmíte se bát. Jakmile je tam strach, už se otevíráte konáním zásahu vnějšího vlastně Božstva. To znamená z té vnější hmotné strany. Ne, jestli to v karmě mám, že se mám setkat s takovou bytostí, tak to tam je a je tam nějaký důvod. Pokud ne, nemůže se vás dotknout. I oni respektují boží

zákony. A je jedno, jestli ještě podléhají magickým fázím nebo už ne. Rozhodně nebát se.

Teď jsem měla dvojici někde z Hradce Králové, kteří byli dost poškozeni. Byli ve skupině lidí, kteří dělali meditaci a probíhalo tam nějaké vyhrožování a dost je to zdemolovalo. To je zbytečné. Já bych to neřešila. Věřte mi, tady existuje hodně bytostí. Já sama jsem se setkala s mimozemšťany dvakrát. Jednou to bylo s lodí a jednou to bylo s bytostí v Bille. Ta bytost se ukáže a druhý ji nevidí, vy ji vidíte, protože ona si sníží vibraci mezi vaši vibraci a druhých lidí. Když jste tedy jakoby výš. Ale to bylo obrovsky čisté. Já jsem tenkrát nemohla zapomenout ten pohled. Běžela jsem domů, zrovna volal můj muž. A říkám: „Ty, Járo, jestli takhle budeme vypadat...“ Já jsem dostala telepaticky obrovské množství čistých informací. Tam je čistota, ale protože jsem také čistá, tam je možné spojení.

Nemůže vás poškodit nikdo, když si to v uvozovkách nezasloužíte vibračně. Hlídejte si spokojenost, žádný strach. To jsou nesmysly. Když vás někdo vyděsí, může se vám snižovat vibrace strachem. To všechno jde. Ne, zapomeňte na tyto věci. To je nesmysl. Kdybyste se někdy dostali do astrálu, tam vás mohou napadnout různé nehezky věci, jenom když se budete bát, protože vám to zpomalí vibraci. To je, jako byste se dostali do sklepa. V tom sklepě fakt žijí ošklivé věci. V tu chvíli, když to na vás bafne, stačí, že se nebojíte. Jenom to pozorujete, klid. V tu ránu jako když vás to okamžitě vystřelí raketou od té bytosti, protože ona na vás vibračně nikdy nemůže mít. Nemůže vás dohonit. Žádné strachy. Nikdy. To Ego bude někdy strašit.

Ježíš děkuji, to je poděkování. Já děkuji taky. Kdybyste nebyli vy, nebyla bych ani já. My se vždycky tvoříme vzájemně. Kdyby byl jenom učitel a nebyl by, kdo by poslouchal, to by nebylo naplnění. Vy mě skutečně tvoříte. A v uvozovkách já vás, tom smyslu, že si vyhovujeme. Vidíte to, jak jsme vzájemně potřební.

Dotaz: K čemu slouží afirmace, kineziologie, očištění rodu?

Ivanka: Víte, on se sice Bůh dá ukecat, ale jenom do určité míry. To je jen takové namlouvání v uvozovkách. Předtvary, které si vytváříte. Funguje to do jisté míry, ale když pak ta víra není žitá a se vším všudy, se vším konáním v praxi, tak vám to moc nepomůže. Je to zase berlička. Kineziologie. Prosím vás, já nevím, co je to za procesy, to je kyvadélko? Co to je kineziologie? A to děláte sami sobě nebo druhým lidem? Tam jsou zápisy v minulosti. Ano. Tady jde o to, jestli vám to druhý člověk stáhne sám nebo jestli to pustíte vy. A taky to nemusíte umět nebo podle toho, jak vás vede. To je rozdílné. Já bych musela vidět přesně to konání. Věřte mi, já jsem nikdy nebyla přivedená k takovým věcem. Nikdy. To se všechno vyvíjelo postupně. Ale pomalu se opouští ty magické stavy. Tady už jsou někteří napůl čistí, někteří jsou víc čistí. To všechno se změní, ale musí to projít. Musí to přejít přes to jakoby ušpinění do čistějších stavů. To je vývoj.

Tady je očištění rodu. Uvědomte si, jak se roznáší karma. Vy si vyberete rodiče, kteří dělají něco, co jste v minulosti neuměli. To znamená, abyste se naučili znovu ty věci a pokračovali a sami to odložili. A teď pozor! Vy máte svůj osud nabraný. To znamená,

že když jste se narodili do 3D svým rodičům a měli jste v tom pokračovat, tak v tom pokračujete. Tak pokračuje karma rodu. Já si pamatuji, jak jsem byla v Itálii, je to asi dva roky zpátky. Viděla jsem úžasný dokument přeložený do italštiny. Angličtinu moc neberou. Ale bylo to od amerických doktorů, kteří zjistili, že se podivně opakují osudy v celém tom rodu. Skutečně tam tři čtyři generace rodů měly stejné osudy třeba žen nebo mužů. Úplně neuvěřitelné věci. Už i ty doktory to vlastně udivilo, že to pracuje. Nějakou zákonitost tam viděli. Ano, protože se učíte, opakujete.

Ale třeba zrovna já jsem dítě, které se vymykalo. Já si pamatuju, když jsem pak nastoupila v zubárně, a protože moji oba rodiče tam dělali, jednou mi jedna spolupracovnice říká: „Ty snad nejsi dítě svých rodičů.“ Protože ona je viděla, jak reagovali. A pozor, naši byli hodně dobří, ale já jsem byla úplně apriori jiná. A můj táta byl zdravý, ale maminka měla všechny nemoci, které jste si mohli vymyslet. Tam byly niterné prožitky. Navenek to nedávala znát, ale prožívala to v sobě. Ale třeba byla nemoc, tu měl i tatínek. Obě babičky měly křečové žíly, oba dědové. Moji rodiče oba dva, ale já je vůbec nemám, protože já jsem se poučila. Já jsem byla dítě, které se karmicky nedalo zlomit. Já přicházím z pětky (5. dimenze) a navíc jsem se narodila jako Učitel. Já jsem už v pětce žila. Najednou přišlo dítě, které pro ně bylo třeba fialové, což je zase jiná varianta, a chovalo se úplně jinak. Vezměte si, ta maminka mi nerozuměla. Ona nevěděla, proč miluji cizí lidi stejně jako je. To bylo obrovské. Ale hlavně, já jsem neopakovala chování svých rodičů. Najednou byla genetika v prdeli. Doktoři by řekli, to je genetické... Ne, u mě to najednou nefungovalo. Předpoklady, že bych měla rakovinu nebo něco jiného, to neexistuje.

Genetika byla dřív lékařskou vědou považována vlastně za vstup. Pozor, je to vstup náběru konání člověka. Vy v těch komůrkách vlastně máte náběry povahových vlastností. A když to dítě to opakuje, bude mít stejné nemoci. Ale je to jenom v tom, když neopakuje, tak to zastaví. A teď hodně dětí zastaví tyto rodové věci, protože ty děti jsou jiné a ukazují vám ty věci. Ale vy zase jste na tom přelomu. To znamená, že i vy už začnete chápat, proč to nedělat, a taky se začnete měnit, protože už se pak v dalších životech budete rodit do té pětky. Už tam patříte. Takže tím už bych se dávno nezabývala. To už je přežitek. Jo a nenechte se strašit.

Dotaz: Na co se mám ptát, když už jste mi dnes odpověděla? (smích)...díky za ten smích. Přestala jsem před rokem kouřit, ale teď jsem si začala dávat ke kafičku dvě cigarety denně. Mám s tím skončit nebo nemusím? A ani si nemám dělat výčitky? Srandovní dotaz, vím. Ale děkuji za odpověď. S Láskou.

Ivanka: No, rozhodněte se sama! Na to nepotřebujete Adamcovou. Já jako holka, zase to bylo otázkou poznatelnosti. Můj tatínek obrovsky kouřil a smrděl. Já ho obrovsky milovala, pusy jsem mu dala a pak to tělo udělalo vždycky blé. Nebo když mě pohladil, ty žluté prsty, to bylo jak Dehtochema. Ale já ho tak milovala. A pamatuju si, pak jsem zažila v deseti letech obrovský šok, protože moje maminka tajně kouřila a neřekla mi to. Ona se totiž bála dědy a babičky, kteří bydleli o patro níž. Že to vyslepičím. Ale pak uznali, že desetiletá už to nevyslepičí. Tak jednou ráno jsem zažila šok. Když už jsem se

po těch deseti letech smířila s tím, že táta tak obrovsky kouří, otevřu dveře a tam seděla i maminka a tu tyčku měla u pusy a hulilo se z ní. Ale já jsem věděla, že s tím nic nezmůžu. Já jsem je milovala. A měla jsem ve svém životě tři muže, ale nikdo přede mnou nekouřil. Dva kouřili, ale nekouřili nikdy doma. Nikdy mne to neunavovalo. Nebo třeba jsem viděla, jak moje maminka se durdí, že táta si každý den zašel na jedno pivo. To neuměla zastavit, ona byla dirigent. A on šel, aby si uchoval tu svobodu. Já jsem viděla, jakou dělá maminka blbost. Že když budu usměvavá milá žena, přijde můj muž z jednoho piva z hospody, že se na mě bude těšit. Ale když budu mít kyselý ksicht, že tam zůstane ještě na dva frňany a pět piv dalších. Nikdy mě to nepotkalo.

To jsou opravy, které pak vlastně nemusíte dělat. Ale hlavně, když potom v patnácti letech jsem přišla do střední školy, jako první, když jsme měli velkou přestávku, šli jsme do zahrady. Tam byly takové zahrady pod Krajskou zdravotnickou školou a všechny holky kouřily a první bylo: „Zakuř si.“ A já říkám: „Já kouřit nebudu. Proč bych měla kouřit?“ A oni koukali: „Ty nekouříš?“ Říkám: „Ne, já vidím mého tátu, jak dvacetkrát za rok se snaží zvládnout to, co si na sebe ušil. Proč se budu učit něco a svazovat si svoji svobodu těla, když pak budu horkotěžko odbourávat tyhle věci. No, to bych musela být padlá na hlavu.“ Paradoxní ale bylo a zase tam byla pokora, když ten můj tatínek, který kouřil, nechtěl, abych kouřila, bál se, že já kouřit budu, protože ty děti to většinou opakují, že jo. To nevěděl, jaké dítě porodili.

Jednou, když jsem přišla v šestnácti letech domů, před barákem byla ohromná, sto dvacet metrů, hromada uhlí. Tak jsem se převlékla do hadrů a začala jsem skládat. A táta přišel z té hospody, z jednoho piva, a začali jsme spolu skládat. A kuřáci to znají, najednou rauch pauza. Ten táta na mě kouká a už jsem viděla, že je zle. „Pojď sem. Sedni si.“ Říkám: „Ne ne ne, já budu skládat.“ - „Sedni si!“ Tak jsem si sedla a on říká: „Zapal si.“ On mi to chtěl znechutit. Myslel, že kouřit jednou budu. A já jsem mu nemohla vysvětlit, že nikdy nebudu kouřit. Že mi to fakt došlo, protože je blbost to dělat, svazovat se nějakým návykem, abych se to pak dlouhodobě odnaučovala. Ono to začne jednou cigaretou, pak dvěma. Člověk si myslí, že to zvládá. I každý alkoholik si myslí, já můžu kdykoliv přestat. Jojo, hovno, hovno, zlatá rybko. Každý si to myslí. A já jsem si řekla pokorně: „Tak jo, já tě nechám, ať mě jako zachráníš.“ Vytáhla jsem cigaretu z krabičky a říkám: „Tak mi řekni, jak se to dělá?“ A on: „To musíš natáhnout do pusy a pak to nadechnout.“ Tak jsem to udělala. Já myslela, že se udávím. Můj táta měl takovou radost. Stálo to za to.

Tak a tady je poslední dotaz: Prosím o radu, jak mohu žít s notorickým alkoholikem. Zda se to dá řešit?

Ivanka: Záleží, kolik vám je, jestli máte děti. Rozhodně, kolik je jemu, jak je v tom hluboce. Jestli už je notorický alkoholik, to už jsou těžké věci. Zkuste si představit, jestli jste někoho v minulosti neodsoudila, někoho z rodiny. Já jsem loni na podzim měla zvláštní příběh, to je paní z ústeckého kraje. Tam byl neuvěřitelný schod. Ta žena je úžasná, je krásná, je to na ní vidět. Ale ona jednou za měsíc propadla alkoholu. Vleklo se to čtrnáct dní, tři týdny, než zase vystřízlivěla, celkem čtyřicet let. A víte proč? Protože v dětství, kdysi dávno, když jí bylo osm let, měli rodinnou oslavu a její

maminka se namazala. Pozor, nebyla alkoholička. Ale jenom tančila na stole a pak dva dny zvracela. A ta holka ji odsoudila. Tak aby Nadjá neodsoudilo už nikdy nikoho jiného, musela si prožít mizérii toho, jak nemůže přestat. A tam to objevila, tam byl skutečně čtyřicet let zpátky zápis. Od toho října má klid. Ona má tedy úžasného muže. Tam to bylo nastavené pro pochopení i pro něj, on je velmi duchovní. Svoji ženu nikdy neopustil, přestože se odstěhoval už do jiného bytu. Protože to není nikdy únosné. Ale teď už to zvládají, mám z nich velikou radost. Ano, to už jim nikdy nikdo nevezme. Takový člověk už nikdy nikoho neodsoudí.

Zkuste si vzpomenout, jestli jste třeba neodsoudila otce nebo někoho blízkého. I to se děje, skutečně. Nedávno psala Pidlucha, to je jedna paní. Já ji říkám Pidlucha, ona to má napsáno v e-mailu. Říkám jí dokonce i Pidluško. A psala mi předtím její dcera, adoptovaná, taky měla problém s kouřením: „Ivanko, prosím vás, já bych tak strašně chtěla přestat kouřit. Ať dělám, co dělám, nejde to.“ Já říkám: „Zkuste si vzpomenout, koho jste odsoudila.“ V tu ránu přišla odpověď: „Ježíšmarjá, naši mi kouřili v autě, co já jsem jim dala jmen v té hlavě, já i zvracela.“ Vzápětí za dva dny psala Pidlucha. Ta paní s těmi cigaretami byla moje adoptovaná dcera. A já jsem si uvědomila při tom dopise, co všechno jsem odsoudila. A řekla jsem, že to nikdy dělat nebudu. Nikdy se nerozvedu. Rozvedla jsem se. Nikdy nevystuduji VŠCHT. Jedině tu jsem vystudovala. Tam bylo deset věcí, které zkrátka ta žena udělat musela, protože řekla, že v životě tohle ona dělat nebude. Neriskujte. Možná i to bude vstup do toho. To je těžká karma i pro toho samotného člověka, který se neumí z té závislosti vymanit. Smíte se rozejít jediné tehdy, kdy si vyčistíte vztahy mezi sebou. I s tím, že čas od času byste mu pomohla i přesto, že by žil třeba někde jinde. To jsou věci, které musíte vědět sama. Já neznám přesné podrobnosti.

To byl poslední dotaz. Chci vám poděkovat, bylo mi s vámi velmi dobře a doufám, že i vy jste to takto cítili. Bylo by mi velkým potěšením. Přeju vám hodně štěstí ve sjednocování se. A v tom, že budete úspěšně ignorovat hladinu odmítání, která není vaše. Jste krásné božské bytosti. Opravdu, všichni jste čistí ať děláte, co děláte. Přišli jste si prožít jen mizérie tohoto světa, abyste se naučili neodmítat druhé a soucítit s nimi. Tak toho využívejte. Mám vás hrozně ráda. Amen. Děkuji. Vy mě ještě rozbrečíte. Dojetí je povolené. Přeji vám hezkou cestu domů. Nashledanou...